

PRESS CLIPPING

Уторак 13.01.2009. год

СРБИ ИЗ ХРВАТСКЕ НЕЗАДОВОЉНИ ТАМОШЊИМ ЗАКОНОМ О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ

Данас, 13.01.2009; Страна: 5

Избегличке њиве одлазе у закуп Многи од прогнаника немају услова за повратак, а њихове оранице држава ће давати на коришћење, без дозволе власника и уз непознату накнаду

ТРАГОМ

Београд - Законом о пољопривредном земљишту Хрватске, који предвиђа давање у закуп необрађеног пољопривредног земљишта физичким и правним лицима уз накнаду закупнине власнику, задире у својинска права избеглих Срба и додатно погоршава њихов положај, упозоравају представници избегличких удружења. Како објашњавају, спровођењем овог акта, који је на снази од 1. јануара, Срби из Хрватске „остаће без своје земље“.

Положај избеглих људи који се још нису вратили у Хрватску отежан је и вишегодишњим отвореним проблемима између Београда и Загреба у погледу станарских права и пензија избеглица, одрживог повратка, конвалидације радног стажа и обнове имовине. Удружења избеглих тврде да хрватске власти нерешавањем ових проблема желе да онемогуће повратак, да би потом пољопривредно земљиште, које због тога нема ко да обрађује, било дато у закуп неком трећем лицу. Овакве одредбе Закона изазвале су незадовољство и међу припадницима српске заједнице у Хрватској. Самостална демократска српска странка (СДСС) упозорила је да многим избеглим Србима још није омогућено да се врате и обрађују земљу, јер немају чиме то да раде, нити имају где да бораве.

- Избеглим Србима онемогућен је повратак и одузета средства којим би обрађивали земљу. Они су лишени свих права, а Закон је један од начина свесног и планског одузимања њихове земље и онемогућавања њиховог повратка у Хрватску - тврди за Данас Душан Бањац, председник удружења „Повратак протераних Крајишника“.

Бањац истиче да је реч о „континуираној хрватској државној политици“ и наглашава да Закон, овакав какав је сада, не може да се примењује или да Србе који се нису вратили треба изузети из његове примене.

- Земља мора да буде обрађивана, али Закон треба да важи за људе који су у Хрватској и који то могу да раде. Велики број прогнаних Срба и даље нема такву могућност и за њих је овакав пропис неприхватљив, јер им се не може одузимати оно на шта имају право - указује Бањац. Идентично мишљење има Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица у Србији.

- Мислим да би тај акт требало да се промени или бар да се његова примена одложи наредних неколико година, док се не створе услови за стварни повратак Срба у Хрватску. Избеглице, које су држављани Хрватске, нису равноправне са осталим

грађанима те земље. Нису им обезбеђени услови за повратак и зато не могу да снесе последице овог закона - закључује Линта.

Антрфиле:

Следе и новчане казне

Овим актом предвиђене су и новчане казне за оне који земљиште не обрађују, а те одредбе примењиваће се од 1. јануара 2010. године. У члану 92. Закона прописује се да „новчаном казном од 10.000 до 30.000 куна казнит ће се за прекршај правна особа која не одржава пољопривредно земљиште способним за пољопривредну производњу и не обрађује сукладно агротехничким мјерама не умањујући његову вриједност“. Физичко лице за исти прекршај платиће од 500 до 15.000 куна, односно од око 68 до чак 2.000 евра.

БЕЗ СТРУЈЕ НА МИНУС ПЕТНАЕСТ

Политика, 13.01.2009; Страна: А6

Приштина прави приоритете по редовности у плаћању, у Косовској Митровици грађани отказали централно грејање јер им је јефтиније да се греју на струју коју не плаћају

Приштина – Становнике Косова и Метохије не брине несташица гаса, јер немају гасовод, али муку муче са грејањем пошто су уобичајене рестрикције струје све дуже и чешће. Поједини делови централног Косова и Косовског Поморавља, а нарочито Сиринићка жупа на територији општине Штрпце, без струје су и по петнаест сати дневно. На Косову температуре ових дана су ниже од 15 степени испод нуле. Координатор за односе са јавношћу Косовске електрокорпорације (КЕК) Суљмија Кика каже да је у термоелектрани Косово „Б” у Обилићу отежана производња електричне енергије. Велике количине угља су смрзнуте, па је због тога обустављена производња у једном блоку. У КЕК-у је агенцији Бета речено да се тренутно производи око 800 мегават-часова електричне енергије, што је недовољно. Када би производили више струје, она не би могла да буде дистрибуирана корисницима због застарелости далековода.

У српским срединама тврде да је овако лоша енергетска ситуација последица нерешених односа у дистрибуцији електричне енергије, али и „режима дискриминације у испоруци”. Ипак, ретко ко је спреман да разлог види и у томе што Срби на Космету уопште не плаћају електричну енергију.

У приштинској топлани „Термокос” кажу да за сада успешно обезбеђују квалитетно грејање за око 12.000 станова, што је око 30 одсто домаћинства, док се остали греју на дрва и угаљ. Топлана у Приштини и друге топлане на Косову за грејање користе мазут, тако да не осећају проблеме у вези са снабдевањем гасом. **У топлани у Косовској Митровици за „Политику” кажу да имају довољно мазута и да греју 33.000 квадратних метара јавних установа, али да се због ниског напона догађа да топлана не ради.** Директор топлане Миодраг Ралић каже да градска топлана не греје станове у стамбеним зградама у северном делу Косовске Митровице, јер њихови власници „нису били заинтересовани”. Нису желели да плаћају грејање, јер се греју на струју коју не плаћају.

У колективним центрима, којих има 17 на територији Космета, али и у још седам који нису под ингеренцијама Комесаријата за избеглице, имају довољно дрва и угља за огрев. Према речима Драгана Велића, координатора Комесаријата за избеглице на КиМ, проблем једино имају у Штрпцу, јер тамо недостаје нафта. Звонимир Стевић, државни секретар у Министарству за КиМ и председник Координационог центра, за „Политику” каже да је за ову изузетно тешку ситуацију на Космету крива међународна заједница која је „грдне паре” уложила у ремонт термоелектрана, а да ситуација није побољшана. Он подсећа да је још пре неколико година ЕПС тражио од Унмика да се ревидира технички споразум како би се на Космету појавио српски провајдер преко кога би ишла дистрибуција електричне енергије.

„Представници Унмика су се оглушили на захтеве Београда, па зато на Космету, у свим српским срединама, имамо дискриминацију у односу на албански живаљ. Просто је несхватљиво да струје опет нема, иако сада не раде велики системи, као што су Тречча, „Фероникл” и неколико фабрика које су биле велики потрошачи”, каже Стевић и наглашава да српска популација у укупној потрошњи струје на Космету учествује од три до седам одсто.

Антрфиле:

Срби не плаћају струју

Косово дневно увезе 175 мегавата електричне енергије, док у вечерњим сатима увоз достиже и 215 мегавата. Према речима портпарола Суљмије Кике, на снази су редукције електричне енергије по систему АБЦ. „Потрошачи ’А’ категорије се снабдевају четири сата струјом док су после тога наредна два без ње, потрошачи у категорији ’Б’ два сата имају електричну енергију, а четири немају, док у категорији ’Ц’, потрошачи електричну енергију имају један сат, а онда су без ње наредних пет. У групу ’А’ спадају она лица која редовно измирују рачуне за струју, група ’Б’ су они који делимично плаћају рачуне, а у групи ’Ц’ су они потрошачи који не измирују дуговања према КЕК-у. Директор Електродистрибуције у Косовској Митровици Радоје Кречковић изјавио је Тањугу да су српске средине на Косову сврстане у групу ’Ц’ потрошача које КЕК третира као лица која не плаћају рачуне за утрошену електричну енергију.

ШТА ЋЕ СРБИ У ГРАДУ ИЗ КОЈЕГ ПРОТЕРУЈУ ДЕДА МРАЗА

Политика, 13.01.2009; Страна: А17

Ускоро би могао бити постигнут договор о враћању имовине СПЦ, тврди Мирослав Лајчак поводом изјаве митрополита Николаја да се неким верским заједницама враћају школе и хотели а кад је у питању СПЦ врши се опструкција за сваки педаљ

Сарајево – Митрополит дабробосански Николај недавно је замерио српским интелектуалцима и политичарима „што се олако одричу Сарајева“. Уочи празника је позвао православни српски народ да се врати, јер „Сарајево је одвајкада било и српски град и оно је један од доказа да православни Срби нису некакви дошљаци, него да су своји на своме“.

Митрополит је оценио да је враћање имовине, зграде Сарајевске богословије пре свега, једно од најосетљивијих питања у односима цркве и државе. „Разочаран сам односом државе, јер смо сведоци да се одређеним верским заједницама враћају школе, хотели, чак и делови јавних површина, а кад је у питању СПЦ врши се опструкција за сваки педаљ имовине“, истакао је Николај.

Међународни представник у БиХ Мирослав Лајчак потврдио је да је у решавање питања враћања имовине СПЦ укључен и ОХР и да би ускоро могао бити постигнут договор. „Озбиљно се бавимо тим питањем, моји људи активно раде и мислим да смо близу коначног споразума о овом изузетно важном питању – и физички и морално“, изјавио је Лајчак новинарима на традиционалном пријему који је у згради Митрополије у Сарајеву на други дан Божића уприличио митрополит Николај. **Посланик у Представничком дому Парламентарне скупштине БиХ Славко Јовичић подсећа да у Сарајеву није отета само имовина СПЦ, него и имовина Срба који су силом протерани из овог града. Он тврди да „у више од 5.000 српских станова, за које није поднесен захтев за повратак, живе сарајевски предратни криминалци, а ратни лидери“, док се Срби, власници тих станова потуцају „од немила до недрага“. Председник Клуба делегата српског народа у Већу народа РС Сташа Кошарац, пак, тврди да је „пре рата у Сарајеву у власништву Срба било више од 80.000 стамбених јединица, да их је током рата порушено око 20.000, а након рата и много више, те да их је обновљено тек 1.800, што је мање од четири одсто од укупно обновљених на подручју Сарајева“.**

Митрополитов позив Србима да се враћају у Сарајево Јовичић уважава, али он сматра да је „прича о Сарајеву као мултиетничком граду давно завршена“. Према његовом мишљењу „Срби немају шта да траже у граду из којег протерују Деда Мраза, а припадници такозване алжирске групе дочекују као национални хероји“, у којем се „тротоари фарбају у зелено“ и у којем „Универзитет и све друге институције и јавне установе, кад је реч о националној структури запослених, имају бошњачки предзнак“. Дакле, закључује Јовичић, „ако се све ово догађа у Сарајеву, а догађа се, онда је Сарајево за Србе заувек изгубљено“, а прича о „суживоту у овом граду је, ништа друго, до чиста илузија“.

Опозиција тврди да је након доношења новог Устава била уставна обавеза да се донесе нови Изборни закон, док црногорска власт саопштава да је постојећи у складу са одредбама новог Устава

Подгорица – Председник Црне Горе још није расписао превремене парламентарне изборе, а полемика око уставности Изборног закона за избор одборника и посланика је прворазредна тема спорења између опозиције и власти. Опозиција тврди да је након доношења новог Устава била уставна обавеза да се донесе нови Изборни закон, док власт саопштава да је постојећи у складу са одредбама новог Устава. Због оваквог става владајуће Демократске партије социјалиста и Социјалдемократске партије поједине опозиционе партије предлажу да се избори бојкотују, што, према досадашњим реаговањима, много не брине владајућу коалицију. На ванредној седници Скупштине Црне Горе, 20. јануара треба да се скрати мандат сазиву парламента, чиме ће се створити законски услови да председник Црне Горе званично распише изборе за 29. март. Центар за демократску транзицију (ЦДТ) јуче је позвао председника државе Филипа Вујановића и председника Скупштине Ранка Кривокапића, да иницирају разговоре са челницима странака и релевантним домаћим и страним институцијама пре доношења коначне одлуке о датуму и начину одржавања ванредних парламентарних избора.

Директор Центра Марко Чановић у писму упућеном Вујановићу и Кривокапићу каже да је циљ разговора покушај да се пронађе начин да наредни, 24-ти, сазив Скупштине има потпуни легитимитет, те да ауторитетом институција на чијем су челу помогну у „решавању озбиљног проблема који је настао због неусклађености изборног законодавства са Уставом”. Чановић у писму наводи да је од усвајања Устава и Уставног закона више пута подсећао на нужност усклађивања изборног законодавства јер „Закон о избору одборника и посланика, није усклађен са Уставом, Законом о црногорском држављанству и Законом о бирачким списковима”.

У ЦДТ-у верују да су Вујановић и Кривокапић свесни потенцијалног проблема и постојећих нејасноћа које се односе на бирачко право, као и чињенице да представљеност мањинских народа у законодавном телу није регулисана у складу са Уставом и на начин који задовољава потребе свих грађана Црне Горе. Покрет за промјене инсистираће да опозиција заузме јединствен став око тога да избори не могу бити одржани према постојећем Закону, који није усклађен са Уставом Црне Горе, рекао је за „Политику” председник те странке Небојша Медојевић. „Спровођење избора на тај начин било би још једна грешка, након оне да се избори не распишу одмах након Устава. То би могло да доведе у питање легитимитет резултата избора”, истиче Медојевић, и додаје да је то важно јер је Црна Гора предала захтев за чланство у Европској унији. Он сматра да ће један од основних критеријума за одлуку ЕУ бити процена да ли је Црна Гора демократски зрела и да ли испуњава демократске стандарде.

Према његовим речима, опозиција мора да се договори око услова под којима треба да иде на изборе и да у то укључи представнике међународне заједнице. „Закон о избору одборника и посланика је системски и треба да буде донесен што ширим консензусом, уз позитиван став међународних организација”, оценио је Медојевић. „Након тога треба донети и законе о финансирању странака, кампања, бирачким списковима, медијским правилима”, додао је он.

Опозиција, наводи Медојевић, треба да затражи од међународне заједнице помоћ да би ДПС убедили да је за Црну Гору ризично да се избори организују на начин који неће допринети политичкој стабилизацији.

ПЗП ће се залагати за отварање разговора око тога какав ће бити модел изласка опозиције на изборе. Он је оценио да је за опозицију сада од пресудне важности да покаже одговорност и да, у ситуацији када „врх власти води рачуна о интересима неколицине људи, покаже да је спремна да се понаша национално одговорно и да преузме власт”.

По оцени Демократске српске странке није добро решење да се избори бојкотују, јер „од бојкота не би било користи, већ само штете, а могло би бити протумачено и као слабост”. Портпарол ДСС-а Матија Николић у изјави достављеној нашој редакцији, оцењује да је расписивање избора, према садашњем изборном законодавству, противправно.

„Питање КАП-а биће почетна позиција у преговорима за сваког инвеститора у ЕПЦГ, а судбина те компаније биће позната до краја месеца”, оценио је Вујовић. Бошњачка странка неће подржати расписивање избора све док се не донесе изборни закон који је договорен приликом доношења Устава, и на чијој је припреми рађено више од годину, саопштено је из те странке. „Сматрамо да организовање избора по старом изборном закону није у складу са Уставом, односно да изборним законом нису обезбеђене претпоставке за аутентичну заступљеност мањина, што Устав Црне Горе јасно налаже”, изјавио је портпарол БС Суљо Мустафић. Ни Албанска алтернатива највероватније неће у парламенту гласати за распуштање Скупштине и расписивање

ванредних избора, јер је извесно да ће гласање на пролеће бити одржано по старом изборном закону.

Посланик Албанске алтернатива Васељ Сиништај казао је да за мањинске народе у Црној Гори није добро што ће ванредни парламентарни избори бити одржани по старом закону. Он је навео да, према важећем закону, Албанци имају једну изборну јединицу са пет гарантованих мандата.

PRESS CLIPPING

Среда 14.01.2009. год

ДОНАЦИЈА ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Данас, 14.01.2009; Страна: 20

Помоћ ПТТ Србије, НИС и Покрајине породици Николић суоченој са немаштином и болешћу

Јавно предузеће ПТТ Србија, Нафтна индустрија Србије и покрајински Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима донирали су породици радника ПТТ Јовице Николића два милиона динара, намењених куповини нове монтажне куће за ову породицу. Трочлана породица Николић избегла је 1999. године из Гњилана и тренутно живи у Руменци у влажном и трошном објекту, што веома лоше утиче на здравље њиховог сина Стефана, бубрежног болесника, којем је у јуну 2007. године пресађен бубрег, а донатор је био његов отац Јовица.

- Пресрећна сам што нам је ова нова 2009. кренула у радости, након свих ових година патње и несреће, а јако ми је драго што ће Стефан добити своју собу, јер је то одувек највише желео - рекла је Ивана Николић, захваливши се представницима донаторских компанија.

Уговор о донацији јуче су потписали генерални директор Пошта Србије Горан Ћирић, генерални директор НИС-а Милош Сарамандић, директор Фонда Дејан Павловић и Ивана Николић у име своје породице, а потписивању је присуствовао и градоначелник Новог Сада Игор Павличић.

- **Иницијативу је покренуо Синдикат Пошта Србије, а жеља нам је да пружимо помоћ породици нашег радника која се налази у веома тешкој ситуацији, суочена са немаштином и болешћу. Сматрамо да је то део нашег друштвено одговорног пословања и да смо овим чином на леп начин доказали да солидарност јесте и неопходна и остварива у Србији у 2009. години - истакао је Горан Ћирић. Пошта Србије је за овај хумани гест обезбедила 1,2 милиона динара, док су НИС и Фонд донирали по 400.000 динара.**

ЧЕКА СЕ ПОМОЋ ИЗ МИНИСТАРСТВА

Дневник, 14.01.2009; Страна: 10

ИЗБЕГЛИЧНО НАСЕЉЕ У КРУШЕДОЛ СЕЛУ БЕЗ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ

ИРИГ: Ако Министарство рударства и енергетике Србије одобри три милиона динара општини Ириг за изградњу трафо станице и електричне мреже за избегличко насеље у Крушедол селу, онда би осам домаћина у овом насељу, којима је куће саградила хуманитарна организација „Интерсос” могло да почне нови живот. Међутим, тај посао тешко да ће бити завршен ускоро, јер је министарству

захтев упућен тек 16. децембра ове године, а нови домаћини су кључеве добили још у августу.

Ново избегличко насеље у Крушедол селу, према подељеним плацевима имаће 90 породичних кућа са 270 становника, али, због недостатка струје и воде мало ко је овде почео да гради куће на плацевима од по десет ари, које су избеглице симболично платиле по 500 евра. Изградњом ових кућа и уселењем избеглица Крушедол село, које има 100 домаћинстава, махом старачких и 270 становника, постало би двоструко бројније, а било би и више деце за сеоску четвороразредну школу, којој прети гашење. Летос, када је осам породица добило кључеве од завршених кућа величине по 38 квадратних метара рачунало се да ће одмах бити прикључен водовод, јер главни цевовод пролази кроз само насеље, а власници кућа су уплатили по 200 евра за прикључак.

Било је и обећања да ће општина Ириг обезбедити струју и прикључак на мрежу, међутим, до сада није ништа урађено. Заправо урађен је пројекат за ниско и високонапонску мрежу и трафо станицу за шта је требало утрошити 4,4 милиона динара. Општина Ириг је издвојила 1,4 милиона динара, а члан Општинског већа у Иригу Милан Марковић каже да је био на разговору код министра рударства енергетике Србије и да им је министар Петар Шкундрић обећао да ће у најкраћем могућем року наћи начин да се обезбеде средства за ову важну инвестицију. **Довођењем струје до овог насеља почеће и масовна изградња стамбених објеката, јер будући власници кућа у насељу нису имали никаквих техничких могућности да почну градњу, а многи су и сумњали да ће струја стићи на овај крај Крушедол села.**

ДВА КУБИКА ДРВА И ЈЕДАН ТОПЛИ ОБРОК

Данас, 14.01.2009; Страна: 4

Поводом вести да расељени Срби у Грачаници немају довољно огрева и хране

ТРАГОМ

Грачаница, Београд - Сви колективни центри на Косову и Метохији обезбеђени су огревом, а најугроженије породице, с месечним примањима мањим од 10.000 динара, имају један редован топли оброк дневно. То важи и за становнике два контејнер насеља у Грачаници, који су добили по два кубика дрва. Струје има онолико колико имају и остали на КиМ - каже за Данас Драган Велић, косовски координатор у Комесаријату за избеглице.

Велић негира вести да станари контејнер насеља у Грачаници немају довољно огрева и хране. Он напомиње да је Комесаријат за избеглице за децу из ових насеља уочи Нове године обезбедио и новогодишње пакетиће. Поједини српски медији с КиМ објавили су да становници контејнер насеља „Падалиште“ у Грачаници, углавном протерани Срби из других делова КиМ, на температури од минус 15 степени Целзијуса немају огрев, а недостаје и храна.

Иако станари контејнер насеља „Падалиште“ тврде да два кубика дрва „није довољно да се с децом презими на ниским температурама“, Велић каже да су то количине које су Општина Грачаница и Министарство за КиМ успели да обезбеде, мада је Комесаријат тражио три кубика дрва за сваку од породица. За друге у колективним центре у Штрпцу и на Брезовици, према његовим речима,

обезбеђени су угаљ и нафта. Велић објашњава да су куће које је држава почела да гради у Новом Бадовцу за прогнане Србе у завршној фази, али де је то у надлежности локалних власти, а не Комесаријата.

- Свако колективно становање је нехумано. Ситуација у контејнер насељима у Грачаници није ништа ванредно у односу на оно што смо проживели и видели на КиМ у последњих десетак година. Решавање овог проблема је процес који је, нажалост, замро. Највећа одговорност је на међународној заједници и нашим властима - каже Драган Велић.

Антрфиле:

На ивици хуманитарне катастрофе

Рада Трајковић, директорка Дома здравља Грачаница, каже за Данас да „лекари и патронажне службе ове здравствене установе свакодневно обилазе становнике грачаничких контејнер насеља, трудећи се да њихово здравствено стање држе под контролом“. Према њеним речима, због веома ниских температура, погоршано је стање хроничних болесника, а као последицу хладноће повећан је и број респираторних инфекција. „Имајући у виду услове у којима људи живе, ми смо на ивици хуманитарне катастрофе“, каже Рада Трајковић.

ЛИХИЈА РАМИРЕЗ ПОЧАСНА НИШЛИЈКА

Глас Јавности, 14.01.2009; Страна: 14

НИШ - Главном техничком саветнику и шефу канцеларије програма УН Хабитат за Србију, архитекти Лихији Рамирез додељено је звање „Почасни грађанин Ниша“, а уручено јој је на свечаности поводом Дана ослобођења града од Турака. Ово звање јој је додељено за несебично залагање у представљању Ниша у свету и за велику стручну помоћ коју је пружила у изради средњорочне Стратегије развоја Ниша. Њеним личним залагањем Ниш је на напуљском „Градови наде“ сврстан у ову категорију светских градова.

Тренутно у Србији води програм УН Хабитат „Становање и трајно збрињавање избеглица“ вредан 15 милиона евра.

УМРЛА У СВИЊЦУ

Глас Јавности, 14.01.2009; Страна: 9

ТРАГИЧНА СУДБИНА супружника Љубе и Антона Хрвојића, **ИЗБЕГЛИЦА ИЗ Хрватске**

Љуба Хрвојић, из Костајнице, преминула након тешке болести на периферији Барича код Голупца

ГОЛУБАЦ - Љуба Хрвојић, избеглица из Костајнице у Хрватској, умрла је недавно после дуге и тешке болести у свињцу у Баричу код Голупца! Несрећна жена је са супругом Антуном дошла пре 11 година из Костајнице у Крајини, а све године избеглиштва живели су у свињцу у Баричу код Голупца. Након дуготрајне и

тешке болести, Љуба је недавно преминула, не дочекавши прижељкивано пресељење.

Супружници Хрвојић у Србију су стигли још 1995. године, да би се две године касније нашли у Баричу. Немајући куд, сместили су се у свињац на периферији села, који им је на коришћење уступио један мештанин. Иако су се у почетку надали да ће им ово бити само привремени смештај, провели су у њему чак 11 година, без воде и купатила и са само једним дотрајалим креветом.

- Покојна супруга и ја годинама смо се надали да ће нам ово бити само принудни смештај и да ћемо успети да дођемо до пристojног крова над главом. Међутим, после 11 година проведених у условима недостојним човека, изгубили смо сваку наду да ће нам једног дана бити боље - каже Антун (74).

Осим безусловног смештаја, Хрвојићи су годинама муку мучили са хроничном беспарицом, јер им је једини извор прихода била социјална помоћ од само неколико хиљада динара. Пошто нису имали деце, били су препуштени сами себи, тако да је Антун сам бринуо о непокретној супрузи и о свим кућним пословима. Уместо речима, супруга се са њим споразумевала гестикулацијом јер је говор изгубила после операције грла због тумора. Пошто јој се здравствено стање све више погоршавало, преминула је средином децембра 2008.

- Тешко ми пада што већ годинама сакупљам лековито биље и справљам мелеме за многе болесне људе, а супрузи нисам могао да помогнем. Међутим, уздао сам се у лекаре и све им препустио, не слутећи да ће болест бити јача - прича Антун. Иако се његова материјална ситуација није променила набоље, до сада је беспарицу лакше подносио, јер је поред њега све време била супруга.

„Пошто је социјална помоћ заиста била мизерна, раније сам успевао да зарадим неки додатни динар, радећи све врсте сезонских послова. Међутим, већ дуже време немам тај извор зараде, јер не могу да издржим физички напор, пошто сам већ зашао у осму деценију живота“, прича Антун. Иако му је после смрти супруге свеједно у каквим условима живи, ипак се нада да ће, уз помоћ племенитих људи, успети да своју собу у свињцу реновира, јер је убеђен да ће у њој остати до краја живота.

Антрфиле:
Потребна помоћ

За разлику од државе, која је на Антуна заборавила, мештани Барича редовно га обилазе и помажу. Осим њих, њега и супругу редовно је посећивао и Стојадин Шенк из Барича, који већ 40 година живи у Немачкој и који помаже цео голубачки крај, преко хуманитарне организације која прикупља помоћ за народе балканских земаља.

ИНДЕНТИФИКОВАН ЛЕШ БЕСКУЋНИКА

Блиц, 14.01.2009; Страна: 17

КРАЉЕВО

Краљевачка полиција саопштила идентификовала је леш који је осмог јануара нађен у напуштеној графо-станици у Краљевачком Војном насељу. Ради се о Ђуру Мраовићу (59) који је годинама у Краљеву живео као избеглица.

КОСОВО

Дневник, 14.01.2009; Страна: 2

Повратак још на маргини

Министар за заједнице и повратак у Влади Косова Саша Рашић изјавио је да заустављање одласка Срба с Косова, повратак у урбане средине и интеграција повратника представљају нови распоред приоритета. Он је оценио да су политичка и економска стабилност српске заједнице најтежи део процеса повратка, чији успех зависи од заједничког рада свих релевантних институција. По министровим речима, треба тачно утврдити где ће људи радити по повратку и како ће се интегрисати. Од 1999. вратило се око 18.000 људи, а у 2008. години, након проглашења независности, свега њих 569, већином припадника ромске, ашкалијске и египћанске заједнице.

Без српских судија

У судовима на северу Косова и даље раде само међународне судије и још није познато када ће им се придружити српске колеге. По речима окружног јавног тужиоца у Косовској Митровици Милана Биговића, од споразума постигнутог с УНМИК ом, који је подразумевао да се 3. децембра локалне судије и тужиоци придуже међународним колегама у Окружном и Општинском суду у северној Косовској Митровици, ни данас нема ништа.

Притисак на полицајце

Најаве из Косовске полицијске службе о расписивању конкурса за пријем нових полицајаца уколико се суспендовани српски полицајци не врате на посао, представљају "вид за штрашивања", оценио је представник Министарства за КиМ у Косовском Поморављу Предраг Стојковић. "Не може се предвидети да ли су те најаве озбиљне или нису, али се српски полицајци свакако неће вратити на посао под КПСовом командом", рекао је Стојковић.

МИНИСТАР РАШИЋ: ВЛАДА КОСОВА ГРАДИ КУЋЕ ЗА СРБЕ

Пресс, 14.01.2009; Страна: 5

ПРИШТИНА - Министар за заједнице и повратак у Влади Косова Саша Рашић изјавио је да заустављање одласка Срба с Косова, повратак у урбане средине и интеграција представљају нови распоред приоритета.

- Политичка и економска стабилност српске заједнице најтежи су део процеса повратка, чији успех зависи од заједничког рада свих релевантних институција. Изградња станова у Лапљем Селу, Новом Брду и Истоку за повратак Срба и припадника других заједница, те планови за урбани повратак и реформе рада јесу приоритети у повратку расељених лица - рекао је Рашић.

КОСОВО КАО БОЛЕСНИК НА АПАРАТИМА

Глас Јавности, 14.01.2009; Страна: 4

Дејан Раденковић, народни посланик и заменик председника Одбора за Косово и Метохију

Инсистираћу да се под пуним именом и презименом за сваког појединца објави колика су им била примања

Одлука да се плате државних службеника смање са 200 на 150 одсто је добар почетак, али није добро што су оне, буквално, без икаквих критеријума умањене свим запосленим у државним службама. Због тога је неопходно да покренемо иницијативу како би се што пре испитало на који начин се троши новац на Косову и Метохији и то треба да раде надлежне службе, а не новинари и јавност, објашњава за Глас Дејан Раденковић, посланик СПС-а у српском парламенту и заменик председника Одбора за Косово и Метохију.

О каквим критеријума говорите?

- Према одлуци владе, плате су смањене свима. Али није учињен суштински помак, па ће и даље појединци примате огромне плате, јер се неће смањити основа. Зато ће и даље неки примати и по 150 одсто. Много је службеника који су пуну плату зарађивали са само два дана проведена на Косову, или ни толико. Важно је да што пре, пре свега у интересу Срба и Србије, изађемо у јавност са правом истином и отклонимо дилеме и евентуалне кривце за злоупотребе ставимо пред лице правде, а не да се догоди, а бојим се да све иде у том правцу, да сви поделе кривицу за злоупотребе, а највише настрадају они који нису криви.

Да ли знате који су то појединци?

- Постоји извештај који је урадио Координациони центар, али још увек се није изашло са подацима. Сада је све на нивоу неких чаршијских прича и по систему рекла - казала. Инсистираћу да објавимо пуно име и презиме сваког појединца, као и колика су им била примања. То је у интересу свих грађана који живе у јужној српској покрајини. Ако се то не уради, неће се постићи никакав помак у повратку Срба на Косово и Метохију.

Каква је стратегија повратка?

- Циљ Србије је да ојача српски елемент на Косову и Метохији и да се покрене процес повратка расељених Срба. Тај циљ је постојао увек и највише се претварао у декларативни однос државе према стању у јужној покрајини. Уверен сам да је у протеклих девет година било доста лутања у том смеру. Једноставно речено, нису пронађена системска решења којима би се ојачао српски елемент у покрајини, нити је покренут процес повратка расељених.

О каквом лутању говорите?

- С једне стране, имамо доста новца који из државне касе иде на Косово и Метохију, али с друге, немамо озбиљнијих помака на терену. Имамо ситуацију да Србе на Косову и Метохију одржавамо у животу као болесника на апаратима. За овакво стање потребна нам је дијагноза. Није дијагноза опредељење Србије да не призна независност Косова и да се бори за положај Срба. Потребно је да се јасно определимо који су то путеви којима држава треба да интервенише да би учврстила положај Срба, да им обезбедимо да живе од свог рада, а не од социјалне помоћи.

Где иду све те паре из буџета?

- Паралелно с тим у јавности се ствара утисак да нема контроле где иду државна средства. Појављују се приче о масовним злоупотребама двоструких плата, о намештеним тендерима, о богаћењу малог броја људи, страначки окупљених. Бојим се да ће јавност у Србији убрзо формирати мишљење о некаквој колективној кривници косовских Срба, што може резултирати слабијом бригом за Косово.

Шта треба да се уради?

- Сигуран сам да би се правилнијом расподелом уштедело доста новца који би требало употребити за подизање економски оправданих, а не политички одређених пројеката. **Сматрам да Министарство за Косово и Метохију треба да припреми стратегију за одрживи опстанак и повратак Срба, да определи средине у којима је повратак могућ и одреди смер државне активности у том правцу. То би морао да буде пројекат који ће се спроводити деценијама, а не годинама. Једноставно, залажем се за то да држава зна у сваком моменту где је сваки динар утрошен на Косову и Метохији и да ниједан динар не буде злоупотребљен, већ да буде усмерен ка опстанку и повратку расељених. То је најбољи начин за одбрану Косова и Метохије.**

Антрфиле:

Развојни, а не социјални буџет

- Буџет за Косово и Метохију не сме да буде мањи него што је био до сада, али мора бити правилније распоређен и да уместо социјалног прими развојни карактер. **Уколико део буџета усмеримо ка подизању предузећа, развоју бизниса, упослићемо те људе и учврстити их на Косову. Лакше ћемо у том случају отворити перспективе за повратак расељених. Ако нам је најважније да људи остану у покрајини, онда би бенефиције требало да имају пре свега они који са породицама живе на Космету. Поред њих, веће плате би требало да имају дефицитарни кадрови, који су заиста потребни, а не страначки - сматра Раденковић.**

СРПСКО ТУЖИЛАШТВО САСЛУШАВА МУЏАХЕДИНА

Ало!, 14.01.2009; Страна: 3

БИВШИ ОФИЦИР АЛ КАИДЕ АЛИ ХАМАД СПРЕМАН ДА ГОВОРИ О ЗЛОЧИНИМА НАД СРБИМА ТОКОМ РАТА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Српско тужилаштво за ратне злочине заинтересовано је да саслуша Али Ахмада али Хамада (38), из Бахреина, бившег официра Ал Каиде и командира једне од јединица у саставу злогласног одреда „Ел Муџахедин“ у вези са злочинима почињеним над српским војницима и цивилима током ратних дешавања у Босни и Херцеговини.

- Напустићу БиХ у року од три дана, уколико ми то одобре, а уточиште ћу потражити у Србији, уколико је српским властима у интересу да се позабаве злочинима муџахедина - рекао је Хамад за сарајевски „Фокус“. Хамад, који се донедавно издржавао робију због терористичког напада у Мостару, јавно је понудио да помогне српским властима у истраживању монстроузних ратних злочина, како је рекао, Алахових ратника, који су били под командом Армије БиХ.

- Тужилаштво је заинтересовано и званично радимо на томе“ изјавио је за „Ало!“, Бруно Векарић, портпарол Тужилаштва за ратне злочине. Адвокат Душко Томић, Хамадов бранилац, изјавио је јуче за „Ало!“ да је реч о досад непознатим информацијама о злочинима у БиХ.

- Са Хамадом сам се видео у понедељак и тада ми је показао допис који је преко Министарства сигурности БиХ упутио српским властима, у којем тражи да му се пружи привремени боравак и да је спреман да изнесе нека нова сазнања. У том допису није навео о чему је реч нити је мени конкретно рекао - тврди Томић. Али Хамад је сведочио пред Хашким трибуналом у поступку против генерала Расима Делића, бившег команданта Армије БиХ, који се терети на основу командне одговорности за убиство, окрутност поступање и силовање заробљених хрватских и српских војника и цивила у БиХ. Хамад је говорио и о убиству Хрвата у Гучој Гори, страдању новинарске екипе БиБи-Сија, злочинима током војне операције у Возући. Хамад је заједно са Абу Јеменом и Зухаир Хандалом 1998. године оптужен за терористички напад ауто-бомбом у Мостару, након чега је осуђен на 12 година робије, коју је донедавно издржавао у казнено-поправном заводу у Зеници.

Антрфиле:

Стравични снимци злочина

Јавност је имала прилике да види снимак одреда „Ел Муцахедин“, на којем су приказана измасакрирана тела закланих Срба, а чује се како наратор позива на исламски свети рат цихад против хришћана и на клање Срба. На снимку се види најмање шест тела измасакрираних српских цивила и неколико одрубљених глава. Приказана је и велика количина наоружања.

Написао књигу

„У мрежи зла“

Али Ахмед али Хамад, познатији као Абу Хамза, током боравка у затвору због учешћа у терористичком нападу у Мостару (изведен аутомобилом бомбом) написао је књигу „У мрежи зла - међународни тероризам и Ал Каида“, у којој детаљно објашњава како је постао официр злогласне међународне терористичке организације.

МЛАДИЋ ЈЕ СРПСКИ РОБИН ХУД

Правда, 14.01.2009; Страна: 10

Миша Вацић, портпарол Српског народног покрета 1389, запањен је коментарима које је чуо из уста Ненада Чанка, лидера ЛСВ у Скупштини Србије, поводом плаката за прославу српске Нове године.

- Чанак посланик Ненад очито није имао довољно добре аргументе да одбрани свој подмладак који је одштампао календар, којим се промовише Војводина као република, а не као неодвојиви део српске територије - каже Вацић у интервјуу за „Правду“. Да, али Чанак је апострофирао га појединим посланицима смета мапа која је одштампана пре десет година, а не смета им што је Ратко Младић, лице с потернице на плакату за српску Нову годину?

- **Па и Робин Худ је био на потерници. У сваком случају, Чанку посланику Ненаду очито сметају српски хероји који су се борили за опстанак православља.**

• Откуд веза између Обилића, Карађорђа и Младића?

- Пре свега, ради се о великим херојима овог народа, који су на првом месту имали Србију, српство и част. Осим тога, сва тројица су били издани: Обилић од стране Бранковића, Карађорђе од стране свог кума, а Младића би појединци, које не могу да назовем Србима, издали за новац.

Добро, али како тумачите то што вас је Чанак назвао „шифрованом организацијом“? - **То ме је тек запрепастило. Препоручујем господину Чанку посланику Ненаду да, захваљујући породичним везама у свету просвете, пронађе некога ко би му држао часове историје, како би схватио да 1389 није никаква шифра, већ година највеће битке у историји Срба. Пошто стално говори да је Србин из Војводине, нека се упозна и са тим делом историје свог народа, јер није само Војводина Србија. И Косово је Србија.**

Антрфиле:

Дајте брашно ако сте хумани

Акцијом лепљења плаката за српску Нову годину први пут сте заиста освојили све веће градове у Србији и, нарочито, у Војводини. Шта даље?

- **Организоваћемо низ акција: једна од главних биће акција прикупљања хуманитарне помоћи за избегла и расељена лица, али пре свега за Србе који живе у енклавама у јужној Метохији. Препоручујем господину Чанку да се придружи и покаже својом хуманости, у коју не сумњам, да му је стало до свих Срба. Нека и он да свој допринос, рецимо у брашну, јер у Војводини има сасвим довољно брашна, ако ничег другог.**

ТЕРОРИСТА ПОКАЈНИК ЖЕЛИ У СРБИЈУ

Политика, 14.01.2009; Страна: А1

Наше тужилаштво за ратне злочине заинтересовано за случај бившег официра Ал Каиде и одреда „Ел муцахедин“ Али Хамада који намерава да тражи дозволу за привремени боравак у Србији

Тужилаштво за ратне злочине Србије ради на расветљавању догађаја које је у својој изјави поменуо бивши официр Ал Каиде Али Хамад из Бахреина, најављујући спремност да проговори о злочинима Алахових ратника током рата у БиХ. – Заинтересовани смо за изјаву Али Хамада. Уколико бисмо дошли до доказа, предмет би могао да буде формиран – рекао је „Политици“ Бруно Векарић, портпарол Тужилаштва за ратне злочине.

Бивши официр Ал Каиде и командир чете у одреду „Ел муцахедин“ Али Ахмед Али Хамад (38), чије је ратно име било Абу Убејда, потврдио је јуче нашем листу да је повукао жалбу на решење о протеривању из Босне и Херцеговине. Он је у телефонском разговору казао да ни под каквим условима не жели да остане у БиХ, јер је то, како је рекао, „земља која не поштује своје законе“. Због тога намерава, додао је, да привремено уточиште нађе у Србији. Али Хамад се тренутно налази у Имиграционом центру БиХ у Источном Сарајеву, у којем чека депортацију из БиХ.

Али Хамад је терориста покајник. Он је сведочио пред Претресним већем Хашког трибунала против команданта Главног штаба бошњачке Армије БиХ генерала Расима Делића и надлежним органима рекао све што зна о злочинима муцахедина и њиховим везама са бошњачким политичарима и официрима. Део његових исказа, датих

некадашњој Агенцији за истраге и документацију – бошњачкој тајној служби, искоришћен је за измештање масовних гробница на Озрену, у којима су били сахрањени побијени српски војници и цивили.

„Затражио сам да ми се омогући одлазак у Србију и привремени боравак у њој. За сада не намеравам да тражим азил у Србији. Ако ми буде одобрен улазак у Србију и одлучим ли да не останем у њој, вратио бих се кући у Бахреин. У том случају, у отаџбину не бих ушао као протерано лице, које би имало сијасет проблема са полицијом већ као слободан човек”, рекао нам је Али Хамад. Он верује да ће власти у Србији имати снажан осећај за оно што он зна о ратним злочинима које су муџахедини учинили над Србима и Хрватима током рата у БиХ. Али Хамад је доспео у центар интересовања босанскохерцеговачке јавности када је јавно проговорио о улози терористичке мреже Ал Каиде у босанскохерцеговачком рату и злочинима муџахедина. Он је, поред осталог, немачком „Шпиглу” казао да вођа Ал Каиде Осама бин Ладен није слао своје ратнике у БиХ због претеране бриге за судбину босанских муслимана већ, првенствено, због стварања упоришта за деловање њених терориста у Европи. Ову оцену поновио је и током сведочења против Расима Делића. Он и данас тврди да у БиХ делују ћелије Ал Каиде у којима значајну улогу играју муслимани из БиХ.

Али Хамад је као седамнаестогодишњак, због породичних неприлика, постао „плен” Ал Каиде. Војну обуку је завршио у кампу „Кулијет Цавер ел Аскарине” у Авганистану, где је ратовао против трупа бившег Совјетског Савеза. У БиХ је дошао 1992. године преко Франкфурта, Загреба и Сплита. Најпре је био борац у одреду „Ел муџахедин”, а затим командир чете.

После рата је осуђен на 12 година затвора због учешћа у нападу ауто-бомбом на хрватски део Мостара, изведеном 1997. године, у којем, и данас тврди, није учествовао. Ал Каиди и Осама бин Ладену дефинитивно је окренуо леђа у септембру 2001. године после напада терориста на њујоршки Светски трговачки центар и зграду Пентагона. Од тада је активни учесник антитерористичке кампање.

У СТРАХУ И СТРЕСУ ЖИВИМО ВЕЋ 20 ГОДИНА

Блиц, 14.01.2009; Страна: 4

Економска криза у Србији подстиче депресију и самоубиства

Нема услова за људско достојанство у држави која је суочена не само са сиромаштвом него и са бедом, уверен је професор Ратко Божовић

Мишљења о томе како ће грађани Србије поднети економску кризу у јавности су подељена. Док једни тврде да смо се очеличили у последњих 20 година и да је оно што предстоји мачји кашаљ у односу на преживљено, други упозоравају да криза нимало неће бити лака и да ће је највише осетити такозвани обичан и сиромашан свет. Стручњаци кажу да је баш због нагомиланих стресова услед ратова у региону, хиперинфлације, санкција, бомбардовања, социјалне транзиције, финансијске кризе и високе незапослености све већи број психичких поремећаја, депресија и самоубиства.

Верица Драгић

Криза, заиста, с једне стране може бити шанса за зрелост и лакше суочавање с проблемима. Али Србима је изгледа и превише тога. Преуморни су од очвршћивања и

сличних охрабрења. Страхоте и стресове требало је у заборав да однесе 5. октобар. Да отвори најављивани пут у бољи живот. Али на том путу оптимизам се негде изгубио, а наде су постале узалудне варке. Стрес је почео да узима данак. Статистички подаци показују да је ментално здравље људи у Србији све лошије, да сваки четврти болује од депресије, да је више самоубистава, а да је насиље у екстремном порасту. Повећана је и употреба психоактивних супстанци и алкохола. Светска здравствена организација упозорила је чланице да ће глобална финансијска криза утицати на погоршање менталног здравља и повећање броја самоубистава због немогућности људи да се изборе са сиромаштвом и незапосленошћу.

- Не би требало да нас изненади турбуленција и могуће последице финансијске кризе, али не смемо то ни потценити. Људи који су у невољи не добијају довољно помоћи. Сиромаштво и појачани стрес који оно изазива, укључујући и насиље, социјално искључење и константну несигурност у директној су вези са појавом менталних поремећаја - изјавила је недавно Маргарет Чен, председница СЗО. Управо због тога, професор Филозофског факултета у Београду, Жарко Требјешанин упозорава да ће економска криза бацити људе у озбиљне невоље и да им треба отворено рећи да ће криза бити велика и да неће кратко трајати.

- Ако сте у води, није исто знати да ћете пливати 200 метара или три километра. Људима се мора рећи шта их чека. Многи су се понадали да ће их 5. октобар одвести бољем животу. Имали су велика очекивања и зато ће их економска криза погодити далеко више. Када очекујете да ће нешто бити лоше, онда се припремате и то лоше не може пуно да вас погоди - каже Требјешанин. Он упозорава на то да ће кризом сви бити погођени, да није исто „ако се некоме ко има пуно, смањи приход, и када се скреше онима који су већ на ивици егзистенције”.

- Највише ће бити погођен обичан и сиромашни свет који ће добијати отказе и мање плате - каже Требјешанин. Интересантно је да жене чешће одлазе код психолога или психотерапеута због чега су у предности у односу на мушкарце. Стручњаци се слажу да је то последица наметнуте слике у друштву да мушкарцу супермену не може ништа да фали. Ипак, кризом у друштву погођени су и мушкарци и жене, нарочито због превеликих очекивања. Требјешанин подсећа да нагомилани стресови остављају неизбрисиве трагове и да чак и ситни доводе до психосоматских болести.

- Свако има тачку пуцања. С друге стране, устројени смо да имамо одговоре на стрес који помажу да се носимо с проблемима. Они који науче да изнова дефинишу шта желе у животу, да знају да буду еластични, да затраже социјалну подршку, могу кроз то да сазру и да буду мудрији - објашњава Требјешанин. Његово истраживање током НАТО бомбардовања показало је, на велико изненађење многих, да наши људи имају добре начине за превазилажење стреса. Грађани су, сетимо се, у страхотама које вребају са неба мењали своје циљеве и уместо очувању и стицању материјалних ствари, окретали се породици, пријатељима, солидарности, неговању здравља. Стручњаци упозоравају на то да су и радосни догађаји стресни, нарочито ако су препуни ишчекивања или ако у тим очекивањима чују оно што желе, а не реалне изјаве.

Културолог Ратко Божовић подсећа да се није догодило оно чему су се надали људи који су доживели велике патње у претходном режиму и да им то није лако пало, јер је стрпљење било готово на измаку.

- Данас су у најтежем положају транзициони губитници и сиромашан свет. Поражен нам је стил живљења. Нема услова за људско достојанство у држави која је суочена не само са сиромаштвом него и са бедом. Тешко је осмишљено живети у анемичној држави, у којој владају насиље, хаос и незаконоје. Све што је учињено последњих година лишено је рационалне стратегије и јасних визија - каже Божовић. И заиста, ако се подсетимо само трапаве приватизације, схватићемо да су у њој пострадали баш они

које је требало заштитити. Без перспективе и наде, са страховима и тескобом, осетљив свет тешко подноси драстичне животне поразе. Божовић напомиње да држава делује као брод насукан на хридине и да тешко може да помогне људима. Он подсећа и на то да је у екстремној кризи у претходном периоду био обезвређен људски живот до апсурда.

- Од тада до данас присутна су екстремна понашања људи и у безобзирности и у невољи. А екстремизам је разлог за најразличитије патологије. То је наша реалност. Изгубљено је саосећање према човеку у невољи. Екстремно богате, који су у успону богаћења, изгледа не погађају муке невољника који су спали на просјачки штап. Политичке елите су обузете властољубљем и драматичним настојањем да се одрже на власти. Све је то могуће јер се овде догодила морална катастрофа. Доминира политократија, демократске институције су слабашне, а многе нису ни успостављене. Уместо са истином, суочени смо са лажима, неваљалствима и манипулацијама - објашњава Божовић и одмах додаје да се не зна да ли је бесмисленији нихилизам у којем могу згаснути људски животи, или пак оптимизам као илузија. Психолог Жарко Кораћ каже да перманентни стрес у коме наши грађани константно живе угрожава читаву породицу, ужу, али и ширу.

- Били смо изложени огромним притисцима - ратови, санкције, бомбардовање, избеглице, распад државе, убиство премијера, злочини по улицама, и сада претња економском кризом. Људи ретко траже помоћ стручњака због стреса. Тиме се код нас традиционално бави породица. Тако стрес појединца постаје стрес породице. Код нас је угрожена шира породица - објашњава Кораћ. Ефекти стреса деле се на краткорочне и дугорочне. Ове друге, кажу стручњаци, веома је тешко испитивати. Ако су родитељи под стресом живели, рецимо пре 15 година, онда они и не могу да обављају ваљано родитељску функцију.

- Не баве се децом јер се и сами боје да не стигне нешто још горе. Када би сви стресови одмах стали, бојим се да бисмо и тада имали неколико генерација погођених ранијим стресом - упозорава Кораћ.

Људи се, ипак, како-тако адаптирају на стрес. Али која је цена те адаптације? Судаћи према одговорима стручњака - психосоматски поремећаји. У нама стварају агресивност, нетолеранцију, потребу за инцидентима, тешкоће при спавању, поремећаје у исхрани, дигестивне и друге проблеме. Прикривени и неприкривени продукт стреса.

- Ова година је већ почела са стресом због недостатка грејања. Нама ништа не значи то што су и друге земље биле у сличној ситуацији, нити изјаве политичара „лако ћемо”. Људе неће умирити такве изјаве. Они траже реалне изјаве и истине које у стресу могу да помогну - каже Жарко Кораћ.

Антрфиле:

Мушкарци склонији суициду

У Србији мушкарци чешће извршавају самоубиства, и то 2:1 у односу на жене. Сваке године код нас око 90 младих особа од 15 до 24 године изврши самоубиство. Стопа суицида у Србији на 100.000 становника је 18, европска 13, а светска 16. Самоубиства су највише забележена у Војводини где је стопа суицида 28,5.

Пораст менталних поремећаја

Годишње у свету од 10 до 20 милиона људи покуша самоубиство, а њих милион, најалост, у томе и успе. Депресија је на другом месту по броју оболелих у свету, одмах после масовних незаразних болести. Процењује се да ће до 2010. достићи прво место и да ће се код 25 одсто људи развити ментални поремећаји. У Србији је у порасту број

самоубиства, посттрауматских поремећаја, агресије и насиља. Од фобија у Србији пати 23,6 одсто људи, агресивно је 26,1 одсто становника, 10 одсто болује од паничног страха, а 18 одсто од посттрауматског стреса.

У Суботици највише самоубиства

Суботица већ деценијама важи за град с највећим бројем самоубиства у Србији. У том крају за првих девет месеци прошле године забележена су 163 покушаја самоубиства. У 30 одсто случајева суицид су покушале млађе особе, и то пресецањем вена, вешањем, скоком под воз или са вишеспратнице. Подаци из претходне године указују на то да је било 187 покушаја и 66 суицида.

Како превазићи депресију

- редефинисање животних циљева
- окретање породичним вредностима
- дружење
- хумор
- разговори о проблему

Знаци упозорења:

- раније претње самоубиством
- депресија
- неинтересовања за ранија задовољства
- осећање безвредност и и безнадежности
- нагле промене расположења
- промене апетита
- недостатак концентрације
- поклањање омиљених предмета
- наговештаји смрти
- злоупотреба алкохола и дрога

PRESS CLIPPING

Четвртак 15.01.2009. год

У НЕМАЧКОЈ СМАЊЕН БРОЈ АЗИЛАНАТА ИЗ СРБИЈЕ

Данас, 15.01.2009; Страна: 13

Берлин - У Немачкој је у прошлој години 22.085 људи поднело захтев за политички азил, саопштило је Савезно министарство за унутрашње послове у Берлину. Први пут од 2001. број азиланата је повећан, и то за 15,2 одсто, превасходно зато што се повећао број захтева за азил придошлица из Ирака.

Косово и Србија налазе се на четвртом, односно осмом месту листе земаља из којих је највише азиланата дошло 2008. у Немачку. Како је наведено у саопштењу министарства, у ова два случаја поређење са 2007. је тешко могуће, јер се статистика за ове две земље одвојено води од маја 2008. **Заједнички гледано, број азиланата из Србије и са Косова је у односу на 2007. опао за 23 одсто - са 1.996 на 1.536.** Међутим, из података за децембар 2008. проистиче да је Косово на шестом месту листе земаља из којих је дошло највише азиланата, док се Србија на првих десет места не појављује. **Према објављеној статистици, са Косова је 2008. у Немачку дошло 879 људи који су затражили азил, а из Србије (до маја са Косовом) 729.**

Највише азиланата је прошле године у Немачку стигло из Ирака - 6.836, што је за 58 одсто више него претпрошле године. Потом следе грађани Турске (1.408) и Вијетнама (1.042). После Косова следе још Иран, Русија и Сирија, а после Србије Авганистан и Нигерија. Само 1,1 одсто људи који су поднели захтеве је прошле године добило политички азил, 24 одсто људи је добило заштиту од протеривања.

ДЕЦА ТРАЖЕ МАКАР КОМАД ХЛЕБА

Политика, 15.01.2009; Страна: А22

Никшић – Ни након 11 година избегличког живота у Никшићу самохрана мајка петоро деце Шерибана Шаколи, нема основне услове за живот. Живе у изнајмљеној бараци од шест квадрата.

– Деца траже хлеб, а њега нема. Одакле кад ни брашно више не дају. Не добијам ни дрва за огрев. Захваљујући помоћи Црвеног крста и личне помоћи секретара Милорада Дрекаловића и његове ћерке Ане моја деца су први пут од када смо у Никшићу могла за Нову годину да купе нешто за „дечје радости”. Била су пресрећна, каже Шерибана, бивша радница Дома здравља у Вучитрну.

– Побегла сам да бих спасила децу. Овде, у ромском насељу на Брљи, веома је тешко. Забрањено је да просимо. Од чега да живимо? У контејнерима не можемо да нађемо онолико хране колико је потребно да би се преживело. За нас нема посла, каже средовечна Ромкиња наводећи да су у сличној ситуацији још неке избеглице у граду. – У више наврата сам размишљала да себи прекинем живот и муке у које сам запала не својом кривицом. Али коме децу оставити? Ко ће да их подиже ако умрем? Власник просторије у којој живимо поручио је из Немачке да морам да је

откупим или да се селим. Тражи ми 2.500 евра за простор који није његово већ је власништво Општине Никшић.

Зна Шерибана да у Никшићу има велики број избеглица са Космета, али, каже, неко је требао да им обезбеди брашно и неколико кубика дрва да се огреју. Мало је или готово нимало помоћи, како рече, од ромских организација и људи који су на њиховом челу. Изузетак је само Азем Бериша, председник Удружења Рома из насеља под Требјесом. – Он нам је помогао колико је могао. Међутим, све је то недовољно. Недостају нам и лекови, моја деца болују од бронхитиса, објашњава наша саговорница. – Захваљујући свештеницима Слободану Бобану Јокићу и Данилу Зиројевићу, али и Љиљи Мијушковић, Мирку Вукотићу и браћи Крулановић из Црквено-народног дома, моја деца и ја остајемо у животу. Не дај Боже да ико осети муке и проблеме који су се свалили на моја плећа, каже Шерибана.

У Никшићу сада има 1.500 косметских избеглица. Више од половине не ради и једва преживљава. Све је мање донатора, а Црвени крст није у прилици да свима пружи адекватну помоћ. Почетком деведесетих у овом граду је било више од 20.000 избеглица.

PRESS CLIPPING

Петак 16.01.2009. год

ИЗБЕГЛИЦАМА 44 КУЋЕ

Вечерње Новости, 16.01.2009; Страна: 5

НОВИ САД - Председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић уручиће данас у Старој Гајдобри, код Бачке Паланке, кључеве 44 куће избегличким породицама. Куће су купљене средствима Извршног већа, посредством покрајинског Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима. Биће предата и једнократна финансијска помоћ за најбоље средњошколце из најугроженијих избегличких породица на територији Војводине, као и грађевински материјал прогнаним особама.

СКЕНИРАО НАС И ХРС

Дневник, 16.01.2009; Страна: 2

Међународна организација за заштиту људских права Хјуман рајтс воч у извештају за 2008. посебно поглавље посветила је Србији, као и људским правима на Косову. У документу се наводи да је проглашавање независности Косова "изазвало бес јавности" у Србији, те су Албанци били мете заштрашивања и шиканирања, при чему је одговор власти био неадекватан.

У вези са Косовом наводи се да „нису учињени видљиви кораци ка побољшању услова за поштовање људских права”. “Слаб правосудни систем угрожава напоре за кажњавање етничког насиља и других озбиљних злочина. Мањине су и даље изложене насиљу и дискриминацији, а мали број расељених и избеглих се вратио својим домовима”, пише у извештају. Позитивним су оцењени кораци нове владе Србије учињене на плану сарадње с Хашким трибуналом, посебно у светлу хапшења Радована Караџића. „Међутим, Влада није успела да ухапси Ратка Младића”, наводи се у извештају ХРВ о Србији.

АЛИ ХАМАД СЛЕДЕЋЕ НЕДЕЉЕ У СРБИЈИ

Ало!, 16.01.2009; Страна: 3

Али Ахмед али Хамад могао би већ од идуће недеље да буде у Србији, рекао је његов адвокат Душко Томић.

- Главни тужилац за ратне злочине Србије Владимир Вукчевић дао је у среду позитивно мишљење да Влада Србије по хитном поступку Али Хамаду одобри боравак у тој земљи. Такође, захтев који је лично Али Хамад упутио већ је на столу премијера Мирка Цветковића - рекао је Томић Срни. Он је одбацио могућност да Али Хамад буде присилно депортован за Бахреин јер, како је рекао, власти БиХ немају право да га

присилно депортују у земљу где му прети смртна опасност од екстремних терористичких организација које је прозвао.

- Он хоће да иде у Србију и ако га те власти пусте, његово је право да иде тамо - додао је Томић. Томић је рекао да српско тужилаштво за ратне злочине има интерес да Али Хамаду одобри боравак јер води истраге о злочинима муџахедина почињеним над српским становништвом у централној Босни.

PRESS CLIPPING

Субота 17.01.2009. год

ПАЈТИЋ ОКУЋИО ЈОШ 44 ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Дневник, 17.01.2009; Страна: 14

У Гајдобри, селу недалеко од Бачке Паланке, председник покрајинске владе Бојан Пајтић је јуче у новом домаћинству породице Душана Ђурића уручио кључеве 44 куће грађанима Војводине који још увек имају избеглички статус. Домови с окућницама су у општинама Сремска Митровица (девет), Сомбор (шест), Озаци и Апатин (по пет), Зрењанин (четири), Рума, Шид и Бачка Паланка (по три), Кула и Србобран (по два), Стара Пазова и Ириг (по један).

– Кад је Извршно веће својевремено основало Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима, могле су се чути примедбе да Војводина није надлежна за решавање тих проблема. Но, сви су у Војводину дошли однекуд и имају право да у њој живе достојанствено или се врате у место свог ранијег пребивалиштва. До 2012. планирамо да решимо проблеме свих оваквих породица – рекао је, између осталог, др Пајтић.

Овом приликом уручено је и 100 пакета грађевинског материјала за побољшање услова становања у објектима чији су власници избеглице, као и по 40.000 динара једнократне финансијске помоћи за најбоље средњошколце из најугроженијих избегличких породица. Директор надлежног Фонда Дејан Павловић напоменуо је да је уз подршку ПИВ-а, од марта 2007. стамбено збринута 185 избегличких породица, док је грађевински материјал обезбеђен за још 565.

ИЗБЕГЛИЧКИ ЖИВОТ БЕЗ ГРЕЈАЊА

Политика, 17.01.2009; Страна: А17

Сналазе се помоћу грејалица и пећи, због чега им је живот у опасности – бараче, старе око пет деценија, углавном су дрвене, а инсталације давно дотрајале.

Смедерево – За разлику од смедеревских станова који су ових дана топли упркос енергетској кризи јер свих дванаест котларница у граду ради искључиво на мазут, око 35 оронулих дрвених барака у селу Радицац, у којима живи око шест стотина избеглица, на Божић је остало без грејања. И тако до дана данашњег. Тај колективни центар напаја се гасом из оближњег „Ју-Ес стила” у којем је пре десетак дана потпуно обустављена производња због несташнице гаса, па су и трошни домови њихових првих комшија остали хладни. Станари насеља, избегла и расељена лица, некако се сналазе помоћу грејалица и пећи, због чега им је живот доведен у опасност јер су бараче, старе око пет деценија, углавном дрвене, а инсталације давно дотрајале. Страх од зиме и избијања пожара увукао се у душе „избеглица“ којима су импровизоване монтажне кућице више од петнаест година једини дом. Страхују и надлежни у локалној власти, али тврде да је ипак све под контролом.

– Грејање на струју у овом хладном периоду била је једина алтернатива гасу и поред тога што смо свесни да је реч о баракама које нису прављене за породице, а камоли више породица, где свака користи апарате на струју, од пећи, бојлера, па до шпорета и замрзивача. Зато стално контролишемо потрошњу јер страхујемо од пожара, поготово што знамо да ниједна кућица нема трофазне утичнице, а на једној командној табли има више осигурача, па долази до прегоривања каблова и инсталација – каже за „Политику“ управник кампа у Радинцу Зоран Радојковић.

Међу шест стотина избеглица има више од стотину деце до десет година и десетак беба. Ту је настањено и стотинак старих и изнемоглих. Није ретко да у једној дрвеној кућици од четири собе живе чак и по четири вишечлане породице које деле једно купатило. Има барака где се у купатило улази и споља. Столарија је дотрајала и расклимана, па хладноћа улази са свих страна. Јесте да струју плаћа „Ју-Ес стил“, али станарима је наложено да штеде због евентуалних паљевина. Напон је такође ослабљен, па кварцне грејалице једва да раде.

У породици Живковић, која четворособну бараку дели са још три породице, затичемо бебу, малог Стефана рођеног тек пре тринаест дана. За неки дан из породилишта ће стићи још једна беба, па ће у тесном собичку живети седам душа. Греју се само на једну кварцну грејалицу коју тек повремено укључују из страха од пожара. Из утичнице вуре каблови, потпуно необезбеђени, који се топе кад дуже ради грејалица. Купатило заједничко, а пара за одржавање чистоће нема. Глава породице, Косара, самохрана мајка шесторо деце, од које само једно мушко, и то десетогодишњак, очајна је јер њена породица нема баш никаквих прихода. Живе без иједног динара, посла нема, а ни помоћи од државе. Дневно од Црвеног крста добију по један сиромашни оброк по особи и кажу да то мало хране распореде и за доручак и вечеру. Деца, више гладна него сита, а сад их је снашла и мука са грејањем.

– Све муке иду на сиротињу, смрзавамо се, а најгоре је за бебу, већ је почела да кашље. Ноћу не смемо да укључујемо кварцну, а дању повремено. Имамо рупе између зидова и ту гурамо новине да не улази хладноћа. **Кроз прозоре „свира“ хладноћа и цури вода кад пада киша, а на праг од врата стављамо ћебе. То је наш живот, а на пролеће чујем да се вероватно затвара насеље, па ћемо сви на улицу – прича кроз сузе Косара Живковић. Није много боље ни у другим породицама. Свака прича је за себе и свакоме је своја мука најтежа.**

Управник Радојковић каже да је из „Ју-Ес стила“ добио информацију да је стигао минимум гаса за грејање фабрике у хуманитарне сврхе, односно напајање избегличког насеља. Сада се, међутим, јавио нови проблем. У неколико барака у које управа нема приступ, а преко којих иду инсталације за грејање, дошло је до пуцања цеви због мрза. Вода цури и не може да допре до радијатора у баракама, па грејања још нема.

– Радимо на томе да што пре отклонимо последице хаварије. То нам сада отежава ситуацију, али надамо се да ће сутра грејање доћи и до барака – сматра Радојковић.

МЕШТАНИ ПЕЧЕЊЕВЦА ПЛАЋАЈУ ТУЂЕ РАЧУНЕ

Данас, 17.01.2009; Страна: 14

Шта је на југу Србије снашло нека села само зато што су 1995. помогла избеглицама

Лесковац - На југу Србије, највише у лесковачкој општини, евидентирано је око

4.500 избеглих и расељених лица. Многи су овде нашли нови дом, донели старе обичаје и не намеравају да напусте овај крај. Мештани појединих села примили су расељена лица и избеглице раширених руку и тако по ко зна који пут исказали своју гостољубивост. Сељани из Печењевца, познатог по производњи одличног кромпира, међу првима су се одазвали да помогну, али каснији догађаји више нису били тако пријатељски.

Наиме, августа 1995. сељани су без надокнаде прискочили у помоћ, а Комесаријат за избеглице и локална самоуправа обавезали су се да ће редовно плаћати комуналије и струју. Но, било је то, показало се, обећање без покрића.

По тужби Електродистрибуције, због неплаћене струје коју су потрошиле породице избеглих и расељених лица, сељацима Печењевца недавно је запрећено запленом дела имовине, јер је дуг достигао у просеку 300.000 динара. Војислав Стаменковић из Печењевца, који се приближава осмој деценији живота, каже да има пензију од 13.000 динара и да није у стању да плати дуг који је раван његовим једногодишњим примањима.

- Када сам прихватио породицу избеглица, која је имала петоро мале деце, нисам могао да очекујем да ћу се наћи у великој невољи - каже Стаменковић. Миодраг Ракић, одборник у Градској скупштини, подсетио је **на последњој седници локалног парламента да је августа 1995. у Печењевце пристигло 125 избеглица и тада су се сељани масовно одазвали позиву да пруже преко потребну помоћ, а да су се сада, без своје кривице, нашли у великој невољи.** Живојин Стефановић, председник Градске скупштине, каже да је локална самоуправа спремна да намири део обавеза, али би ЕПС требало да се одрекне камата. Тако, док проблем не буде скинут с дневног реда, највеће главобоље ће имати сељани из Печењевца. **Иначе, осим у депандансима хотела Атина, недалеко од аутопута Лесковац-Ниш, где је стотинак расељених лица, остале породице су дошле до крова над главом у приватном смештају или у посебно саграђеним избегличким насељима.**

- У 2009. планирамо почетак градње зграде за смештај расељених и прогнаних лица која живе у колективном центру - каже Игор Коцић, повереник за избеглице лесковачке општине.

Уз помоћ Високог комесаријата за избеглице, УНХЦР, Швајцарске агенције за развој, Републичког комесаријата за избеглице и СО Лесковац пре пет година у планинском селу Дрчевац, на тамошњим утринама, избегла и расељена лица почела су да граде куће, саграђено је пет објеката с два улаза за десетак породица које су добиле грађевински материјал, а инфраструктура је поклон Лесковца.

- Имамо заиста лепе куће, али немамо воду за пиће коју обезбеђујемо са сеоских бунара. Други проблем је недостатак посла до којег тешко долазе и сами мештани - вели Дарко Кораћ, родом из Удина у Лици.

Антрфиле:

Дом и код пријатеља

Осим у Лесковцу и у другим срединама Јабланичког округа грађене су куће и станови за расељена и избегла лица. Највећи подухват реализован је у Медвеђи где је подигнуто читаво насеље. Станова за избегла и расељена лица има и у Власотинцу, а поједина домаћинстава топлину породичног дома су пронашла код пријатеља и рођака.

ПАЈТИЋ УРУЧИО КЉУЧЕВЕ КУЋА ЗА 44 ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Данас, 17.01.2009; Страна: 13

Захваљујући средствима Извршног већа АП Војводине и посредством Фонда за пружање помоћи избеглим

Гајдобра - Четрдесет четири избегличке породице трајно су решиле своје стамбено питање, тако што су им у Гајдобри купљене куће средствима Извршног већа АП Војводине, а посредством Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима.

Њима је јуче у Старој Гајдобри, општина Бачка Паланка, на имању Душана Ђурића, у Црногорској 26, кључеве кућа на симболичан начин уручио председник Извршног већа АП Војводине др Бојан Пајтић. **Овом приликом, уручена је и једнократна финансијска помоћ за најбоље ђаке средњошколце из најугроженијих избегличких породица на територији АП Војводине, као и пакети грађевинског материјала за побољшање услова становања у објектима, који су у власништву избеглих, прогнаних и расељених лица.**

ПОРЕМЕЋЕНА СРБИЈА

Борба, 17.01.2009; Страна: 1

Ратови, транзиција, сиромаштво и стрес узрок су лошег менталног стања домаћег друштва

У нашој земљи 200.000 људи пати од посттрауматског поремећаја (ПТСП), процењују за Борбу психолози и психијатри. Према подацима Војномедицинске академије у Београду, ПТСП је дијагностификован код четвртине од 100.000 ратних ветерана. Од овог синдрома, поред директних учесника, могу да оболе и људи који су били само сведоци ратних дешавања.

Према подацима Комесаријата за избеглице, у Србији има више од 700.000 избеглица, па стручњаци проценују да њих око 175.000 пати од ПТСП. Иначе, тај поремећај се дефинише као покушај човека да побегне од суочавања с рреживљеним трауматским догадјајем или, стручније, као психопатолошки феномен који представља продужени или одложени одговор на стресну ситуацију изузетно јаке угрожености или катастрофичне природе.

„Као друштво, може се рећи да имамо својеврсни посттрауматски стресни синдром. Када се погледа дубина и интензитет промена кроз које је друштво прошло, то јест још пролази јер транзиција траје, јасно је да човеку није лако да се снађе у томе“, рекао је за „Борбу“ Владан Веара, психолог и психотерапеут из Центра за трауму у Новом Саду.

Психолози и психијатри процењују да у Србији 200.000 људи пати од посттрауматског стресног поремећаја (ПТСП). Према подацима Војномедицинске академије у Београду, ПТСП је дијагностификован код четвртине од 100.000 ратних ветерана. Од овог синдрома, поред директних учесника, могу да оболе и људи који су били само сведоци ратних дешавања.

Према подацима Комесаријата за избеглице, у Србији има више од 700.000 избеглица, па стручњаци проценују да њих око 175.000 пати од ПТСП. Иначе, тај поремећај се дефинише као покушај човека да побегне од суочавања с преживљеним трауматским

догађајем или, стручније, као психопатолошки феномен који представља продужени или одложени одговор на стресну ситуацију изузетно јаке угрожености или катастрофичне природе. „Као друштво, може се рећи да имамо својеврсни посттрауматски стресни синдром. Када се погледа дубина и интензитет промена кроз које је друштво прошло, то јест још пролази јер транзиција траје, јасно је да човеку није лако да се снађе у томе“, рекао је за „Борбу“ Владан Беара, психолог и психотерапеут из Центра за трауму у Новом Саду. Према његовим речима, од 1999. до 2006. године том центру се јавило више од 3.000 људи, а 1.200 њих је имало ПТСП. У последње две године тој институцији јавило се више од 1.000 људи само у Новом Саду, а већина њих је помоћ тражила због трауме изазване НАТО бомбардовањем, 1999. године.

Беара објашњава да су ратови на просторима бивше Југославије, али и бомбардовање 1999. године, оставили трајне последице на ментално здравље људи. **„После завршеног трауматског догађаја највећи број људи има некакве реакције. Кад се рат заврши, скоро сви имају тескоће да се привикну на мимодопску средину“, каже Веара. Он истиче да је рат серија трауматских догађаја и за разлику од саобраћајног удеса, који је такође траума, у рату се једна траума ни не заврши, а нова већ настаје. Управо то појачава интензитет и оставља трајне последице.**

„Чињеница је да је људима који су били на ратишту, како време пролази, све горе јер све више губе наду да ће им бити боље“, рекао је Веара. Он додаје да после сваке трауме, нарочито ратне, људима остају трагови на души. Код оних који не успеју да се уклопе и адаптирају после извесног времена последице прерасту у ПТСП. Психолог и породични психотерапеут из ИАН саветовалишта у Београду Мина Митић-Лазаревић каже да у Србији грађани не траже стручну помоћ психолога или психијатра ни онда када имају велике проблеме да их околина не би етикетирали. Она додаје да се том саветовалишту за 11 година рада јавило више од 50.000 људи, од којих је 8.000 тражило психотерапеутску помоћ. „Од тих 8.000 људи који су ишли на терапију, према нашим проценама, сви су у некој мери имали ПТСП“, објашњава Митић-Лазаревић.

Антрфиле:

Симптоми

Показатељи ПТСП-а су тешкоће током спавања, флешбекови (слике сећања на трауматски догађај, као да се управо дешава), повишена узбуђеност, константна узнемиреност, снажно реаговање на мале поводе, трзање. Поремећај се манифестује бројним телесним симптомима који долазе изненада - лупање срца, вртоглавица, тешко дисање, знојење, притисак у глави. За ПТСП карактеристични су и симптоми емоционалне тупости и тешкоће да се изграде блиски односи с људима, што појачава депресију.

ПТСП може само да се зацели

Психотерапеут Владан Беара каже да психолог и психијатар у случају ПТСП-а могу значајно помоћи у зацељењу, научити појединца да живи са сећањем на трауматски догађај и носи се с тим, али не могу да избришу сећања.

„Лекови су често неопходни, али нису довољни за зацељење. Зацељење зависи од много фактора, од којих су најзначајнији: јачина трауме, прихватање од породице и личне спремности појединца да се суочи с трауматским догађајем из прошлости“, закључује Беара.

КРАЈИШКА ГРОБНИЦА

Правда, 17.01.2009; Страна: 16

Боро ми је добар пријатељ из рата. Упознао сам га у Белом Манастиру 1991. године. Беше то црна година. У Барању сам кренуо из Сомбора. Чим сам прешао Дунав дочекао ме са расклиманим кецом. **Отишли смо у Борово село, како бих видео шта треба Србима. И док смо се тог новембарског дана возили, на путу сам приметио две огромне крмаче. Нешто су превртале по земљи. Замолио сам Бору да успори како бих видео шта тачно раде.** Приближио сам се крмачи која је љутито почела да грокће на мене. Од оног што сам угледао облио ме хладан зној. Као да ми се метак забио у желудац.

У густом блату лежало је раскомадано људско тело. Обе руке биле су прегрижене до лаката, глава разбуцана. Из потиљка је вирила дуга блатњава коса. Друга животиња зарила је крупне зубе и распорила трбух, док је црева халапљиво прождирала, развлачећи их око себе. Почео сам да повраћам. Боро је дотрчао и ухватио ме за раме. Усташе су јуче убиле двојицу, а одбеглих крмача има колико хоћеш. То нам у задње време често раде.

Упадну у село, побију што стигну и пусте гладне свиње. Оне докрајче тело. Остатке сакупимо у вреће у однесемо на идентификацију говорио ми је док су ми се брада и ноге још тресле. Ћутао сам. Не знам ни где сам гледао ни шта сам мислио. Једноставно осећао сам да више не постојим. Тако сам се осећао до Борова села. Када сам се вратио у Книн, данима ни са ким нисам причао. Пријатељи су ме чудно гледали. Ноћу сам се будио у бунилу. Слика оног стравичног призора ме полако, али сигурно излуђивала. Дуго је тако било. Решио сам да о томе разговарам са Јованом Рашковићем. По'сле дугих и тешких разговора и помоћи коју ми је пружио, тај доживљај сам успео некако да потиснем дубоко, дубоко...

Ових дана, међутим, поново сам занемео. Мој Крајишник Ђуро Маровић, рођен у прелепом селу Голиња на Кордуну, нађен је у трафостаници смрзнут и раскомадан од стране паса. Овај несрећник једно време је био смештен у избегличком насељу код Краљева. Међутим, када је „сабирни центар“ укинут, Крајишници који су у Србији „потрошна роба“, морали су куд који. Пошто је био добар мајстор и разумео се у котлове, Ђуро је успевао да заради и преживи. Радио је од данас до сутра. Колико год се мучио, на родни крај није престајао да мисли. Али, у родну грудну није могао, јер су се усташе за то побринуле у „Олуји“. Тугу је свио у тој трафостаници у коју је долазио са сувим хлебом и ракијом. Грејао је тако душу и тело, док је напољу било минус 20. Пред очима му се указивао његов премили Кордун који је у пролеће блистао на сунцу. Хладноћа га је све више стискала, али је слика његовог завичаја све више блистала. Мало по мало, претапала се у бескрајну белину у коју се гасио поглед овог кршног Крајишника. И тако је једне вечери мирно и заувек заспао.

Послужио је као гозба за псе луталице. Тргали су га пси тако да га нико није могао препознати, све док нису пронашли његова документа. И док сам читао ову проклету вест, пред очима ми поново пуче слика оних одвратних крмача. У Борову су српско месо секли усташки крвници, а у Србији га касаци бахатост система у коме је човек изгубио своју цену. Он више и не постоји. Постоје само они који се у њега куну док им треба.

Само у Чортановцима, недалеко од Инђије, у протеклих неколико година умрло је више од 400 Крајишника. Нестају напуштени, оковани неимаштином, далеко од завичаја којег су заувек изгубили. Многи су већ на њиховом путу. Алал ти вера Србијо! А шта ли нас тек чека? То само Бог зна. Овде се Господ одавно заборавио...

ДАНИЈЕЛА У ТРЦИ ЗА МИС АМЕРИКЕ

Блиц, 17.01.2009; Страна: 24

Српкиња изабрана за најлепшу девојку Орегона. Данијела, избеглица из Босне, такмичиће се на финалном избору 24. јануара у Лас Вегасу

Данијела Крстић, Српкиња из Босне, актуелна је мис америчке државе Орегон која ће се 24. јануара такмичити са још педесет девојака за титулу мис Америке у Лас Вегасу. Данијела је са породицом избегла у Америку из ратом захваћене Босне током деведесетих, уз много труда и воље савладала многе животне недаће, а сада је на путу остварења својих снова.

Данијела Крстић рођена је у Босни, где је до рата живела са родитељима и старијом сестром. Међутим, њено до тада срећно детињство нагло је прекинуто када је имала само осам година.

- Морали смо да оставимо све за собом, а када сте дете, много тога не разумете. Моје искуство из детињства научило ме је да вам живот какав познајете може бити одузет преко ноћи и да материјалне ствари не вреде ништа у поређењу са љубављу - рекла је Данијела, чија је породица неко време преживљавала од помоћи које је у ратом захваћену Босну достављао Црвени крст. Породица Крстић, отац Миленко, инжењер, мајка Бранка, сестра Александра и Данијела постали су избеглице које су уточиште налазиле код било пријатеља, а будући да су били без новца, сву одећу су морали да позајмљују. Крстићи су затим решили да се иселе у Америку, међутим, процес провера, прибављања докумената, виза, интервјуа и одобрења био је дуг и мучан, али су успели и запутили се у градић Бетани у Орегону. У Бетанију су неко време боравили код блиских пријатеља, да би се затим преселили у изнајмљени стан. Данијела, којој је тада било 14 година, и њена сестра наставиле су школовање у оближњој средњој школи, а Данијели је у брзом савладавању енглеског највише помогла музика.

- Слушала сам и преводила песме „Бацкстрет Боус”. Обожавала сам тај бенд - присећа се шармантна бринета.

Након средње школе Данијела се уписала на државни универзитет Портланд, а две године касније пребацила се на Орегон институт за технологију, где је дипломирала као зубни техничар и специјалиста за оралну хигијену. Пре две године, као двадесетдогодишњакиња, пријавила се за локално такмичење за мис сматрајући да ће тако зарадити додатни новац за школовање. Победила је и постала мис Каламат округа и тако се пласирала међу 10 кандидаткиња које су се такмичиле за мис Орегона, а Данијела је ту титулу и освојила 2008.

Након победе, Данијела је изјавила да је за њу ова титула доказ да се рад и вера у себе исплати. Девојке које учествују на такмичењу за мис Америке тренутно се припремају на крстарењу луксузним бродом „Queen Mary”, а Данијела је за медије испричала да је током припрема стекла пуно пријатељица. Финале за мис Америке се примакло, а Крстићева ће га дочекати са великим самопоуздањем. На питање шта мисли, да ли ће њена тешка животна прича утицати на судије, одговорила је: „Надам се да ће ме посматрати као индивидуу. Када будем на сцени, мислим да судије неће помислити: ‘О, она је имала тежак живот, хајде да њој дамо титулу’. Мислим да ће желети да се увере да ли сам ја права особа за тај посао”.

Антрфиле:
Хуманост

Будући да је из прве руке осетила колико деца пате у рату и сиромаштву, Данијела, која није заборавила своје корене, основала је добротворни фонд „Данијела Крстић”. Ова девојка, која је иначе и волонтер УНИЦЕФ-а, планира да кроз своју фондацију прикупи средства која би поклонила сиротиштима у Босни. Данијела се нада да ће ускоро са својом породицом посетити Босну и том приликом лично предати донације тамо где су потребне.

Биографија

- Пребивалиште: Бивертон, Орегон
- Године: 24
- образовање: Орегон институт за технологију
- Хоби: трбушни плес
- Жеље: да настави да едукује децу о оралној хигијени и постане клинички асистент
- Омиљени филм: „Моја мрсна православна свадба”
- Омиљено место за путовање: Београд, Србија
- Омиљена певачица: Селин Дион
- Град који жели да посети: Њујорк због Кипа слободе, који је за њу симбол онога што Америка представља: слободу и нови живот

PRESS CLIPPING

Недеља 18.01.2009. год

ЕНИСА ПРАТИ МУЖА

Вечерње Новости, 18.01.2009; Страна: 4

БИВШИ ОФИЦИР АЛ КАИДЕ "САЊА" СРБИЈУ

Сутра заказан сусрет адвоката и представника Специјалног тужилаштва

ДРЖАВА која да азил мом мужу земља је коју и ја поштујем, пошто хоће да га протера БиХ за коју је ратовао. Спремна сам да, са двоје наше деце, кренем у Србију ако Али Хамад добије азил од Владе у Београду.

Ово наглашава Ениса Хамад, супруга Али Хамада, некадашњег официра Ал каиде, који је пред Хашким трибуналом сведочио у процесу против генерала Расима Делића, ратног команданта Армије Федерације БиХ. Бивши "Алахов ратник", који је одлучио да јавно проговори о злочинима мудахедина у БиХ, не жели да се врати у матичну земљу Бахреин, "јер тамо, после објављивања књиге и иступа у јавности и пред Хашким трибуналом слови за издајника".

Његов адвокат Душан Томић очекује сусрет са представницима Специјалног тужилаштва за ратне злочине у Београду у понедељак, а потом и са меродавнима у Србији о давању азила Али Хамаду.

- Хамад никада није тражио попуст због сведочења о ратним злочинима, па је, као ретко ко, издржао готово целу дванаестогодишњу робију, јер је знао да је за њега слобода ризик по живот - поручује његов адвокат. - То што Сарајево хоће да га се ратосиља, упркос томе што му је федерална власт дала условни отпуст, само говори "колико је сати" код оних којима је до истине у Сарајеву стало као до лањског снега.

PRESS CLIPPING

Понедељак 19.01.2009. год

У ИЗБЕГЛИЧКИ КАМП СТИГЛО ГРЕЈАЊЕ

Блиц - Србија, 19.01.2009; Страна: 2

Нема смрзавања у насељу у Смедереву

СМЕДЕРЕВО - Шест стотина избеглих и прогнаних у смедеревском кампу у Радинцу од јуче се више не смрзава. Након прекида у напајању избегличких барака због несташице гаса у железари „Ју-Ес стил“, из које се снабдева камп, јуче је коначно почела испорука овог енергента.

Током претходне седмице шест стотина избеглица, међу којима је више од стотину деце до десет година и десетак беба, загревали су трошне дрвене бараке кварцним пећима и грејалицама. **Због слабог напона и дотрајале конструкције барака, било је готово немогуће загрејати кућице.** У неким од њих живи и по више породица које користе заједничко купатило, а негде су купатила изван кућица. Због старих инсталација малог капацитета долазило је до прегоривања каблова па је потрошња непрекидно контролисана због опасности од пожара. Иако су температуре биле данима у минусу, станарима кампа наложено је да штеде.

У хитно решавање проблема укључили су се и директор „Србијагаса“ Душан Бајатовић и градоначелник Предраг Умичевић.

Према речима управника кампа Зорана Радојковића, фабрика је обезбедила минимум гаса у хуманитарне сврхе, за напајање избегличког насеља. Током викенда отклањани су кварови на инсталацијама за грејање јер је на неколико места дошло до пуцања цеви због мрза.

Од данас грејање око педесетак кућица у највећем избегличком кампу у Србији потпуно је нормализовано, а железара „Ју-Ес стил“ обећала је да ће гаса бити довољно.

БЕСПЛАТНЕ ОБУКЕ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Данас, 19.01.2009; Страна: 17

Нови Сад - У оквиру пројекта „Запослени оснажени“, Новосадски хуманитарни центар од јануара организује бесплатне обуке за избегла, расељена и незапослена лица. Сви заинтересовани за обуку из предузетништва или обуку за административног асистента - пословну секретарицу, могу се пријавити путем телефона 524-184 и 524-134. Новосадски хуманитарни центар је непрофитна, невладина организација која доприноси стварању хуманог друштва кроз пружање подршке угроженим и маргинализованим групама, подстицање активизма грађана, истраживачки рад и образовање. У сарадњи са владиним и невладиним сектором НСХЦ доприноси развоју неформалног образовања, унапређењу социјалне политике и политике запошљавања у Србији.

ЉУДИ БЕЗ АДРЕСЕ

Политика, 19.01.2009; Страна: А5

Хладно јануарско јутро. Дува јак ветар. Доле, на улици, људи дижу ревере капута и јакни да би се заштитили од леденог додира. Али, то ће убрзо бити заборављено – они ће ускоро бити код својих кућа, у топлом. Но, заборавићемо и ми који смо их посматрали и стајали поред прозора у топлим собама, канцеларијама и редакцијама. А да ли ће заборавити и бескућници, да ли и њима ускоро пролази мраз који штита образ и леди дах? Ко су ти људи без крова над главом, којих се обично сетимо о божићним празницима или у данима када мразеви односе људске животе? Размишљајући о њима чини се да су све те приче можда сличне, јер у себи садрже сличан образац неодговорности, или су то, ипак, само несрећне животне околности које нису успели да надвладају па су их оне гурнуле на улицу – на маргину друштва. Или су, можда, многи од бескућника на послу били лењи, непослушни или неспособни за тимски рад, па су га губили, ако су га уопште и добили, те тако остали без адресе. Међутим, уз залеђену улицу **ка Прихватилишту за одрасла и стара лица у Кумодрашкој улици у Београду полако се губи свака теорија узрока и настанка бескућништва. Остаје само дилема шта би ти јадни људи на овом мразу да није ове установе.**

Топлота и мирис чорбе испуњавају зграду, као у некој радничкој мензи у којој свако може да се загреје и окрепи. Али, запрепашћење следи. Ходници, чекаоница, пуни душека, на сваком лежи по једна животна прича. У собама једва се пролази између кревета, поређаних један до другог. Места нема ни да игла падне.

Станари бледих лица, грчевито стежу своје покриваче као у страху да ће им неко одузети топлину које су се домогли. Неки као сенка на кревету, посматрају вас укоченим погледом који боли људско биће у вама. Неки не желе да причају, одмахују главом или је окрећу на супротну страну. Као да вам желе рећи: па доста је сваком сопствена мука.

У ходнику у којем има места тек толико да се прође у једном смеру, сваки намерник добије осмех покоје бакице, која му маше у знак добродошлице. Бака Милка преиспитујући своју прошлост саму себе пита шта да уопште каже када је овде завршила.

– Избеглица сам из Хрватске, муж ми је умро још док сам тамо живела. „Подравка“ ми узела имовину, а родбине немам те ме ево овде – одмахну руком и настави даље низ ходник.

У једној од соба смештен је Пеђа, осамдесетогодишњи Београђанин, који је после развода продао кућу на Звездари, а како каже : „Док је било пара било је и пријатеља.“ „Имам и сина, кога девет година нисам видео, нити му се надам, јер он за мене неће ни да чује. Забранила му мајка” – објашњава овај седи човек и љути се на сваког саговорника који нема времена да чује сваки детаљ његовог живота који га је довео до уличног огњишта. Ма идите, и онако, бесно себи у браду додаде: „Немам више с ким да причам откако ми је умрла Вера Лубарда.”

Прича са штићеницима овог прихватилишта разбија све предрасуде о бескућницима као људима који су били лењи и непослушни на послу или неспособни да очувају породично гнездо. Како кажу запослени у Прихватилишту, много је овде оних који имају и децу и родбину која их се одрекла, само зато што су постали болесни и немоћни. Али, зато се имовине нису одрицали. Чим би потписали уговоре о издржавању, већина њих би бивала избачена на улицу, а стан продат. И на крају, враћајући се из овог уточишта тужних људских судбина једва чекате да

отворите врата сопственог дома, који сада нема више никаквих мана. Знате само једно да, осим болести, нема веће муке од немања адресе.

РОМИ У РИМУ: НЕПОЖЕЉНИ И МАЛТРЕТИРАНИ

Политика, 19.01.2009; Страна: А4

У Италији су погоршани услови живота за ромске имигранте, међу којима су и избеглице из некадашње СФРЈ

Рим, 16. јануара – На хладном мермеру степеница цркве Санта Марија дел Пополо повијена клечи забрађена жена неодређених година. Челом додирује под, руке су јој положене и склопљене у молитву, али не Богу, већ – људима. „Уделите, добра госпођо. Помозите, племенити господине, нека вас прате срећа и здравље!”, обраћа се пролазницима на једном од највећих и најлепших тргова Рима, Пјаци дел Пополо. Али нико не застаје да допуни њено чанче са ситнином. Ромкиња која проси сувише је чест приказ на улицама Вечног града, а ту је и све већа конкуренција остарелих бескућника (неки су живописно одевени, са картонском круном или венчићем на глави, други воде пса са окаченом поруком око врата: „Гладни смо, а немамо новца“). За исти новчић конкуришу и небројени улични забављачи – „живе статуе”, жонглери, свирачи, репери – као и тамнопути продавци ружа и косооки мајстори калиграфије, који ће вам за један евро исписати име кинеским идеограмом.

Италија је пуна разних врста просјака, џепароша и ситних лопова, али јавност само Роме види као трајне носиоце овог нечасног занимања и криви их за пораст криминала у земљи, па се у складу са таквим предрасудама према њима и односи. Улични протест који је на Пјаци Венеција, испред велелепног споменика ујединитељу Италије („олтара отаџбине“), пре неки дан против њих организовало једно од локалних удружења грађана, само је кап у мору сличних догађања, и то оних мирнијих.

Нажалост, од маја прошле године, односно после избора нове италијанске владе премијера Силвија Берлусконија, све су учесталији и насилни сукоби, а полиција као да је добила „одрешене руке” да малтретира Роме, вређа их и прети им хапшењем, изгнанством и рушењем њихових импровизованих домова у камповима на југу земље, истиче се и у најновијем извештају Европског центра за права Рома (ЕРПЦ). **Дискриминација Рома није овде новост, каже се у документу, али је сад од изолованих случајева прерасла у део италијанске свакодневице.**

Процењује се да у Италији живи више од 150.000 Рома, од којих су половина италијански држављани, четвртина грађани других земаља чланица Европске уније, пре свега Румуније, а око 40.000 стигло је са подручја бивше Југославије, после њеног распада и ратова. Већина живи у званичним или незваничним камповима на југу Апенинског полуострва, подигнутих у околини Рима (где је највећи „Казилино 900“), Напуља и Фиренце, на Сицилији, али и код Милана и Торина. Међу њима је доста оних који су овде доспели илегално. За такав преступ (као и за просјачење) Берлускони је, упркос упозорењима Европске комисије, предвидео казну затвора до три године и аутоматски прогон из земље, чак и за грађане других држава ЕУ. Уведене су и неке друге мере, очигледно усмерене пре свега према Ромима, као што је узимање отисака прстију, провера прихода и утврђивање услова под којима могу остати у Италији уколико нису њени држављани. И пре тога су, додуше, власти биле много строже према Ромима без одговарајућих „папира” него према другим илегалним имигрантима.

Међународне организације за заштиту људских права већ су затражиле од италијанске владе да повуче све законске акте којима се дискриминишу Роми, а од **Националне канцеларије за борбу против расне дискриминације (УНАР)** да **отворено осуди све нападе на Роме и покрене кампању за промену ставова италијанске јавности**. Ово је, међутим, тешко извести. Лидер италијанске деснице Ђорђо Бетио (Лига за север) чак је затражио да за сваког имигранта који учини преступ против неког Италијана треба да буде протерано десет имиграната, као у време нацизма. Италијанска левица је покушала да се овоме супротстави, али њени предлози нису нарочито одмакли јер је и Италију захватила економска криза.

Градске власти Рима су најавиле да ће Роме из постојећих „нехигијенских” кампова изместити у нови, изван такозваног кружног прстена. Направљен је и прототип таквог насеља у Кастел Роману, неких тридесетак километара од центра Рима, са око 800 становника (у које се убраја и група ратних избеглица из БиХ). Они, међутим, тврде да су ту услови још гори.

У неким ромским камповима у околини Рима већином живе италијански држављани, али ни према њима њихови суграђани, па ни власти, нису показали већу благонаклоност. Недавно је отерано 45 породица из кампова у Боарију, Сакса Рубри (где је, иначе, седиште, са неколико огромних студија, Италијанске радио-телевизије) и Тор Вергати (овај простор је враћен истоименом оближњем универзитету). Полиција им је саопштила да, нажалост, тамо више за њих нема места, а где има – не знају.

АЛИ ХАМАД СПРЕМА МОЛБУ АМБАСАДИ СРБИЈЕ У БИХ

Политика, 19.01.2009; Страна: А2

Бањалука, 18. јануара – **Али Хамад упутиће у понедељак молбу амбасади Србије у Сарајеву да га у Имиграционом центру, у којем чека депортацију из Босне и Херцеговине, посети генерални конзул или неки други српски дипломата коме ће предати захтев за одобравање привременог боравака у Србији.**

Ову информацију наш лист је добио од Џевада Галијашевића, члана Експертског тима за борбу против организованог криминала и тероризма југоисточне Европе, који је у Имиграционом центру посетио бившег официра Ал Каиде и командира чете у одреду „Ел муџахедин”.

„Имао сам краћи састанак и са дипломатама Србије у Сарајеву и они су ми рекли да захтев за привремени боравак и азил мора лично да поднесе онај ко га тражи. Дакле, адвокат или било које треће лице не може у име Алија Хамада да поднесе захтев за привремени боравак. Осим тога, представник амбасаде Србије упутиће у комплетну административну процедуру у вези са његовом жељом да добије привремени боравак у Србији”, рекао нам је Галијашевић. Он нам је пренео и одлуку Алија Хамада да надлежне у Имиграционом центру обавести да Душка Томића више не сматра својим адвокатом и да он више не може да говори у његово име.

Али Хамад, терориста покајник, жели да Тужилаштву за ратне злочине Србије каже све што зна о злочинима муџахедина над Србима и Хрватима, као и везама Алахових ратника са водећим бошњачким политичарима и високим официрима. Такође, спреман је да у свим будућим судским поступцима о злочинима муџахедина буде сведок. За Хамадову понуду је и те како заинтересован главни тужилац Србије за ратне злочине Војислав Вукчевић, а потпредседник владе и министар унутрашњих послова Ивица

Дачић је рекао да је спреман да, после неопходних провера, бившем терористи одобри привремени боравак.

СРБИЈА СТАРИ И САМУЈЕ

Политика, 19.01.2009; Страна: А13

Из Апатина је стигла шокантна, али све мање необична вест да је после више од месец дана од смрти, у својој кући, пронађен леш човека који је живео сам и чије одсуство околина није примећивала, све док га се није сетио један рођак.

Таквих и сличних вести у последње време је, нажалост, све више, посебно из већих градова. У Крагујевцу се, подсетимо, недавно, гладан и жедан, седмицама у свом стану од живота растајао старији човек, који је, такође, живео сам, да би, када су суседи почели да слуте зло, био пронађен у бесвесном стању и после неколико дана, ипак, скончао у тамошњој болници. У Новом Саду се још препричава случај старице до чијег су скелета полицајци једва дошли од нагомиланог смећа у стану да би тек форензичари на основу посмртних остатака утврдили да је на „онај свет” отишла пре око две године...

Број оних старица и стараца у Србији који би се могли „пронаћи” у називу једног музичког хита „Добро јутро никоме”, према званичним подацима, све је већи. Србија стари и самује. Усамљеност, додуше, није одлика само најстаријих људи, али терет година њих, очито, најлакше слама, а да им се пред судњи час нико не нађе да пружи ни чашу воде, а камоли медицинску и другу помоћ.

Иако је на нивоу Републике пре око две и по године донета Национална стратегија за помоћ старим особама, која би требало да се примени на више од 1,7 милиона старих људи, њихов положај се тиме није побољшао. Осим што су у тешком материјалном стању, званична истраживања показују да већина њих егзистира усамљеничким животом, заборављени и од потомака и од друштва.

Додуше, актуелни министар рада и социјалне политике недавно је најавио да ће при овом државном ресору бити основано посебно одељење за помоћ старим особама, а да ће у 20 градова Србије према посебном пројекту бити изграђени такозвани старачки домови. Није, међутим, јасно ко ће старинама плаћати нимало јефтин боравак у тим домовима (ако се планови и остваре), када држава било кроз мизерне пензије или социјалну помоћ не успева скоро половини њих да обезбеди средства бар за хлеб и млеко. А и то је тек кап у мору за тешко бреме усамљеништва. **Народна канцеларија председника Републике покренула је, као једно од могућих доприноса бризи за старе и усамљене, акцију за спајање старачких и избегличких породица у Србији, али је свега осам одсто чланова старачких домаћинстава прихватило ту идеју.**

Истраживања статистичара су показала да ће до 2050. године више од четвртине становништва у Србији имати изнад 65 година, што подразумева и истовремено повећање броја усамљених и то у још већем проценту. Да ли ће држава дозволити да алтернатива суочавању с тим предвиђањима и даље буду све учесталије суицидне одлуке усамљених старина и исходишта попут Бранковог или Варадинског моста и таласа Саве и Дунава, на пример, или омче у некој сеоској шупи?

PRESS CLIPPING

Уторак 20.01.2009. год

НИЖЕ ЦЕНЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ СА КИМ

Данас, 20.01.2009; Страна: 19

Попуст на комуналне услуге

ЈКП Инфостан, уз сагласност Секретаријата за социјалну заштиту, омогућиће расељеницима са Косова и Метохије, која немају пребивалиште на територији Београда, да обнове право на попуст у висини од 10 до 50 одсто на комуналне услуге из категорије „пензионери и домаћинства са ниским приходима“. Наведено право могу остварити уколико имају пријављен боравак на територији Београда. Расељена лица са КиМ из категорије „пензионери и домаћинства са ниским приходима“ своје захтеве могу поднети радним јединицама ЈКП Инфостан на територији општине на којој се налази стан сваког радног дана од 8 до 16 часова, а најкасније до 30. јануара. Попуст на комуналне производе и услуге важиће до јуна 2009. године. Неопходна је следећа документација: потврда о тромесечном просеку примања запослених чланова домаћинства или пензијски чекови у периоду август - октобар 2008.

ПРЕДЛОЖЕНО ПРИТВАРАЊЕ БИВШИХ ФУНКЦИОНЕРА

Данас, 20.01.2009; Страна: 15

Тужилаштво Црне Горе подигло оптужнице за депортације избеглица

Подгорица - Одјељење за сузбијање организованог криминала, корупције, тероризма и ратних злочина Врховног државног тужилаштва подигло је оптужницу са предлогом за одређивање притвора против девет особа због ратног злочина у случају депортације Муслимана и Срба из Црне Горе 1992. године.

Оптужени су, како је јуче саопштило Врховно државно тужилаштво, бивши помоћници министра унутрашњих послова за државну и јавну безбједност Бошко Бојовић и Милисав Марковић, начелник сектора за послове безбједности Службе државне безбједности у Херцег Новом Радоје Радуновић, као и Душко Бакрач оперативни радник у Сектору те службе.

Оптужени су и руководилац Сектора за послове Службе државне безбједности у Улцињу Божидар Стојовић, начелник Центра безбједности и станице милиције у Херцег Новом Милорад Ивановић и Милорад Шљиванчанин. Оптужница је подигнута и против начелника Центра безбједности Бар Бранка Бујића и начелника Одјељења безбједности Улцињ Сретена Гленце. Сви они оптужени су због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва.

Окривљенима се ставља на терет да су током маја 1992. године у Подгорици, Херцег Новом, Бару и Улцињу, кршећи правила међународног права, незаконито пресељавали цивилно становништво - држављане Босне и Херцеговине муслиманске и српске националности који су имали статус избјеглица.

Они су то чинили извршавајући наредбу тадашњег министра унутрашњих послова, покојног Павла Булатовића, заједничким активностима службе државне и јавне безбједности.

Оптужени су противправно ухапсили и више пута принудно преселили 79 особа, држављана БиХ, и предали их радницима СУП-а Соколац, Сребреница и Фоча, као и Казнено-поправном дому Фоча.

КФОР ОСТАЈЕ У БИЧИ И ГРАПЦУ

Политика, 20.01.2009; Страна: А6

Мађарски генерал гарантовао присуство својих војника док је он командант те јединице

Косовска Митровица – **Мађарски припадници Кфора остаће у селима Бича и Грабац код Клине, гарантујући безбедност за око 150 Срба, барем док је на челу те јединице генерал Ласло Моруз, командант мађарских снага за општину Клина.**

Начелник Пећког округа Стојан Дончић и генерал Моруз договорили су се у недељу увече да мађарски припадници Кфора, који су под командом италијанских снага, остану на два пункта у овим селима, у којима су већ седам година.

Народ у овим селима је узнемирен и поред постигнутог договора, пошто нису сигурни до када ће војници Кфора остати, а и плаше се да они опет могу добити наређење да се ненадано повуку, како се то догађало неколико пута током последња три дана. „После низа преговора успели смо да убедимо мађарског команданта да остави своје војнике у Бичи и Грапцу. Међутим, генерал Моруз нам је рекао да гарантује да ће војска бити у селима само дотле докле он буде на челу те јединице Кфора”, каже Дончић за „Политику”.

Он објашњава да се око 150 Срба из ових села налази у потпуном албанском окружењу. Становници села која се налазе на тремеђи општина Клина, Србица и Исток са страхом прелазе раздаљину од непуна два километра између својих села. „Имали смо проблема и за време рата, али и 17. марта 2004. године, па наших 39 породица с правом страхује шта би се могло догодити уколико би нас Кфор напустио”, каже Дончић који са деветочланом породицом живи у Бичи и чије троје деце похађа основну школу у самом селу.

Дончић каже да је са мађарским генералом разговарао и о томе да покрену разговоре и са Албанцима у комшилуку, како би се евентуално „закопале ратне секире”. Ове породице желе да остану на својим имањима уколико би добиле било какве гаранције од Албанаца.

Велика забринутост влада и у самом Грапцу, где живи 38 породица, које чине само старији житељи. Радоња Магић из Грапца каже да у последња три дана народ живи у страху, јер је Кфор ненадано повукао опрему, па чак и контејнере, али да су се након дугих и мучних разговора ипак вратили.

„Селом сада патролирају мађарски војници, а пре неколико дана је била словеначка војска. Уколико не оставе војску, ми се одавде селимо”, казује Магић, подсећајући да су 17. марта 2004. године житељи Грапца хеликоптерима пребачени у Осојане. Срби из Биче тада су три недеље провели у бази Кфора у Ђаковици. Живот Срба у ова два повратничка села је и иначе тежак. Прва српска места, попут Осојана, удаљена су и више од 20 километара, а због великог снега већ три недеље житељи Грапца нису изашли из села, јер конвој који их једном недељно вози у северну Митровицу није саобраћао.

Подсетимо, пре рата у ова два села живело је око 1.500 Срба. Током рата у Грапцу је погинуо младић, а у Бичи је нестало троје Срба. Први повратници у Бичу су се вратили у марту 2002. године, а неколико месеци касније дошли су и први српски повратници у Грабац. На самом улазу у ова два села живе и Роми који су током рата бежали у у централну Србију и земље западне Европе.

БЕОГРАД ДАЈЕ АЗИЛ АЛИЈУ ХАМАДУ

Курир, 20.01.2009; Страна: 4

БЕОГРАД - Београд је спреман да одобри политички азил бившем официру Ал Каиде Алију Хамаду - рекао је Хамадов адвокат након састанка у Београду са тимовима Тужилаштва за ратне злочине Србије, Безбедносно-информативне агенције и представницима кабинета министра полицијје Ивице Дачића.

- Спремност постоји, и ја ту немам дилему. Сада је само питање како технички то провести - рекао је Томић медијима из Републике Српске. Он је навео да је циљ састанка био да се „стави тачка“ на питање Алија Хамада и додао да врло брзо очекује разрешење ове ситуације.

- С обзиром на озбиљност ситуације, заузет је став да се до даљег, док траје ова акција, у јавност не износе било каква имена или планови - рекао је Томић.

PRESS CLIPPING

Среда 21.01.2009. год

ИЗ ЧАРДАКА У ДОМОВЕ

Глас Јавности, 21.01.2009; Страна: 14

РАСПИСАН ОГЛАС ЗА ДОДЕЛУ ИЗБЕГЛИЧКИХ СТАНОВА

Они којима буду додељени станови потписаће уговоре о коришћењу на временски рок од три године

КОВИН - У Ковину је расписан оглас за доделу станова изграђених у оквиру пројекта немачке организације Хелп „Стамбено збрињавање и економски подстицај за избегла и интерно расељена лица у Србији“, који финансира Европска унија преко Европске агенције за реконструкцију.

Реч је о додели 14 станова, једнособних и двособних, који се граде према уговору потписаном средином фебруара прошле године. Нови станари будуће стамбене зграде, која се налази у Другој месној заједници, поред фудбалског игралишта у Ковину, биће породице избеглих и прогнаних лица, које су већ годинама смештене у колективном центру „Чардак и кућице“ у Делиблату.

Право пријаве на оглас имају породице са најмање два члана и са најмање годину дана боравка на територији општине Ковин. У току разматрања пријава, већи број бодова биће додељен породицама са више чланова, од којих су и они преко 60 година старости, као и заинтересованима који имају статус самохраних родитеља. Такође, већи број бодова добијаће и породице са здравствено угроженим члановима. У року од 45 дана од затварања огласа, комисија ће утврдити ранг листу и објавити је на огласним таблама у згради општине и у колективном центру. Они којима буду додељени станови потписаће уговоре о коришћењу на временски рок од три године, након чега следи потписивање уговора о закупу на пет година.

За нову стамбену зграду, у коју ће бити уложено око милион евра, локална самоуправа је, осим земљишта, обезбедила и комплетну инфраструктуру, у вредности од милион и по динара. Пројекат решавања стамбеног збрињавања у општини Ковин, Хелп спроводи у сарадњи са УНЦХР, локалном самоуправом и Комесаријатом за избеглице. Осим градње станова, уговор општине Ковин и организације Хелп обухвата и донације за избегла лица, као и за сиромашно домаће становништво, а новац је намењен отпочињању сопственог бизниса. Немачка хуманитарна организација Хелп, која је у Србији присутна од новембра 1999. године, пружа конкретну помоћ и подршку у процесу постепеног затварања избегличких колективних центара, обезбеђивањем смештаја и програмима отварања микропредузећа.

НЕЋЕ ДА ЖИВЕ СА СРБИМА

Данас, 21.01.2009; Страна: 13

Хрватски ратни војни инвалиди противе се одлуци владе

Загреб - Припадници удружења ратних војних инвалида Дубровачко-неретванске жупаније успротивили су се одлуци да на подручју бившег војног комплекса Купари живе у истој згради са Србима повратницима, пише Вечерњи лист.

Према одлуци хрватског Министарства заштите околине, просторног уређења и грађевине, бивши хотел „Младост“ ће бити преуређен у стамбени објекат, у коме би 12 станова требало да добију ратни инвалиди, а 20 станова Срби повратници. - Ти су Срби пред почетак рата отишли, а онда су нас вероватно с брда посматрали и слали нам поруке у облику граната. Сада би се хтели вратити, у што ми не улазимо, али да буду у истом објекту са страдалницима, то не одобравамо - изјавио је председник удружења Хвидра у тој регији Витомир Бајац.

Његов колега из дубровачког огранка Хвидре Роберт Хаусвичка рекао је да би се, ако се пројект Министарства оствари, у истом објекту одмах морала сместити и полицијска станица, да би се осигурао миран живот.

Председник општине Жупа Дубровачка Силвио Нардели оценио је да одлука да се у истој згради сместе ратни страдалници и Срби повратници није одговарајуће решење, али пошто у општини нема другог простора, могло би се догодити такво непопуларно решење проблема

У СРБИЈИ ЈОШ НИКО НИЈЕ ДОБИО АЗИЛ

Пресс, 21.01.2009; Страна: 11

БЕОГРАД - Први Закон о азилу у Србији ступио је на снагу у априлу прошле године, али нико од страних држављана који су из својих земаља побегли тражећи уточиште у Србији још није добио азил.

У МУП-у Србије, који је једини надлежан за издавање азила, кажу да се тренутно у Центру за азиланте у Бањи Ковиљачи налази око педесетак страних држављана који су поднели захтев за добијање азила.

- Право на добијање азила, по том закону који је ступио на снагу 1. априла 2008. године, имају сви страни држављани који сматрају да су им у њиховим земљама угрожена основна људска права због верске, националне или неке друге припадности. Да би ушли у процедуру добијања азила, довољно је да на граничном прелазу кажу да хоће азил - објашњава за Пресс начелник Управе граничне полиције МУП-а Србије Ненад Бановић. Према његовим подацима, од априла прошле године нико од подносилаца захтева није добио азил.

Иначе, у једином засад српском Центру за азиланте у Бањи Ковиљачи бораве читаве породице, углавном из Обале Слоноваче, Етиопије, Турске, Сомалије, Ирака... Центар има ТВ салу са сателитским програмом, собе су прављене и за самце и за породице, на сваком спрату је опремљена кухиња, а оброци стижу из локалног ресторана.

БЕСПЛАТНА ОБУКА ИЗ ПРЕДУЗЕТНИШТВА

Дневник, 21.01.2009; Страна: 9

Новосадски хуманитарни центар од јануара 2009. године организује бесплатну обуку из предузетништва и административних послова. Обука је намењена избеглим, расељеним и незапосленим лицима, а спроводи се у оквиру пројекта „Запослени оснажени”. Заинтересовани треба да се јаве на телефоне 524-184 и 524134.

ХАМАД НУДИ ДОКАЗЕ О ЗЛОЧИНИМА МУЦАХЕДИНА ЗА АЗИЛ У СРБИЈИ

Политика, 21.01.2009; Страна: А9

Чак и да терориста покајник сведочи о ратним злочинима људи из БиХ чија имена српски тужиоци већ имају, питање је шта би се тиме постигло јер они ионако нису доступни нашем правосуђу

Али Хамад, бивши официр Ал Каиде и одреда Ел муцахедин у БиХ дао је изјаву амбасади Србије у БиХ у којој је понудио да сведочи о ратним злочинима муцахедина над Србима, за узврат тражећи привремени боравак у нашој земљи. Како је „Политици” речено у Тужилаштву за ратне злочине, да ли ће Бахреинац Хамад, који је на црној листи Ал Каиде, доћи у Србију и постати сведок тог тужилаштва још је неизвесно и зависиће највише од политичке процене. Хамадов адвокат Душан Томић обавестио је Тужилаштво да поседује материјал са новим доказима о злочинима муцахедина.

„Сачекаћемо да видимо какве доказе Хамад нуди и да ли у томе има нечег новог. Веома смо опрезни кад је реч о довођењу Хамада у Србију. Долазак човека који се замерио Ал Каиди могао би да буде ризичан, а велико је питање да ли би његово сведочење било значајно за поступке које водимо”, изјавио је Бруно Векарић, портпарол Тужилаштва. Тужилаштво је било веома заинтересовано за Хамадов долазак после његове изјаве медијима да ће понудити доказе о ратним злочинима чије су жртве били Срби. Сада се поставља питање да ли је оправдано довести у Србију човека који представља „темпирану бомбу” уколико он нема да каже ништа друго осим оног што је већ рекао. Како нам је објашњено, чак и да сведочи против људи из БиХ, који стоје иза злочина и чија имена српски тужиоци већ имају, питање је шта би се тиме постигло, јер они ионако нису доступни нашем правосуђу. Тужилаштво би, како нам је речено, већ сада могло да тражи да се тим људима суди у одсуству, али би то био скуп поступак у коме заправо нико не би одговарао. Хамадов адвокат Душан Томић тврди да ће Хамад доставити Србији нове податке и доказе о ратним злочинима уколико добије привремено уточиште. Он демантује написе да му је Хамад одузео пуномоћје, наводећи да очекује позитиван одговор српских власти.

„Разговарао сам са тимом из тужилаштва, БИА и МУП-а, као и са Милорадом Додиком, премијером Републике Српске. За сада не могу да откријем имена која Хамад помиње. Ако би дала легитимитет истинском покајнику од тероризма, Србија би показала политичку мудрост и то би био позитиван корак према бившим ратницима у Србији”, изјавио је „Политици” адвокат Душан Томић.

Томић подсећа да је његов клијент три пута избегао убиство током боравка у затвору. Он, међутим, истиче да се Хамад није замерио Ал Каиди већ војном и политичком врху у БиХ против којих је сведочио, од којих сада прети опасност њему и његовој породици.

Хамад је осуђен на 12 година затвора због учешћа у нападу аутомобилом-бомбом на хрватски део Мостара 1997. године. Када је изашао са издржавања казне, 30. децембра прошле године, босанске власти донеле су одлуку да га протерају и сместиле га у Имиграциони центар у Лукавици у Источном Сарајеву. Његов адвокат оцењује да би Али Хамад, после сведочења у Србији, могао да се врати у Бахреин као слободан човек, јер је та земља осудила злочине Ал Каиде.

PRESS CLIPPING

Четвртак 22.01.2009. год

ГРАДЕ КУЋЕ И СТАНОВЕ ЗА 85 ПОРОДИЦА

Блиц - Србија, 22.01.2009; Страна: 2

План за збрињавање избеглих у Смедереву

СМЕДЕРЕВО - Град Смедерево обезбедиће 85 станова за избеглице и расељене у наредне три године, предвиђено је новим градским акционим планом. Кроз овај пројекат, посао би могло да добије више од стотину људи.

У Смедереву је уточиште пронашло 14.000 избеглих и интерно расељених, а око 600 њих и даље нема сопствени кров над главом и збринуто је у највећем колективном центру у овом региону. Циљ локалног акционог плана је да помогне овим људима кроз програме запошљавања и обезбеђивања стамбеног простора који ће се финансирати, осим из градског буџета, средствима УНХЦР-а и других донатора.

- До 2011. град би требало кроз програм социјалног становања УНХЦР-а и Комесаријата за избеглице да обезбеди 85 станова за кориснике колективног центра. Обезбедићемо грађевински материјал за најмање педесетак породица за завршавање кућа и станова. У наредних пет година предвидели смо и запошљавање по 20 избеглих и расељених сваке године - најавила је др Весна Јеремид-Драгојевић, чланица Градског већа задужена за социјалну политику.

Смедерево намерава да конкурише код донатора за ове пројекте, а за изградњу станова већ је обезбеђена локација у насељу Ковачићево. Локални акциони план је усаглашен и остало је само да га верификују одборници Скупштине града.

КОНКУРС ЗА ЕКОНОМСКИ РАЗВОЈ НА КОСОВУ

Данас, 22.01.2009; Страна: 2

Министар за КиМ Горан Богдановић најавио је јуче да Министарство на чијем је он челу, иако му је буџет за трећину мањи него у 2008. и износи три милијарде 977 милиона динара, уз рационализацију трошкова неће одустати од финансирања повратка прогнаних, економског јачања српске заједнице, помагања социјално најугроженијег становништва и породицама киднапованих и расељених са КиМ. Богдановић је као два правца навео наставак дипломатско-правне борбе и економско јачање српске и других неалбанских заједница на КиМ. Приоритети су развој пољопривреде и запошљавање, због чега ће Министарство за КиМ са Фондом за развој почетком фебруара расписати конкурс за економски развој на КиМ за који је обезбеђено 240 милиона динара, улагања у образовање и здравство, а током идућег месеца Влада би требало да усвоји и нову стратегију за одрживи повратак и опстанак Срба на КиМ, коју ово министарство припрема.

НАСТАВАК ДИПЛОМАТСКЕ И ПРАВНЕ БОРБЕ ЗА КОСОВО

Политика, 22.01.2009; Страна: А7

Министарство за Косово и Метохију ће и у овој години наставити дипломатску и правну борбу за Косово у међународним институцијама и економско јачање српске и друге неалбанске етничке заједнице на тим просторима, изјавио је јуче министар за КиМ Горан Богдановић. „Приоритет ће бити економско јачање српске заједнице на Косову и Метохији, пре свега кроз оживљавање привреде у српским срединама и запошљавање, као и стварање услова за одрживи повратак и останак Срба и других неалбанаца у јужној српској покрајини”, рекао је Богдановић.

Он је на конференцији за новинаре прецизирао да је за то министарство у овој години предвиђено три милијарде и 977 милиона динара, што је, како је указао, скоро за трећину мање него прошле године. „Упркос томе, остварићемо зацртане циљеве и нећемо одустати од даљег финансирања повратка Срба и помагања социјално најугроженијих и породица киднапованих и расељених”, истакао је Богдановић.

КОНЗУЛ СРЕО ХАМАДА

Политика, 22.01.2009; Страна: А10

Сарајево – Српски конзул у Сарајеву Драгиша Пантелић састао се с Али Хамадом, бившим официром Ал Каиде и одреда Ел муцахедин у БиХ, који је затражио привремени боравак у Србији у замену за сведочење о ратним злочинима муцахедина над Србима, потврђено је јуче Тањугу у амбасади Србије у Сарајеву. Хамад је 30. децембра прошле године изашао из затвора, након одслужене 12-годишње казне, на коју је осуђен 1997. због учешћа у нападу аутомобилом бомбом на хрватски део Мостара.

После Хамадовог пуштања на слободу, босанске власти су одлучиле да га протерају и сместиле су га у Имиграциони центар у Лукавици у Источном Сарајеву.

ХУМАНИТАРНИ КОНЦЕРТ И СВЕТОСАВСКИ БАЛ

Данас, 22.01.2009; Страна: 17

Наставак акције Буђење љубави и доброте

Ужице - У оквиру велике хуманитарне акције Буђење љубави и доброте, током које би требало да се прикупи новчана и друга помоћ за социјално најугроженије породице у граду, у петак 23. јануара у спортској хали Велики парк биће приређен велики хуманитарни концерт. Наступиће културно уметничка друштва Севојно и Први партизан, као и удружења Ере и Завичај.

Цена улазнице је 200 динара, а концерт ће почети у 20 часова. Удружење грађана Ере најавило је да ће на благајни спортске хале продавати свој ЦД са традиционалним песмама из ужичког краја, а приход од продаје такође ће бити њихов допринос великој хуманитарној акцији.

Поред тога, 27. јануара у свечаној сали Скупштине града биће организован Светосавски бал. Одштампано је 200 улазница, које ће се продавати по 1.000 динара, а приход ће такође бити намењен најсиромашнијим породицама и појединцима у граду.

Акција Буђење љубави и доброте, коју су осмислили град Ужице, Коло српских сестара и црквена општина, у сарадњи са Црвеним крстом и Центром за социјални рад, покренута је 7. јануара и трајаће током целе године. **За сада је једној вишечланој породици избеглој из Сарајева, након рата у Босни и Херцеговини, додељен стан на коришћење у Севојну, а наредно уручивање новчане помоћи, апарата за домаћинство, трајних прехранбених производа и играчака, најављено је за 27. јануар.**

Заинтересовани грађани, привредници, предузећа и друге организације и установе новац могу да уплате на жиро рачун број 840-2217740-41. Детаљније информације о акцији могу се добити у Информативној служби града (590 - 151,) црквеној општини (524 - 320) , Центру за социјални рад (512 - 340), Црвеном крсту (523 - 226) и Колу српских сестара (519 - 198).

PRESS CLIPPING

Петак 23.01.2009. год

ЈУГОСЛАВИЈА БИ ВЕЋ БИЛА У ЕУ

Политика, 23.01.2009; Страна: А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: КАКО ДО БОЉИХ ОДНОСА НА БИВШЕМ ЈУ ПРОСТОРУ

Да Европска унија није 1991. године, тада у лику дванаесторице, пустила СФРЈ низ воду и написала јој умрлицу, политичка слика на Балкану данас би изгледала друкчије. Југославија би, највероватније, већ постала чланица ЕУ, а спорови и антагонизми између њених република и народа били би размрсивани или релативизовани у оквиру институција заједничке државе подржаних од ЕУ. Уместо једне такве, из данашње перспективе идиличне слике, бивше федералне јединице СФРЈ данас изгледају као распарени и увелико замршени џемпер. Ниједна од њих није без сложених односа или спорова са другима. Растурање заједничке државе није их приближило, као што се оптимистички очекивало, већ их је, напротив, још више удаљило. Сада се најјасније види историјска грешка и неправда коју је ЕУ учинила земљи која је била претеча мултинационалности, мултикултуралности и мултиконфесионалности саме Уније.

Новом замешатељству на простору раније СФРЈ допринеле су и западне силе својом непринципијелном и пристрасном политиком током решавања југословенске кризе, када су некима биле мајка, а некима маћеха. Њихова политика двоструких стандарда и фаворизовање једних на рачун других налази се у самој основи садашњих размимоилажења и спорова између бивших југословенских република.

Тик уз раме таквој политици налази се и скоро патолошки реваншизам неких бивших југословенских република према Србији и Србима уопште, који вуче корене из раније заједничке државе и који добија нови ветар у леђа због непринципијелног и отвореног антисрпског става западних сила у вези са Косметом. Томе треба додати и чињеницу да скоро све бивше југословенске републике имају коалиционе или слабе владе, које унутрашње проблеме које не успевају да реше, по опробаном рецепту, често извозе напоље, чиме отежавају ионако несређене односе са суседима.

У скоро метежним односима између бивших југословенских република, Србија има неколико компаративних предности. Концепт мултиетичности је у њој најразвијенији и најстабилнији. Она не отвара нити ствара проблеме другима, напротив, други њој стварају проблеме и подижу високе препреке добросуседству. Она поштује територијалну целовитост и уставноправни поредак других бивших југословенских република, док четири од пет осталих бивших југословенских република њену територијалну целовитост и суверенитет над целом територијом агресивно оспоравају и газе (признале су нелегално проглашену независност њене јужне покрајине). Хрватска, а раније и муслиманско-хрватски део Босне и Херцеговине подигли су тужбе против Србије пред Сталним међународним судом правде у Хагу за агресију и геноцид. Насупрот потпуном отварању тржишта Србије за њихове компаније и грађане, Хрватска и Словенија чврсто следе политику протекционизма и практично не дозвољавају компанијама из Србије да уђу на њихово тржиште. Другим речима,

Србија је једини светао пример у спровођењу политике добросуседства; она не поставља препреке према другима и не извози своје проблеме напоље; она предводи у иницијативама за окретање страница прошлости која нас је раздвајала и упирању погледа у будућност која нам је заједничка. **Али Србија не може сама да прескочи препреке добросуседству које неке бивше југословенске републике постављају, без њиховог напора да их уклоне, (повлачење признања независности Косова, одустајање од негирање Републике Српске, повлачење тужбе Хрватске пред Сталним међународним судом правде, враћање избеглица и решавање њиховог статуса, накнада за одузету или уништену имовину, враћање социјалних права...).** У створеној ситуацији када суседи Србију не признају у целини, већ умањену за њену јужну покрајину, немогуће је очекивати од ње да преко тога мазохистички пређе и да им се, по жељи ЕУ, баци у топли добросуседски загрљај.

Проблеми у односима између бивших југословенских република одвраћају стране инвеститоре који, по природи посла, заобилазе несређена и фаворизују стабилizована подручја. Светска финансијска и економска криза још више ће заострити унутрашње проблеме у овим републикама и сузити могућности за њихове иницијативе и облике билатералне економске сарадње.

Србија не треба да следи досадашње примере попуштања и повлачења потеза на своју штету већ треба да упражњава принципе који једнако важе за све. Новозаветна учења о самарићанству писана су за људе, а не за државе. Зато принцип реципроцитета, равноправности и узајамног уважавања, као нераздвајни део суверенитета, треба да постане кредо наше политике у односима са другим земљама. Жртвовање овог принципа у нашим односима са неким бившим југословенским републикама није нам донело очекивану корист. Да би је други ценили, свака земља треба прво себе да цени.

И „БЕНСЕДИН” О ТРОШКУ ДРЖАВЕ

Дневник, 23.01.2009; Страна: 14

ПРОШИРЕНА ЛИСТА ЛЕКОВА КОЈЕ ПЛАЋА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ

– **Новим Правилником о листи лекова, који је усвојио Управни одбор Републичког завода за здравствено осигурање, одређени број медикамената у чијем су плаћању пацијенти до сад учествовали, потпуно ће покривати држава** – најавила је директорка Завода Светлана Вукајловић. Тако ће „рипсолет“ и „лепонекс“ (антипсихотици), „липанор“ (снижавање масноћа у крви), „ламиктал“ (за лечење епилепсије), „глукофаж“ (дијабетес), „рокалтрол“ (остеопороза) и „дилатренд“ (срчана инсуфицијенције) финансирати РЗЗО. Осигураници више неће доплаћивати „бенседин“, „седабенз“, „лоразепам“, „диазепам“ из групе анксиолитика, као ни за „левотириксин“ за лечење штитасте жлезде. Код неких медикамената учешће пацијента је мање. За „имигран“ (мигрена) с 50 процената на 25, „серталин“ (антипсихотик) с 25 на десет процената, „мирапехин“ и „рекип“ (Паркинсонова болеста) с 50 на 30 одсто. Проширене су индикације према којима се могу прописати о трошку здравственог осигурања за „тиклодикс“, „плавикс“, „зилт“, „рожац“ и „клопидогрел“ и сад их пацијенти могу добити после уграђеног графта и стента у периоду од 12 месеци уместо досадашњих шест. „Симбикорд“ и „серетид“ (инхалација) се, осим за астму, могу добити и за лечење хроничне опструктивне болести плућа. На Листи је и „сингулар“ од четири милиграма за децу од две до шест година у терапији бронхијалне астме.

Нови правилник предвиђа и повећање фиксне партиципације с 20 на 40 динара, али и да многе категорије становништва тога буду ослобођене. Међу њима су војни и цивилни инвалиди рата, слепа и трајно непокретна лица, као и она која примају накнаду за туђу помоћ и негу, деца, ђаци и студенти до 26 година, труднице и жене 12 месеци после порођаја, привремено расељени с Космета и све друге социјално угрожене категорије становништва које немају приход, а здравствено осигурање им се финансира из буџета. То право имају и осигураници чији су приходи испод материјалног цензуса, дакле запослени, пензионери, пољопривредници, самостални предузетници... ако живе сами с приходом мањим од 18.657 динара. Исто важи за оне који живе са члановима породице уколико им месечни приходи по члану не прелазе минималац у Републици од 14.352 динара.

ТУЖИЛАШТВО ЖЕЛИ ДА САСЛУША АЛИ ХАМАДА

Политика, 23.01.2009; Страна: А24

Овај предмет је у фази истраге и свако откривање било којег детаља могло би негативно утицати на рад Тужилаштва Федерације БиХ, рекла је Нина Хаџихајдаревић

Бањалука – Тужилаштво Федерације БиХ ће, у својству сведока, саслушати бившег официра Ал Каиде и командира чете у одреду Ел муцахедин бошњачке Армије БиХ Алија Ахмеда Алија Хамада, потврдила је нашем листу данас портпаролка федералног Тужилаштва Нина Хаџихајдаревић. „То је све што вам могу рећи, јер је овај предмет у фази истраге и свако откривање било којег детаља могло би негативно утицати на рад Тужилаштва Федерације БиХ“, рекла нам Хаџихајдаревићева.

Адвокат Алија Ахмеда Алија Хамада Душко Томић је нашем листу казао да је реч о убиству америчког држављанина Вилијама Џеферсона, који је радио за Уједињене нације. Он је убијен у ноћи између 18. и 19. новембра 1995. године у Тузли. „Колико ми је познато, Американци су заинтересовани да се овај злочин расветли и да његове починиоце стигне заслужена казна. Осим тога, време је да се сазна ко је и због чега пустио из притвора лица која су била осумњичена за убиство Џеферсона, од којих су нека давно напустила Босну и Херцеговину“, истакао је Томић.

О захтеву Тужилаштва Федерације БиХ да саслуша његовог клијента, који је недавно изашао са издржавања вишегодишње казне затвора на коју је био осуђен због учешћа у терористичном нападу на хрватски део Мостара, Томић нам је изјавио: „Тужилаштво је имало непуних 12 година да саслуша Алија Хамада, колико је провео у притвору и на издржавању казне. Не бих нагађао због чега то до сада није учињено, тим пре што је Хамад о својим сазнањима о убиству Џеферсона дао изјаву и агентима америчког Федералног истражног бироа“.

Ипак, он сматра да саслушањем Али Хамада правосуђе и власти Федерације БиХ показују спремност да чују оно што о ратним и другим злочинима муцахедина зна његов клијент. Истина, Томић не искључује и могућност да се федерално правосуђе сада сетило Хамада само због тога што је он затражио привремени боравак у Србији и показао спремност да њеном Тужилаштву за ратне злочине каже све што зна о ратним злочинима муцахедина, првенствено над Србима. Хамад је најавио да ће бити сведок оптужбе у свим, евентуалним, судским процесима против муцахедина, официра и бораца бошњачке Армије БиХ о чијим ратним злочинима има поуздана сазнања. Томић нам је потврдио да је Алија Хамада јуче посетио генерални конзул Србије

Драгиша Пантелић. „Хамад јуче потписао захтев којим од Србије тражи да му одобри приврени боравак на њеној територији. Уручењем овог акта, Босна и Херцеговина је изгубила право да га протера у родни Бахреин. По важећим прописима, он може бити протеран у земљу порекла само под условом да ниједна друга држава не жели да му омогући приврени боравак или азил“, нагласио је Томић.

Али Хамад, чије је ратно име било Абу Убејда, тренутно се налази у Имиграционом центру у Источном Сарајеву у који је одведен 30. децембра прошле године, када је пуштен са издржавања казне.

PRESS CLIPPING

Субота 24.01.2009. год

НАЈМАЊЕ 200 МИЛИОНА ЕВРА ОД ЕУ

Блиц - Новац, 24.01.2009; Страна: 8

Србија очекује у 2009.

Србија ће ове године из фондова Европске уније (ЕУ) добити 194,8 милиона евра помоћи. Средства ће бити додељена из Инструмента за претприступну помоћ (ИПА), који је Србији на располагању од 2007. године.

Координатор за фондове ЕУ у Влади Србије, Огњен Мирић рекао је за „Новац“ да светска економска криза неће угрозити новчана средства која је Брисел наменио Београду. Мирић је подсетио да је за западни Балкан за период од 2007. до краја 2012. године из бриселске касе издвојено 11,5 милијарди евра, од чега Србији припада око милијарду. Од те суме, 120 милиона евра намењено је заједничким пројектима земаља западног Балкана.

Нажалост, поменутих 195 милиона евра на рачун државе Србије не леже аутоматски, јер Европска комисија новац додељује на основу пројеката које предлаже наша влада. Наш саговорник објашњава да је процедура одобравања пројеката сложена и дуга, те да преговори са Комисијом трају и до 12 месеци, а процедура уговарања једног пројекта и до шест месеци. Због тога, реализација пројеката чије је финансирање предвиђено средствима за 2007, почиње тек у овој години. Међу њима су, између осталог, набавка 200 амбулантних кола за целу Србију (10 милиона евра), реконструкција филтера за Термоелектрану „Никола Тесла“ (12 милиона евра) и изградња нових кућа за избеглице (10 милиона).

Пројекти за 2008. припремљени су и потписивање финансијског уговора са Комисијом о њиховој реализацији требало би да уследи до марта. У међувремену се ради на припреми пројеката за 2009, који би требало да буду одобрени до краја године. „Србији су тренутно на располагању две компоненте ИПА фонда - прекогранична сарадња и компонента која обухвата реформу државне управе, развој цивилног сектора, економска и социјална питања (попут запошљавања и реформе образовања) и усклађивање домаћег законодавства са европским. Када Србија постане кандидат за чланство у Унији, на располагању ће јој бити још три компоненте - за регионални развој, развој људских ресурса и рурални развој, односно развој пољопривреде и села“, казао је Мирић.

Још није познато колика ће та средства бити, али Мирић наводи пример Хрватске која је почела да добија 30 одсто више средстава годишње из фондова Уније када је добила статус кандидата, или Македоније којој су та средства увећана за 17 одсто. У оквиру помоћи коју је ЕУ издвојила за 2007. годину, 44 одсто средстава отпало је на инвестиције, односно набавку опреме и инфраструктурне пројекте, а 56 одсто на техничку помоћ - изградњу институција, обуку, израде стратегија, спровођење закона. У оквиру помоћи за 2008. средства за инвестиције износила су 46 одсто укупне помоћи, а за техничку подршку 54 одсто.

Мирић истиче да је прекогранична сарадња, као друга компонента ИПА фондова, мања и да на њу годишње обично отпадне око 10 милиона евра. Корисници тих средстава могу да буду невладине организације, медији, факултети, локална самоуправа. Један од услова је да кофинансирају пројекте са минимум 15 одсто укупних средстава. У фокусу прве компоненте су државне институције, министарства и друге владине службе, тако да су они углавном корисници већег дела фонда. Међутим, део средстава из те ИПА компоненте намењен је и цивилном сектору и медијима. Мирић је објаснио да обично институције Владе предложе Европској комисији пројекте чији су корисници како те институције, тако и локална самоуправа и цивилни сектор. Када Комисија одобри пројекат у, рецимо, области медијске промоције европских интеграција, у Србији се расписује јавни конкурс у оквиру којег представници медија могу да се пријаве за средства која би наменили промоцији процеса придруживања Србије ЕУ. Међу пројектима који су ушли у ужи избор за финансирање из средстава ЕУ за 2009, али још нису одобрени, налази се и пројекат Министарства здравља о спровођењу националних програма за скрининг карцинома дојке, грлића материце и колоректалног карцинома. Средства би требало да добију и неразвијене општине у Србији и Директорат за одузимање бесправно стечене имовине, како би ојачао капацитете. Од помоћи ЕУ могла би да буде финансирана и изградња трафо-станица „Лесковац 2“ и „Врање 4“, вредна 21 милион евра. Део новца за инфраструктурне пројекте вероватно ће добити факултети и научноистраживачке институције. „То значи реновирање амфитеатара и набавка опреме. Један од главних узрока високе стопе незапослености у Србији јесте што студенти после факултета изађу на тржиште рада без практичног знања. Оваква врста пројекта, односно набавка опреме за практични рад, требало би то да промени“, закључио је Мирић.

Антрфиле:

Још 500 милиона евра за регион

Као одговор на економску кризу, Европска унија је за своје чланице припремила 200 милијарди евра помоћи, а није искључено да корисници тих средстава буду и земље западног Балкана. За наш регион издвојено је 500 милиона евра, и то кроз кредите међународних финансијских институција, попут Европске инвестиционе банке и Европске банке за обнову и развој. „Помоћ која нам је додељена неће бити умањена, могуће је само њено повећање“, казао је Мирић.

Мање пројеката, али већих

Влада намерава да се оријентише на мањи број већих пројеката. „У 2007. смо имали 37 пројеката, у 2008. их је било 36, а у 2009. планирамо да средства искористимо за 25 пројеката“, каже Мирић.

ДРАГИН: НЕКА САДЕ ВОЋЕ И СОЈУ

Глас Јавности, 24.01.2009; Страна: 6

ПРОИЗВОЂАЧИ ДУВАНА НЕЗАДОВОЉНИ ЗБОГ НАЈАВЕ УКИДАЊА ПРЕМИЈА

БЕОГРАД - Представници Удружења произвођача дувана Србије јуче су се састали са

министром пољопривреде Сашом Драгином и разговарали о исплати премија за дуван у 2009. години. Милорад Антонић, председник тог удружења, рекао је да носи релативно мучне утиске са састанка, али и наду да ће министар испунити оно што је обећао. Наводно ће се произвођачима дувана исплатити 20.000 динара по хектару у виду субвенција у септембру, али то не покрива ни 70 одсто производне калкулације. Министар је предложио произвођачима да се преоријентишу на вишегодишње воћне засаде, а док траје грејс период, да се баве узгајањем соје.

- Требало би да се опет састанемо другог фебруара, али по свему судећи, Министарство нема новца. То је јако чудно јер се производња дувана вуче шест хиљада радника, углавном избеглица, расељених лица и припадника националних мањина - рекао је Антонић

Исуф Салихи, представник произвођача са подручја Бујановца и Прешева, сматра да ће бити погубно за тамошње становништво уколико се укине плаћање премија по килограму уместо по хектару на ситан дуван, који је база за остале врсте. Рудолф Хармат из општине Сента је рекао да су добили обећање од министра да ће урадити нешто у њиховом интересу, али конкретног решења за модалитет и цену премија још нема.

- Нећемо изаћи тако лако из производње. Уколико наредни састанци не донесу позитиван резултат, мораћемо да организујемо протесте, блокаду мостова и путева - изјавио је Антонић.

PRESS CLIPPING

Недеља 25.01.2009. год

КУЋЕ И СТАНОВИ НИКАДА ДАЉЕ

Дневник, 25.01.2009; Страна: 10

ДО ИМОВИНЕ У ХРВАТСКОЈ КРОЗ СЦИЛУ И ХАРИБДУ

Грађани Хрватске српске националности и грађани Србије који су у бившој СФРЈ поседовали некретнине у овој суседној земљи, готово никада нису били даље од својих кућа, станова, апартмана, плацева... На жалост, није било довољно да протекне безмало деценија и по од завршетка рата, па да се реши питање отете имовине, и да хрватско правосуђе у таквим случајевима престане да функционише по принципу “кадија те тужи, кадија те суди”.

Интересовање за те проблеме својих грађана никада није показала ни Србија, која би, ако ништа, требало да презуме добар део кривице за бреме које носе и они што су овде у рату дошли и они што су у овој земљи век провели. Елем, без оног што су створили и без права да то врате у своје руке, преко ноћи је остајало и овдашње домицилно становништво, и дошљаци који су се “снашли”, и највећа српска сиротиња. Међу њима је и Маринко Радека, избеглица из Карина, који на жалост, није дочекао да његов случај добије епилог пред хрватским судовима. Пре неколико дана, трагично је настрадао на једном новосадском градилиш ту. Пре несреће у којој је изгубио живот испричао нам је како је остао без куће у Карину и како је годинама безуспешно покушавао да врати имовину. Ту борбу наставља његов син Мирослав.

- У Новом Саду моја породица и ја живимо од “Олује”. У нашу кућу у Карину у Далмацији, 1997. године противзаконито, без моје или дозволе општине или неког другог надлежног органа, уселио се свештеник католичке цркве, велечасни Дарко Банфић, и од тада је користи као викендицу за одмор - прича Мирослав.

- Неколико пута отац га је молио и позвао да се исели али он је то одбио говорећи му да нема ту шта да тражи. Након тога, отац је тужио Банфића, а спор је вођен пред Општинским судом у Обровцу. Заказане су четири расправе а на једној од њих његов адвокат је тражио да се тужба одбаци јер је неоснована. Такође, наведено је да је Банфић ушао у кућу након што је купио од једног од хрватских ратних ветерана. Елем, прошле године у новембру, суд у Обровцу донео је пресуду наложивши Банфићу да се исели из куће у року од 15 дана. Уследила је жалба коју је суд прихватио, тако да случај још није окончан, што нам је речено и у адвокатској канцеларији Ивана Рудића у Задру, који заступа Радеке. Како ће се и када ова прича завршити велико је питање, али искуства оних који, борећи се за право на своју имовину, већ годинама пролазе кроз праву голготу повлачећи се по судовима, чекајући и рочиште за рочиштем, не дају разлога за оптимизам. Поготово ако се има у виду да је у овом случају реч о веома атрактивном плацу, надомак мора.

У удружењу “Војводина”, чији је циљ поврат имовине која се налази на територији Републике Хрватске, истичу да су се у све објекте који су на на иоле атрактивним локацијама – уселили “заслужни” грађани Хрватске. Током дугог времена, сви папири, документација, да се од невласника постане власник, брижљиво су преправљени. Елем, Србима из Хрватске или грађанима Србије, остала

је једина могућност – суд. - У судовима Хрватске, нарочито оним у малим местима, далеко од јавности, процес етничког чишћења настављен је административним путем, што и представља завршну фазу наведеног процеса - каже за “Дневник” др Петар Мудринић, председник удружења “Војводина”.

- **На суду су сви против вас, локални адвокат који вас брани и моли бога да вас не одбрани, на рочишта шаље најнеискусније “вјежбенице”, које углавном ћуте. Судија који на неколико година заказује расправу и крајње необјективно и непрофесионално се понаша према вама, отказује рочишта иако ви допунујете уредно и тачно преваливши 500 и 600 километара, доноси пресуду за другу страну, односно за иста чињенична стања различите пресуде у зависности од етничке припадности...** Наш саговорник истиче да је десет година неко време када се сигурно “губи суд” и онда стиже наплата... До сада је, како каже, видео износе од три до седам хиљада евра, које су грађани Србије добили да плате на име судских трошкова и када су дефинитивно своју некретнину трајно изгубили.

- Све се одвија по закону “демократске” државе Хрватске. Видео сам и документ у којем судија захтева од грађанина Србије доказ о хрватском држављанству за некретнину стечену у време СФРЈ - каже Мудринић уз оцену да помоћи од наше државе нема, јер је то само један огроман посао без политичког профита и интересовање у потпуности изостаје.

- **Уколико се у неким случајевима и деси да пресуда буде донета у корист изворног власника, сасвим је уобичајено да, рецимо, лице које је узурпирало вашу некретнину затражи и огромну суму новца на име одржавања објекта. Е, потом се испоставља рачун и за поправку и прање септичке јаме и још штошта. Све то суд прихвата и тако власник да би дошао до своје некретнине мора или још једном да је купи или дефинитивно одустаје, што је и крајњи циљ.**

Иначе, удружење “Војводина” окупља 250 грађана који су оштећени само у случају “Пировац”, а таквих је много више. У том месту, надамак Шибеника, између 1985. и 1990. године грађани Србије, понајвише из Војводине, инвестирали су у изградњу 600 станова. Станове у Пировцу величине од 35 до 40 квадрата за одмор градила је новосадска компанија “Градња”, у власништву Илонке и Јожефа Хефнера. Фирма је отишла у стечај, а по избијању ратних сукоба власници су се преселили у Загреб и основали нову компанију, која је у међувремену препродала станове у Пировцу. У њих власници из Србије нису могли годинама доћи. Хефнерови су злоупотребили околност да станове нису првобитно били укњижени и поред грађевинске дозволе, јер је општина стално тражила додатна улагања. Да не говоримо да су нови власници станове куповали по вишеструко нижим ценама, да никаквих проблема с укњижбом нису имали и да су многи од њих те станове убрзо и препродали. Хефнер, који је био извођач радова, и институције хрватске државе учествовали су у тој превари.

Антрфиле:

Афере без епилога

Случај “Пировац” вуче се по хрватским судовима годинама, без изгледа да се ускоро оконча. На жалост, таквих примера има много, што појединачних, што оних где је у некој криминалној радњи у једном маху настрадало на хиљаде власника имовине у Хрватској – избеглица и грађана Србије. **О којим се размерама ради – довољно је рећи – 30.000 изгубљених станарских права. Или хиљаде отетих кућа у добро познатој афери “АПН”, која никада није добила епилог, а у којој су у спрези с хрватском државом, то јест њеном агенцијом за промет некретнинама, учествовали и појединци из Србије.**

ОТРОВАНИ

Курир, 25.01.2009; Страна: 6

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Невоље више од 200 ромских породица са 700 житеља у ромским камповима Чесмин луг и Остероде на периферији северног дела Косовске Митровице не престају ни данас, 10 година после протеривања из јужног дела града, где их је живело 7.000 у насељу Расадник.

Оближња "Трепчина" индустријска депонија "Пирита" даноноћно трује Роме, а нарочито децу. Тровање се завршава и смртним случајевима, што је алармирало СЗО, УНХЦР али и лекаре из Митровице и Београда, да се позабаве овим проблемом. Јавност је шокирана посебно сада, кадје амерички активиста за људска права Пол Полански после десетак посета објавио књигу са констатацијом да је од 1999. до 2008. године од последица тровања оловом овде умрло 77 ромске деце.

- То је најгоре тровање деце оловом у Европи! Реч је о 4050 микрограма олова по децилитру крви, па и више од 100 микрограма - казала је шеф Регионалне канцеларије СЗО за Србију Дорит Ницан.

Др Зоран Савић из Здравственог центра у Косовској Митровици тврди да је све то преувеличано и да је од 300 деце којима је узимана крв за анализу 2006. и 2007. години само код њих 45 пронађено олово у крви изнад максимално дозвољене концентрације. **Због алармантних података Светска здравствена организација је 2004. године препоручила евакуацију ромских насеља Чесмин луг и Житковац које је УНХЦР изградио као привремена насеља 1999. Маја 2008. УНХЦР је одговорност за избегличке ромске кампове препустио косовским властима.**

У једномесечном опсежном истраживању тровања оловом у марту 2005. стручњаци СЗО и Центра за истраживање Српске академије наука установили су да је свако од 63 испитана ромска детета, узраста од шест месеци до осам година, имало висе од 650 рмкрограма олова у сваком литру крви, а забележени су случајеви са чак 2.239 микрограма. Оволико присуство олова у крви ромске деце до сада у свету није забележено. Истраживања су показала да је и у Житковцу и у Чесмином лугу непобитно утврђено постојање акутног и хроничног тровања оловом ромске деце. Стога је препоручено да се сва деца која имају изнад 200 микрограма олова у литру крви морају клинички лечити, а она изнад 100 микрограма да се морају евакуисати из ових насеља. До данас то нијеурађено.

КРИВ ШТО ЈЕ ЖИВ

Глас Јавности, 25.01.2009; Страна: 7

Сретко Дамјановић, најпознатији српски затвореник из сарајевских и зеничких затвора, данас живи у беди

Човек који је невин робијао дане проводи у избегличкој собици бараке у насељу Незуци код Вишеграда, тешко болестан, са незалеченим ранама од мучења

Сретко Дамјановић (48), за време прошлог рата најпознатији српски затвореник у сарајевским и зеничким казаматима, жртва монтираних процеса који је на основу лажних сведочења 1993. године и касније три пута осуђиван на смрт, а непуну деценију невин робијао, данас, заборављен од свих, са тугом констатује да му је живот који сада

живи „већа робија“ од оне зеничке! **У избегличкој собици баракe у насељу Незуци код Вишеграда, Сретко данас, тешко болестан, са незалеченим ранама од мучења, живи од 77 марака инвалиднине месечно и пуних шест година по изласку са робије узалуд покушава да заборави страхоте кроз које је прошао у муслиманским затворима.**

- Залуд сам се надао да ћу, пошто су монструозне оптужбе против мене пале у воду, од федералних власти наплатити барем део мојих мука, да ће ми моје, српске власти, омогућити живот достојан човека. Од свега, добио сам одштету од 15.000 марака, од тога сам две трећине дао адвокатима, остатак одмах потрошио на лекове. Онда су ми дали и ову собицу и 77 марака цивилне инвалиднине и то је све. И то је данас мој живот, а куд ћу, где да радим кад на себи имам стотину ожиљака од рана, кад сам 80 одсто инвалид, кад су са мном у затвору играли руски рулет - каже Сретко. Под оптужбом да је „убио 200 муслимана у Вогошћи, силовао две девојке муслиманске националности, убио браћу Асима и Касима Блекића и заклао Рамиза Кршу“, Сретко је новембра 1992. године са Надом Тошић и Бориславом Хереком ухапшен на једној муслиманској барикади на путу Вогошћа-Илиџа.

- Везали су нас жицом, одвели у затвор у Бућа потоку, тамо нас тукли, вешали, скидали са вешала... Затим су ме у згради преко пута Централног затвора тукли и саслушавали Исмет Бајрамовић Ћело, Кемо Думановић... Тражили су да признам да сам убио 200 муслимана, заклао браћу Блекић, силовао неке жене... После девет дана мучења кад је крв лила из мене на све стране, рекли су да ће престати ако потпишем признање на 50 страна, и - потписао сам - описује Сретко своју голготу.

Марта 1993. године у Окружном суду у Сарајеву Сретко је осуђен на смрт, а та казна касније је два пута потврђена на вишим судовима. Залуд је Сретко пред судом тврдио да је признање потписао после тешких мучења, доказивао да су сведоћења против њега лажна.

- Пуне три године после пресуде провео сам у „кавезу“, посебној ћелији чекајући на извршење смртне казне. Скоро хиљаду јутара будио сам се чекајући да ме одведу на стрељање. Тада сам, са једне стране, сам себи често говорио да ће истина једном победити, да не могу невиног човека убити, са друге, ко зна колико пута сам пожелео да ме убију, јер су ме тукли сваког дана, мучили глађу и на друге начине - прича Сретко.

После пет година, док је тада најпознатији затвореник у Босни чекао смртну казну, његова рођака Бранка Ђукић случајно је у једном селу у околини Сарајева срела живе и здраве браћу Асима и Касима Блекића, за чије је мучење и убиство Сретко осуђен на смрт. Пуних пет година после трајала је Среткова борба за слободу. Смртна казна најпре је преиначена на затворску од 40 година, па је после та казна смањена на 20, а шеста пресуда гласила је на девет година затвора зато што је Сретко, наводно, одвео из стана цивила Решада Бешлију и физички малтретирао Адема Скобановића.

- Пошто сам пуних девет и по година већ био у затвору, одмах сам ослобођен. На суђењу жалосно је било гледати судије како се муче да докажу да сам негде, некеме привео једног наркомана. Од оптужбе да сам убио 200 људи, силовао жене, они су на крају спали на тог једног наркомана коме су обећали мало дроге за лажно сведочење. Одштету сам добио само за разлику између казне од девет година и времена које сам провео у затвору - каже Сретко и пун горчине додаје:

- После Сарајева пребацили су ме у затвор у Зеници. Тамо ме нису много мучили. Имао сам своју собу, свој телевизор, три оброка, лекарску помоћ... Тамо ми је било боље него данас овде, на слободи поред Дрине!

Антрфиле:
Никог убио, никог заклао

Иако је суд на крају признао и пресудио да Сретко никог није убио, никог силовао, никог заклао, он је више од девет година био пример „српског зла“. У процесу који са ове стране личи до детаља на кафкијанске, он је на основу лажних сведочења, док су живи проглашавани мртвима и његовим жртвама, проглашен за највећег кољача, четника, за звер. Годинама су власти у Сарајеву у његову ћелију доводиле европске и америчке телевизијске екипе да га снимају, говорећи - ево, снимите највећег српског злочинца у Сарајеву.

САРАЈЕВО МУ ОДБИЛО ЖАЛБУ
Вечерње Новости, 25.01.2009; Страна: 6

АЛИ ХАМАД ДОБИО РЕШЕЊЕ ЗА ПРОГОН ИЗ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

БИВШИ официр Ал каиде и јединице "Ел муцахедин" Али Хамад добио је прекјуче решење о прогону из БиХ у матични Бахреин, пошто је његова жалба одбијена, па би још јуче био испоручен да представницима конзулата Србије у Сарајеву, у среду, није поднео лично захтев за азил, изјавио је за "Новости" његов адвокат Душко Томић.

Тек уколико би Србија одбила Хамадов захтев за азил, он би могао да буде изручен Бахреину, наглашава наш саговорник, сматрајући да је то крајње ризичан чин по његовог клијента, који је окренуо леђа Ал каиди и муцахединима и проговорио о њиховим злочинима и спрези "Алахових бораца" са режимом у Сарајеву током и после рата.

PRESS CLIPPING

Понедељак 26.01.2009. год

УЛАГАЊА ЗА ОПСТАНАК
Вечерње Новости, 26.01.2009; Страна: 3

Звонимир Стевић, ШЕФ Координационог центра за КиМ

Издавање буџетских средстава за КиМ, не значи запостављање становништва на том подручју - каже за "Новости" Звонимир Стевић, председник Координационог центра за КиМ.

- Због актуелне светске кризе дошло је од смањења буџета за ову годину, тако да је наше Министарство у односу на прошлу годину добило мање око милијарду и осамсто милиона динара. Ипак, настојимо да се средства која се издавају за КиМ распореде равномерније и праведније. Зато се очекује већа ефикасност рада Министарства, с обзиром на то да је крајем прошле године усвојена нова систематизација. На тај начин су покривене све области на простору КиМ, укључујући и проблеме расељених лица, колективних центара и проблеме породица киднапованих лица. Стевић каже да смањена буџетска издавања за ово подручје, не значе и запостављање Космета.

ЗАВРШЕНА ПРВА ФАЗА
Куир, 26.01.2009; Страна: 2

БЕОГРАД - Државни секретар Министарства за КиМ Оливер Ивановић изјавио је да је завршена прва фаза израде стратегије за одржив опстанак и повратак косовских Срба, али да није реално размишљати о повратку десетина хиљада.

- Прва фаза стратегије је завршена и сада свако од нас мора да изнесе мишљење. Она је врло практична и ослобођена је свих фраза. **Настојаћемо да људима омогућимо да се врате. Број оних који у овим тренуцима желе да се врате није велики - казао је државни секретар и истакао да се питање повратка протераних и расељених Срба на Косово не сме политизовати. Министарство за КиМ ће у побољшање услова живота Срба, као предуслов за опстанак и повратак, пласирати 200 милиона динара као подстицај малим породичним предузећима.**

ЛАВИЦИ УРУЧЕНА СВЕТОСАВСКА ПОВЕЉА
Куир, 26.01.2009; Страна: 15

КРУШЕВАЦ - Славици Давидовић јуче је уручена Светосавска повеља Културно-просветне заједнице града Крушевца. Давидовићева је председница Кола српских сестара, које је помагало у ратним невољама избеглима, расељенима, деци без

родитељског старања, старима и изнемоглима, сиромашнима, деци с посебним потребама...

- Кад имате божанску љубав, колико год да је трошите, она се све више ствара, тако да у животу ни пет минута нисам била песимиста - истиче Славица Давидовић.

ХРВАТСКА, ПО ЗАКОНУ ОТИМА СРБИМА КРАЈИШНИЦИМА 600 ХИЉАДА ХЕКТАРА НАЈПЛОДНИЈЕ ОРАНИЦЕ

Ако заживи (нови) хрватски Закон о пољопривредном земљишту, крајишки Срби ће остати без вредне имовине

Званични Загреб је крајишким Србима (својим грађанима!), послао (нову) „отровну“ новогодшњу честитку. Сабор Хрватске је, наиме, 15. децембра, усвојио контроверзни Закон о пољопривредном земљишту, који је ступио на снагу већ 1. јануара. Сам назив закона, на први поглед, није драматичан и забрињавајућ, али, кад се и површно „загребу“ његове одрдебе јасно се види да ће, његовом применом, Срби из Хрватске, који су избегли са својих огњишта, брзо остати без своје имовине.

Укратко: Хрватска легализује резултате етничког чишћења, од пре 14 година. Усвајањем Закона о државном старању Хрватска је, својевремено, легализовала одузимање станарских права протераним Србима и даровала их избеглим Хрватима из БиХ. Председник Управног одбора Друштва за мир, развој и економију из Загреба, Душан Ечимовић тврди да је Хрватска тада „све урадила у функцији бетонирања политичког етничког чишћења“. Он каже да се исти закључак намеће и после усвајања Закона о пољопривредном земљишту, чијом се применом наставља одузимање српске имовине, брисање српских имена из катастарских и судских књига.

- Тај закон је увијен у европско рухо, али има душу ђавола - каже Ечимовић. Нови (хрватски) Закон о пољопривредном земљишту довео је Србе, како повратнике, тако и оне у избеглиштву, у веома тежак положај. Закон, сажето, каже: власници земље ће плаћати високе новчане казне уколико своја имања не буду обрађивали. Као крајња мера предвиђено је изнајмљивање њихових имања другим лицима у закуп. Казне нису мале. Штавише. Онај ко не обрађује имање мораће годишње да плати казну од 15.000 хрватских куна, односно 2.000 евра по хектару. Осим тога, нови закон ограничава и основно право на продају имовине. Срби не могу, наиме, свој посед оранице, шуме, винограде или воћњаке да продају коме хоће, већ га морају понудити (државној) Агенцији за откуп земљишта, која обавља процену вредности имања и продају.

Срби из Хрватске имају, иначе, лоше искуство са хрватским државним агенцијама. Још је актуелан „скандал Боројевић“, у који је дебело била умешана и хрватска Агенција за правни промет и посредовање некретнина (АПН). Шта се иза овога, уствари, крије, није тешко докучити. За неколико година тај хектар ће изгубити своју вредност, паће власници остати без свог поседа. Овај закон, ако заживи, тешко ће подједнако погодити Србе који су се вратили (или ће се вратити) у завичај, јер немају средства за механизацију, нити да обрађују земљу, куће им махом нису обновљене, добити посао равно је „Бинго“ премији. Безбедност је посебан проблем. Хрватска је, иначе, на разноврзне потемеце ставила 1.200 крајишких Срба, који су 90-тих учествовали у сукобима, али постоје и тајни спискови, због којих семноги не одлучују на повратак. По подацима УНХЦР-а у Хрватску се вратило само 55.000 Срба, од готово 800.000 колико је протерано.

- Ову причу Хрвати су започели још 1996/97. године, у време реинтеграције сремскобарањске области, са државном агенцијом АПН. Војислав Станимировић и Милорад Пуповац су дозволили да ова агенција проценује и откупљује куће и окућнице на Кордуну, Банији, поготово у Барањи и источној Славонији. АПН је откупио више од 1.500 српских кућа, по веома ниским ценама. Тада сам јавно протествовао против тога,

али то није пуно помогло. Ни српска држава се томе није супростављала, а нека овдашња удружења и агенције, чији су челници хтели да се у тој прљавој работи окористе, у тој су отимачини доброно помогли каже за „Сведок“ бивши премијер РСК Борислав Микелић, и додаје:

- Ово је сада нови дефинитивни покушај Хрватске да постане власник српске земље на простору РСК. То је завршно етничко чишћење. Хрвати нису испоштовали Споразум о нормализацији односа, који су, 23. августа 1996. године, потписали Милутиновић и Гранић, уз сагласност Милошевића и Туђмана. Споразум је, између осталог, дефинисао општу амнестију, ради већег, безбедног, колективног повратка Срба. Амнестија је предвиђена за све „побуњенике“, осим за оне који су починили најтеже облике повреде хуманитарног права и ратне злочине. А, шта имамо данас? Више од 1.500 крајишких Срба се налази на међународним потерницама. Отворена је истрага против још 1.000 Срба. Манипулише се и са тајним списковима, како се нико од виђенијих Срба не би вратио у завичај.

Хрвати нису извршили ни обавезе о пензиско-инвалидском осигурању. Услови за повратак нема нису обновљене куће, није враћена имовина. Како сада човек да се врати? Како и чиме да обрађује земљу, од чега да плаћа порез? Срби су, после „Олује“, Комитету за расељена лица пријавили власништво над 600.000 хектара пољопривредног земљишта, од чега је 320.000 хектара најплодније земље, 120.000 хектара под шумама, виноградима и воћњацима, са 18 милиона чокота винове лозе и осам милиона стабала воћа. Крајишки Срби од Хрватске потражују и 18 милиона квадратних метара грађевинског простора, од чега 14 милиона стамбеног простора и четири милиона квадрата пословног простора. У завичају су оставили 400.000 пољопривредних машина, 64.000 разних моторних возила, 980.000 грла крупне стоке, од чега 2000.000 говеда, 20.000 коња, 260.000 свиња, 380.000 оваца, око 100.000 коза, као и око 120.000 кошница са пчелама. Сва остављења имовина процењена је на више од 35 милијарди евра.

- Закон каже да се „пољопривредно земљиште мора одржавати способним за пољопривредну производњу“, под чиме се сматра „спречавање његове закоровљености и обрастање вишегодишњим растињем“, те да су „власници и овлаштеници пољопривредног земљишта дужни пољопривредно земљиште обрађивати сукладно агротехничким мјерама не умањујући његову вриједност“, које ће „прописати министар посебним прописом“. Управо је земљиште, чији су власници прогнани Срби, и закоровљено и обрасло вишегодишњим раслињем. Чак и они Срби, који су се вратили из прогонства, због старости, или недостатка пољопривредних машина, нису у могућности да своје земљиште обрађују „сукладно агротехничким мјерама“ каже директор „Веритаса“ Саво Штрбац, па наставља да „сецира“ овај хрватски „роевропски закон“:

- Закон прописује да се пољопривредно земљиште, у приватном власништву, „које се не обрађује сукладно агротехничким мјерама и није обрађено у предходном вегетативном раздобљу може дати у закуп физичкој или правној особи на рок од три године“, а ако је „обрасло вишегодишњим раслињем“ на рок од 10 година, путем „јавног натјечаја“, уз „накнаду закупнине власнику земљишта“. Осим тога, предвиђено је да управно тело општине, надлежно за пољопривреду, именује комисију од три члана, које „утврђује“ пољопривредно земљиште које испуњава услове за закуп. Средства остварена од закупа „морају се исплатити власнику у року од 15 дана уплате на посебан рачун општине или града“, а у случају да је власник непознат „средства се издвајају на посебну позицију, на рок од годину дана“, а након истека тога рока се распоређују - 25 одсто у државни буџет за посебне намјене, 25 у буџет регионалне самоуправе и 50 одсто у буџет јединице локалне самоуправе на чијем се подручју пољопривредно земљиште налази. У

овим одредбама крије се, каже Саво Штрбац, неколико замки за власнике земљишта, првенствено од могућих манипулација „трочланог локалног повјеренства“, од чије процјене ће зависити „утврђивање“ необрађеног и закоровљеног земљишта и од „управних тијела опћине“, у поступку избора најбољег понуђача, тј. закупопримца. Колико ће тек прогнаника, након годину дана, бити у ситуацији да преузме закупнину? Мало или нимало, зато што што их нико неће ни тражити, због тога што се не могу или не смеју да се врате.

„Вечерњи лист“ је, ових дана, објавио анкету по којој 55-60 одсто грађана Хрватске сматра да треба потпуно прекинути сваку сарадњу са Србима и Србијом - каже Борислав Микелић. - То је наставак геноцида који је почео 1941, па покушан 1971. настављен 1990, а који је кулминирао 1995. године. Хрватска нас је чак тужила Међународном суду у Хагу и признала Косово. Закон о пољопривредном земљишту је наставак етничког чишћења и дефинитивни обрачун Хрватске са Србима. Једини начин да се то спречи је да српска влада и парламентар, по хитном поступку, заседају на ову тему, да се о томе изјасне, и да зауставе улазак Хрватске у ЕУ. Ако су то Словенци могли да ураде због морске границе, Исто то право има и наша матична држава, имајући у виду број протераних Срба из РСК и њихову узурпирану или уништену имовину. Једино влада и парламент могу да заштите права крајишких Срба. Све те, па и друге проблеме, треба изнети пред Саветом Европе. Осим тога, по хитном поступку треба поднети тужбу у Хаг против Хрватске, и за Други светски рат, за етничко чишћење 1995. године, и за све оно што су урадили Србима у „Бљеску“ и „Олуји“. Хрватска је прво протерала Србе, окупирала нашу земљу, а сад хоће, овим законом, да легализује отимачину и да, за сва времена, спречи повратак Срба на вековна огњишта каже председник Скупштине РСК у изгнанству, Рајко Лажајић. Једино решење је да престане хрватска окупација и да се српски народ врати у Крајину. Влада РСК ће предузети одређене кораке, пре свега према српској влади и парламенту, али и међународним институцијама. Овај закон је невиђени безобразлук, његову примену треба на сваки начин спречити. Загреб нема шта да уређује на простору РСК. Они су је окупирали. То није њихова територија. Хрватска територија су загребачка, вараждинска и крижевачка жупанија. Ту могу да уређују односе. Ми их не прихватамо. Али, мене ништа, од Хрватске, не може више да изненади. Они су невероватно бестидни и бесрамни. Стипе Месић сада прича како су они, у Другом светском рату, ослободили Словенце, а сви знамо да је до 1944. године, 98 одсто Хрвата било у усташама.

АНТРОФИЛЕ : Спорно између срба и хрватске

Још најмање 97.000 Срба тек треба да се врати у завичај Србима је одузето 42.000 станарских права 40.000 Срба не прима пензије 17.500 необновљених српских кућа 2.500 Срба је нестало у сукобима 15.000 Срба којима није признат стаж Тајни и јавни спскови „ратних злочинаца“

КРАЈИСКЕ СРБЕ ПЉАЧКА КО СТИГНЕ

Многи крајишки Срби су се већ опекали са тзв. хрватским државним агенцијама. Најдрастичнији пример је „случај Боројевић“. Као што је „Сведок“ писао, Општински суд у Загребу осудио је у септембру 2008. године. неправоснажном пресудом. на две године затвора. власницу агенције за промет некретнина Душанку Боројевић из Шапца, иначе пореклом из Хрватске Костајнице, због превара са продајама кућа Срба, избеглих из Хрватске. Душанку Боројевић је пријавило седам породица са подручја Книна и Карловца, које су оштећене за више од 30.000 евра. Она се терети да је, од 1998. до краја 1999. године, у агенцији АПН подизала новац од продатих кућа, а власницима-

избеглицама, исплаћивала између 20 и 40 одсто укупне суме. Већини продаваца није показала купопродајне уговоре, а једном клијенту је предочила фалсификат. Судена је, међутим, за пет превара, јер је један случај застарео, а до седме оштећене породице у Сибији, суд није могао да дође. Иначе, Душанка Боројевић је за друге сличне случајеве, у Општинском суду у Сиску већ осуђена на три године затвора. Све ове преваре Боројевићка је извршила уз „дебелу“ подршку људи из хрватске државне агенције АПН, са којом је закључивала уговоре о купопродаји. Адвокат Слободан Божић тврди да је Боројевићка са Агенцијом за правни промет и посредовање у Загребу, направила око 2.000 уговора. Она је, чак, признала да је из Хрватске изнела 1.5 милиона марака, којим је требало да исплати групу избеглица. Душанки Боројевић се судило и у Шапцу, због преваре више од 200 избеглих Срба, али су 2006. године, поступци обустављени због застарелости.

СРПСКЕ ЊИВЕ И ШУМЕ, РУШЕ ХРВАТСКУ ВЛАДУ?

Одмах по изгласавању овог закона, председник Српског народног вијећа (СНВ) и саборски заступник Милорад Пуповац на округлом столу о задругарству на подручјима страдалим у протеклом рату одржаном у Загребу је рекао:

„Српско народно вијеће ућиниће све да спречи реализацију и примјену Закона о пољопривредном земљишту. Закон жели да вас спречи да обрадујете земљу и да је пребаци у руке онима за које не знамо што ће на њој радити“.

Председник СДСС-а Војислав Станимировић је најавио да ће Главни одбор странке разговарати о могућности да СДСС напусти коалицију с ХДЗ-ом и о евентуалном подношењу тужбе Уставном суду Хрватске за оцјену уставности овога закона. Станимировић је иначе, увјерен да је Закон о пољопривредном земљишту „неуставан и да је посебно неприхватљив за српску заједницу“. Највећа опозициона странка. Социјалдемократска партија Зорана Милановића такође је најавила подношење тужбе Уставном суду, ради оцене његове уставности.

И Хрватски Хелсиншки одбор (ХХО) најављује да ће покренути спор пред Уставним судом ради укидања овог закона. пошто је донесен на противустанак и противзаконит начин. У ХХО-у сматрају наиме да је реч о „органском закону“ који задире у људска права, па је за њега требало гласати 77 заступника, а не 72, са колико је гласова усвојен.

КО НЕ ОРЕ И НЕ СЕЈЕ - ДУПЛО КАЗЊЕН

Круна лицемерства овога закона налази се у кривичним, казним одредбама. Предвиђено је, наиме, да ће се новчаном казном од 500 до 15.000 куна казнити особа која не одржава пољопривредно земљиште способним за пољопривредну производњу и не обрадује „сукладно агротехничким мерама не умањујући његову вредност“. Ова одредба, заправо значи да ће власници пољопривредног земљишта, ако га не обрађују бити дупло кажњени - не само да ће им земљиште бити дато у закуп, већ ће морати платити држави казну, која у горњој граници износи око 2.000 евра. Ако власник земљишта није у могућности због сиромаштва или незнања да плати казну она се може наплатити продајом тога истог земљишта на јавним дражбама по првенству права купње меду којима се налазе и „хрватски бранитељи из домовинског рата“ - каже Саво Штрабац.

PRESS CLIPPING

Уторак 27.01.2009. год

ЉАЈИЋ УРУЧИО КЉУЧЕВЕ

Куир, 27.01.2009; Страна: 14

Станови за угрожене

ЗАЈЕЧАР - Министар за рад и социјална питања у Влади Србије Расим Љајић, у присуству представника Високог комесаријата за избеглице уједињених Нација (УНХЦР) и локалне самоуправе, уручио је јуче у Зајечару кључеве од 16 станова намењених социјално угроженим породицама. У новоизграђеном објекту у Которској улици 13 станове су добиле породице интерно расељених лица, а три су припала социјално угроженим породицама из Зајечара. Љајић је рекао да је стамбено збрињавање социјално угрожених лица започето 2002. године, да је до сада изграђено 430 станова на територији Србије и у њима живи око 1.100 најугроженијих становника. Тренутно се гради још 20 станова у Петровцу на Млави.

МАЊЕ КОРИСНИКА СУБВЕНЦИЈА „ИНФОСТАНА“

Данас, 27.01.2009; Страна: 17

На списку оних који имају право на попусте приликом плаћања рачуна избачено 17.000 адреса

Број оних који су стекли право на коришћење субвенције „Инфостана“ је мањи него ранијих година. Умањење јануарске уплатнице „Инфостана“ стићи ће на скоро 17.000 мање адреса него у децембру. У скалу примања која гарантују субвенцију на комуналне рачуне после ревизије уписало се 19.122 породица. Са списка их је испало 16.678. Попуст и даље важе корисницима материјалног обезбеђења, учесницима рата, породицама са хендикепираном децом и хранитељима, а њих је укупно око 26.000. Значајно смањење корисника субвенција лежи у чињеници да се скала зарада, која је састављена 2005. године, није мењала ни до данас. Одобрено је 19.122 захтева из прве категорије корисника субвенција, а у њу спадају социјално угрожена домаћинства и пензионери. Ова категорија до сада је бројала скоро 36.000 породица, кажу у „Инфостану“. Просечни Београђанин новембра 2005. је зарадио 23.949 динара. У истом месецу прошле године просек је износио око 41.000 динара, дакле 73 одсто више.

У међувремену нису само расле зараде, већ и цене. Према подацима Завода за статистику и информатику трошкови живота су од новембра 2005. до краја прошле године порасли 29,6 одсто, док су цене на мало су порасле за четвртину. **Право на умањене рачуне поново могу да остваре и расељени са Косова и Метохије који немају пребивалиште, али имају пријављен боравак на територији Београда. Рок за доставу неопходних докумената за ову категорију становништва је 30. јануар 2009. године.**

ТРИ СРПСКА СЕЛА ДОБИЈАЈУ СТРУЈУ НАКОН 12 ГОДИНА

Политика, 27.01.2009; Страна: А32

Дрвар - Начелник општине Дрвар Анка Папак-Додиг изјавила је да ће Срби у насељима Подић, Заграда и Горња Каменица у овој години добити електричну струју, без које су живели 12 година, откако су се вратили из избеглиштва. Она је истакла да још на око 10 одсто насељених подручја ове општине нема електричне струје и да Срби повратници живе у веома тешким условима. У обновљеним стамбеним објектима у Дрвару живи око 8.000 Срба повратника, који се, како кажу њихови представници, налазе у веома тешком положају јер су им радна места у фирмама, које су покуповали Хрвати, практично недоступна. На обнову у Дрвару чека још око 1.700 српских стамбених објеката, од којих је 460 у ужем градском подручју.

ПРИВЕДЕНО 16 ИЛЕГАЛАЦА ИЗ СРБИЈЕ

Дневник, 27.01.2009; Страна: 12

У ноћи између недеље и понедељка мађарска погранична полиција ухапсила је 16 имиграната из Србије. Они су прешли гранични прелаз Келебију, с наше стране, без ваљаних докумената, сазнаје „Дневник”.

У групи која је приведена било је шесторо деце и три лица с Косова и Метохије. Приведени имигранти су поднели захтев за азил и смештени су у избеглички камп Бекешчаба, изјавио је мађарској агенцији МТИ портпарол полиције Тамаш Њикош. Три особе с Косова и Метохије остаће у притвору док се не оконча процедура о екстрадицији. У Одељењу за прекршаје сазнајемо да је прошле године приведено 475 лица због покушаја илегалног преласка границе, од којих је 48 страних држављања. – Само ове недеље приведено је 27 особа које су покушале да илегално пређу државну границу.

Већина имиграната је с подручја Косова и Метохије. Ранијих година углавном су Кинези покушавали да илегално пређу државну границу, а сада то није више случај. Казна за овај прекрш ај износи 50.000 динара или 30 дана затвора. На издржавање затворске казне мушкарци се шаљу у Окружни затвор у Суботици, а жене у Казненопоправни завод у Пожаревцу – кажу у одељењу за прекршаје у Суботици.

ДОДИК, ТИХИЋ И ЧОВИЋ УЧВРСТИЛИ ДОГОВОР

Политика, 27.01.2009; Страна: А4

Лидери три водеће странке у БиХ сагласили су се у Бањалуци о уставним принципима, статусу дистрикта Брчко, подели државне имовине и попису становништва

Бањалука, 26. јануара – Данашњи састанак у Бањалуци тројица лидера водећих странака у Босни и Херцеговини – Милорад Додик, Сулејман Тихић и Драган Човић – оценили су као велики искорак у реализацији споразума који су почетком

новембра прошле године склопили у Пруду. Они су потписали заједничку изјаву о Уставу БиХ, решавању коначног статуса дистрикта Брчко, расподели државне имовине и попису становништва.

Пажњу новинара је посебно привукла одредба у заједничкој изјави о Уставу БиХ у којој је наведено да је „средњи ниво власти састављен од четири територијалне јединице” и да је свака од њих „утемељена на деоби власти на законодавну, извршну и судску”. Јер, тренутно у БиХ постоје три средња нивоа власти – Република Српска, Федерација БиХ и дистрикт Брчко. На питање да ли ова одредба значи стварање трећег ентитета, председник Странке демократске акције Сулејман Тихић је одговорио: „О томе ћемо конкретније моћи да говоримо 23. фебруара у Моставу, после састанка на којем ћемо разговарати о уставним променама”.

Статус дистрикта Брчко биће решен амандманом на Устав БиХ, с тим што се неће мењати његова суштина – он ће и даље остати кономинијум, то јест заједничка својина ентитета. Брчко ће једино добити директан приступ Уставном суду БиХ. Државна имовина ће се књижити на БиХ, а онда ће се прекњижавати на ентитете, кантоне, дистрикт Брчко и општине. Под државном имовином подразумева се она имовина коју је БиХ наследила од бивше Југославије.

Попис становништва ће обухватити национално, језичко и верско изјашњавање грађана БиХ, али ће се његови резултати у расподели власти примењивати тек од 2014. године. За остваривање овог дела споразума неопходно је да се реши питање избеглих и расељених. Због тога су Додик, Тихић и Човић затражили од Савета министара да подигне повољан кредит од 500 милиона марака, којим би се помогао повратак.

Председник Савеза независних социјалдемократа и премијер Републике Српске Милорад Додик је оценио да је данашњи договор изузетно важан за БиХ, јер јој његово остваривање отвара пут према европским интеграцијама. Сулејман Тихић је казао: „Одлучили смо се да будемо претече међу политичарима, да будемо они који су спремни да преузму одговорност за судбину БиХ, без обзира на ризике које овакви потези носе са собом. Позивам и друге политичке странке да нам се придруже, јер је за опстанак БиХ неопходан договор и компромис свих нас који у њој живимо. На нама је да решавамо своје проблеме, а не да то уместо нас раде друге државе, мада нам је њихова добронамерна помоћ добродошла”. Тихић је позвао медије да подрже политику договарања домаћих политичких лидера.

Председник ХДЗ БиХ Драган Човић је констатовао да су Додик, Тихић и он показали „завидан ниво спремности да компромисом решавају питања од изузетне важности за земљу БиХ”.

ЛАЗИЋА ЧУВА ЦРНОГОРСКА МАФИЈА!

Куир, 27.01.2009; Страна: 10

Одбегли власник “Елите интернационал”, за којим по Европи трага група већих зајмодаваца, виђен крајем недеље у кафићу у Будви окружен опасним момцима

БЕОГРАД - Никола Лазић (55), власник “Елите интернационал” који је у зеленашким пословима ојадио више хиљада клијената, виђен је крајем прошле недеље у једном кафићу у Будви, сазнајемо од извора који је у контакту са групом великих зајмодаваца који га траже независно од полиције. **Ова група је открила да Лазић, поред веће количине новца с којом је нестао из Србије, поседује и више од 50 станова у**

Сарајеву које је у последњој деценији, по веома повољним условима, откупио од протераних Срба.

- Откако је нестало из Србије, засигурно није био у Француској, али је зато покушавао да се “снађе” у Немачкој. Како чујемо, заиста је покушавао да од тамошњих поверилаца и партнера наплати новац да измири бар веће зајмодавце, јер је свестан да му од њих и прети највећа опасност. Тешко да је тамо завршио нешто озбиљније, јер је престао да шаље чак и СМС-ове “неким” људима у Србији. Јављено им је да је крајем прошле недеље виђен у једном кафићу у Будви, како седи са црногорским опасним момцима. Сад му је тамо тешко прићи јер се вероватно нагодио да му они пруже уточиште док се “било шта” не реши. Њихове услуге засигурно нису јефтине, али он вероватно има чиме то да плати и да бар купи време - објашњава наш саговорник.

Према истом извору, Лазић, поред непознате количине кеша, има и већи број некретнина у Сарајеву, што многим свакако може надокнадити позајмљен новац.

- Ова група која интензивно трага за Лазићем и покушава да га пронађе пре полиције, и наплати се пре свих њихових редовних и формалних процедура, сазнала је да он преко црногорских мафијаша истовремено продаје станове у Сарајеву. Из Црне Горе је и процурило да он у Сарајеву има наводно чак 57 станова, које је у последњој деценији веома повољно откупљивао од протераних Срба из тог града. Претпостављају да Лазић иде логиком да ће пре “ђутуре” продати те силне станове него дочекати наплату у Немачкој - објашњава наш добро обавештени извор.

Антрфиле:

Отваран стан у Мајке Јевросиме

Лазићеви клијенти и даље обилазе адресе станова који се у уговорима појављују као његови.

- У многим уговорима који су потписани са Лазићем пише да живи у стану у улици Мајке Јевросиме, али тамо зјапи празан стан на чијој адреси он никад није живео. На тај стан, ипак, и даље “превентивно” мотре и полиција и ојађени зајмодавци, па је у прошли петак завладала права паника и међу једнима и међу другима, кад се увидело да је стан посећивао неко “трећи”. То зна и ова група која га лоцира по иностранству, али не зна ко би то могао бити - прича наш извор.

PRESS CLIPPING

Среда 28.01.2009. год

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц - Србија, 28.01.2009; Страна: 1

ЗАЈЕЧАР

У Зајечару су додељени кључеви за 16 станова, површине од 30 до 52 квадрата, социјално угроженим и расељеним лицима. Зграда се налази у насељу „Влачић”, а у изградњу је уложено 25 милиона динара, а инвеститори су град, који је дао грађевинско земљиште и инфраструктуру, Влада и страни донатори.

МЛЕКАРИ НЕЋЕ ДА ПРОСИПАЈУ МЛЕКО

Глас Јавности, 28.01.2009; Страна: 17

КРАГУЈЕВАЦ - На иницијативу Скупштине града, шумадијски млекари, уместо да просипају, млеко ће да поклоне сиромашној деци.

Проблем откупа млека забринуо је и произвођаче млека из Удружења одгајивача говеда сименталске расе „Шумадија“. Њихову намеру да млеко просипају „стопирала“ је локална управа, која им је предложила да млеко поклоне малишанима из колективног центра у Трмбасу. Већ данас сто литара млека стићи ће у овај центар у коме су смештене углавном расељене породице са Косова и Метохије.

Наредне три среде чланови Удружења поклониће по сто литара млека лицима која су социјално угрожена, и по списку који ће предложити град. На овај начин локална самоуправа донекле ће ублажити незадовољство произвођача млека који су хтели да просипају млеко због смањеног откупа, саопштено је из градске управе Крагујевца.

НОВА РЕЗОЛУЦИЈА О КОСОВУ У ЕВРОПСКОМ ПАРЛАМЕНТУ

Политика, 28.01.2009; Страна: А6

Предвиђено јачање улоге Европске уније. – Београд, незадовољан учинком Еулекса, тражи примену плана од шест тачака

Европски парламент почетком фебруара требало би да расправља о новој резолуцији о Косову, а Србија покушава да, посредством представника земаља које су јој наклоњене, утиче на садржај те резолуције. „Верујем да ће, у односу на првобитни предлог, текст резолуције бити одмерен и да ће бити уважен став Србије у погледу статуса Косова”, каже за „Политику” државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић.

Резолуција, како наводи Ивановић, наглашава значај Европске уније и мисије Еулекс,

као и обавезу да се та мисија што пре распореди у пуном капацитету и да постане оперативна. Ивановић очекује да се она нађе на дневном реду Европског парламента 4. фебруара. Рок за подношење амандмана истиче данас. Предлагач резолуције је холандски посланик Јост Лагенђик, а у Београду очекују да у њој буде изричито наведено да се Еулекс распоређује на основу одлуке генералног секретара Уједињених нација и Савета безбедности. Приштински дневник „Коха диторе” пише, међутим, да настојања српске дипломатије да се, преко појединих посланика Европског парламента измени текст Нацрта резолуције о Косову нису била успешна. Лагенђик је изјавио, пише на сајту „Њу косова рипорт”, да је било много неразумевања у вези са улогом Еулкса на Косову. „Еулекс није статусно неутралан и требало би да заврши посао због којег је и првобитно ангажован: да помогне косовским властима у јачању судске и полицијске власти и царинских служби”, пренео је тај сајт.

Мисија Еулкса на Косову распоређена је након што је Савет безбедности Уједињених нација крајем новембра прошле године подржао извештај генералног секретара Бан Ки Муна о преобликовању Унмика и распоређивању Еулкса, а на основу претходног договора са Београдом. Тај план од шест тачака, које званична Приштина никада није прихватила, одређује све функције у полицији, царини, транспорту, инфраструктури, границама и српском наслеђу.

Оливер Ивановић сматра да се одмах мора додатно разговарати о примени плана од шест тачака пошто нико, па ни сама мисија Европске уније није задовољна оним што је до сада урадила на Космету. Он је агенцији Бета рекао да очекује да до заједничког сусрета са представницима Еулкса и Унмика дође половином фебруара, по повратку шефа Унмика Ламберта Цанијерија из Њујорка. Од мисије Еулкса, за коју је предвиђено да ће имати око 2.000 људи, власти у Београду очекивале су да уведе владавину права, да заштити српску имовину, обезбеди слободу кретања и заштиту косовским Србима, који су после повлачења Унмика препуштени сами себи, да омогући масовнији повратак око 200.000 расељених Срба и неалбанаца, спречи етнички мотивисан криминал и да расветли све случајеве убистава и киднаповања косовских Срба, почевши од 1999. године. Ниједан од тих циљева још није испуњен.

Антрфиле:

Ивановић: Савет Европе је значајна организација

Парламентарна скупштина Савета Европе неће доносити резолуцију о Косову, али има огроман углед и веома је лоше што Србија није изабрала своје представнике у њој, каже Оливер Ивановић. „Потцењује се дугорочни утицај СЕ, која се бави стратешким питањима. Изостанак наших представника у тако значајној организацији у којој имамо право гласа и могућност да утичемо на одлуке није добар знак”, каже он.

МИНИСТАР ДЕЛИ 6.000 ОТКАЗА!?

Пресс, 28.01.2009; Страна: 6

Скандалозан потез Министарства пољопривреде

Одлуком да укине премије за узгајиваче дувана Саша Драгин усред економске кризе оставља без икаквих прихода чак 6.000 породица

БЕОГРАД - Ако заиста спроведе одлуку о укидању државних премија за узгајиваче дувана, министар пољопривреде Саша Драгин оставиће без прихода, буквално преко ноћи, чак 6.000 породица у Србији! У том случају, упозоравају стручњаци, хиљаде породица у Војводини и на југу Србије биће у дуговима до гуше, држава ће остати без значајне гране пољопривреде, а профитираће једино увозници дувана!

При том, експерти кажу да је објашњење, према коме се премије укидају да би се у Србији смањио број пушача, „у најмању руку идиотско“! Потпуно је, такође, нејасно зашто министар Драгин ради све ово, ако знамо да су и председник Тадић и премијер Цветковић као најважнији задатак државне политике у 2009. години означили очување радних места (?!). Министар Драгин се у доношењу ове одлуке позвао на „европску праксу“. Међутим, у земљама ЕУ премије за дуван биће укинуте тек 2012. године!

Без зараде 12.000 сезонаца! Председник Удружења произвођача дувана Србије Ненад Дејанић каже да, без државних премија, одгајивачи више немају никаквог рачуна да се баве тим послом.

- Укупно ће без посла остати око 10.000 људи! Производњом дувана у Србији се бави много људи који су заиста сиромашни, доста је ту избеглица, расељених... То је углавном породични посао, па ће многе фамилије сада остати без икаквих средстава за живот и биће у дуговима до гуше - упозорава Дејанић, који каже да су многи одгајивачи подигли кредите за градњу сушара и пластеника:

- Годишње морамо да вратимо између 3.000 и 10.000 евра. Те кредите смо узели јер нам је обећано да ћемо премије добијати најмање до 2011. или 2012. - каже Дејанић. Милан Кужник, самостални саветник при групацији за производњу и прераду дувана у Привредној комори Србије, каже за Пресс да не види никакву логику у одлуци министра:

- Не постоји никаква рачуница да око 6.000 људи лишите сталних прихода, плус 12.000 сезонских радника. Уопште не видим коме је у интересу укидање производње дувана. Аргумент да би се тиме смањио број пушача у Србији уопште не стоји! Довољан доказ за то су Кина и Бразил, који су највећи произвођачи дувана на свету, а немају највећи број пушача. Уосталом, ниједан грам дувана произведеног у Србији не мора да буде потрошен у нашој земљи. Само прошле године из Србије је извезено дувана у вредности око 14 милиона евра... И не знам зашто би се држава Србија лишила прилива девиза у овом сектору... - истиче Кужник. Он објашњава и зашто се српском произвођачу не исплати да се бави овим послом ако остане без премије.

- Производња килограма дувана кошта између 1,5 и 1,7 евра, а толика је отприлике и откупна цена. Зато произвођачи не могу да опстану без премија. Да би им се тај посао иоле исплатио, цена по килограму мора да буде бар 2,1 евро - наглашава Кужник, и додаје да је држава обећала премије најмање до 2010, као и да је ПКС направила стратегију производње дувана до 2012, којом би се значајно поспешила производња те културе. Сасвим је занимљиво да хрватска влада ове године повећава премије за дуван и подстиче садњу нових плантажа (?!).

Глупост власти

Извор Пресса из једне од највећих српских фабрика цигарета каже да укидање премија неће угрозити никога осим „сироте одгајиваче“:

- Нама произвођачима цигарета чак и одговара укидање премија, јер је дуван у Србији скупљи него онај из увоза... - каже саговорник Пресса, који је тражио да остане анониман. На наше питање коме онда одговора укидање премија на дуван, он каже:
- То може да одговара само увозничком лобију. Такође, то што Хрвати повећавају

производњу могло би нешто да значи... Мислим да је у питању чиста глупост људи из власти који не знају свој посао...

У Министарству пољопривреде Прессу је речено да је од 2002. до 2008. путем премија уложено у производњу дувана 30 милиона евра.

- Било би очекивано да се после ових улагања повећају производња и површине под културом, али позитивних ефеката који би се одразили у производњи није било. Трендови су ишли чак супротно, површина је са 8.100 хектара, колико је било 2001, смањена је на 5.000 хектара у 2008. Производња је са 11.400 тона у 2001. години смањена је на 8.500 тона у 2008. Зато се Министарство одлучило на укидање премија - речено нам је у Министарству.

Антрфиле:

МИНИСТАР НЕ ЗНА ШТА ЈЕ ЊИВА

Министар Драгин је препоручио произвођачима дувана да се „пребаце на неку другу производњу“ јер „производња дувана захтева много физичког рада, а зараде су веома ниске“. Милан Кужник из ПКС, међутим, каже да пет година после престанка узгајања дувана земљиште не сме да се обрађује!

- Чуди ме како то министар пољопривреде не зна. Па, ти одгајивачи ће у наредних пет година остати без икакве могућности да нешто друго засаде... - казао је Кужник.

„ФИЛИП МОРИС“: НЕПОВРАТНА ШТЕТА

ДИН „Фабрика дувана“ а. д. Ниш, у саставу „Филип Морис интернешенела“, протестује због најаве укидања премија.

- Нагла промена пољопривредних приоритета и одустајање од Акционог плана за ЦЕФТА проузроковаће неповратну и трајну штету производњи дувана у Србији. Непосредне последице овакве одлуке биле би губитак посла и прихода за више хиљада пољопривредних породица, посебно у Војводини и на југу Србије, и запослених у индустрији прераде дувана. Раст ценовне неконкурентности домаћих дувана несумњиво би довео до његове замене дуваном из увоза. Мањак домаћег дувана онемогућио би извоз из Србије у земље ЦЕФТА, ограничавајући обим производње у Нишу само на потребе српског тржишта - речено нам је у ДИН-у. Од 2003. године „Филип Морис“ је потрошио 40 милиона евра за откуп домаћег дувана, а са додатна 3,5 милиона је подржао домаће узгајиваче да унапреде квалитет и принос.

У БОШЊАЧКОЈ МАХАЛИ МИРИШЕ БАРУТ

Политика, 28.01.2009; Страна: А7

Народ страхује, живи са зебњом, а све у нади да ће неко ново јутро донети боље – и Срби, и Албанци, Турци, Бошњаци, Роми

Косовска Митровица – Митровица је једини мултиетнички град на Космету. Ево, овде у Бошњачкој махали видећете и Србина, и Албанца, и Турчина, и Горанца, и сви причају као да се никада ништа овде није десило. Као да по Новој години умало нису пале и прве жртве. Овде је народ научио да живи са својом, суровом свакодневицом”, каже Бранко Б. Он, међутим, признаје да људи живе у страху, каже да „овде не мирише на добро” и да ће проћи доста времена „док овде у Бошњачкој буде мира”. Бранко у

северном делу Косовске Митровице живи са женом и три малолетна детета, а град ће, каже, напустити једино „ако баш будем морао”.

Бошњачка махала која годинама пуни ступце новина, једно је од три насеља у северном делу Косовске Митровице које се простире у дужини од непуног километра, а ширина му је нешто већа од 500 метара. Три „главне” паралелне улице – Ловћенска, Ослобођење и Немањина – епицентар су у протеклих скоро десет година у којима народ страхује, живи са зебњом, а све у нади да ће неко ново јутро донети боље. У страху живе и Срби, и Албанци, Турци, Бошњаци, Роми.

Ловћенска улица је одмах испод центра северне Митровице, испод Улице главне у којој, као и у остале две живе староседеоци, а чији корени датирају од пре више од три века. Бошњачка махала испресецана је сокацима из турских времена, а у шаренилу архитектуре још увек се могу наћи приземне куће покривене ћерамидом, али и нове велелепне зграде обојене у неке нове, шарене тонове. Поприште инцидента ових дана била је Улица ослобођења, она која води од Главног ибарског моста, који раздваја јужни од северног дела града, до Источног, где је пре пар недеља дошло до инцидента у којем су на радном месту страдали ватрогасци, али где су наочиглед Кфора испребијани и младићи српске националности. Тада је запаљено и неколико албанских кафића.

У Улици ослобођења су и водеће институције Републике Србије – Министарство за КиМ, у њој је својевремено било и седиште Координационог центра. Доле дубље низ Бошњачку махалу, где су општина, и седиште начелник округа, гужва и све врви од шаренила. Додуше, није као што је било пре Нове године, јер народ се плаши да мала, Нова пијаца, како је Митровчани зову, не буде нове сарајевске Маркале. Људи баш нису вољни за причу и не пристају да им се објављује име.

– Пуних 35 година сам радио у болници. Имао сам прилику да као техничар лечим и Србе, и Албанце, Муслимане, Турке, Горанце, Роме. Међутим, о некој јединственој Митровици, још нема ни говора. Ране су и после скоро десет година свеже, а ожиљци нису зарасли – каже Мијо, Митровчанин, који је у Бошњачку махалу дошао да пазари прехрамбене производе од Албанца који робу набавља тамо негде, јужно од Ибра по много нижој цени. У продавници, у импровизованом киоску, Албанац Исмет продаје све и свашта. Од дечјих играчака, сардина, туњевине, тан-алве, до тренерки које, каже, даје „по комаду”.

– Радимо и тешко зарађујемо за хлеб. Видите и сами да је овде у Бошњачкој веома ризично. Недавно су изгореле радње мојим сународницима. Али не само Албанци овде, већ и на целом Косову једва преживљавају. Ја морам некако да се сналазим. Робу набављам у Вучитрну, понешто у Приштини, а деси се, и да одем до Новог Пазара – прича Исмет који живи доле уз сами Ибар, у оној улици где је био „онај велики бели дуд”.

Дуда овде више нема. Наместо њега су нове зграде које је држава Србија изградила за расељене, али и Србе који су као подстанари живели у северном делу града. Нове, у црвено, плаво и жуто офарбане зграде, као да пркосе времену и свакодневици која је овде мучна и тешка. Бошњак Хајро Пировић сећа се неких давних времена када је у целој Косовској Митровици, и тамо на југу, и овде на северу, живело чак 9.500 Бошњака.

– Сада је у граду са обе стране једва 400 мојих сународника. Овај део града је управо и добио име по Бошњацима. Али, сада их овде има толико да их на прсте можете избројати. У потрази за хлебом, одселили се људи, пут Црне Горе, Босне, а има их у Санцаку. Остали су овде само старији и они који раде у институцијама државе Србије. Велики проблем је овде незапосленост – каже Пировић који тврди да му је још прадеда

говорио како је са Браниславом Нушићем, тада конзулом Србије у Приштини, пио кафу код чувених Адемагића.

Сада, као и свих ових година, Бошњаким махалом шетају неки нови људи у униформама – војници Кфора, припадници Еулекса, а има и оних у редовима Косовске полицијске службе. Све је некако тешко, и туробно, и мирише на барут. Са првим мраком све капије се замандале, а само храбрији прођу једном од ове три „главне” улице у насељу. Они, патрола Косовске полиције, до зуба наоружани војници, да овде више не буде као некада до рата, а затим први петлови, потмуло брујање тенкова или хеликоптера, који, бар у последњих месец дана, даноноћно надлећу, посебно овај део града.

ПЕТРОВИЋ И СУБОТИЋЕВА ПОБЕДНИЦИ СВЕТОСАВСКЕ ТРКЕ

Политика, 28.01.2009; Страна: А26

Ваљево – У Ваљеву је јуче одржана 11. улична Светосавска трка на којој је учествовало око 300 такмичара у 13 дисциплина, од предшколаца до ветерана, у мушкој и женској конкуренцији.

Највише успеха у најважнијим тркама у сениорској конкуренцији имали су војник Мирко Петровић, иначе члан ужичке Младости, и Ана Суботић, Ваљевка која се такмичи за Јавор из Ивањице.

Код сениора, други је био Душан Маркешевић из Чачка, док је трећи био Габразихер Гебреселаси из Етиопије, тренутно азилант у Србији.

Међу јуниорима, такође на 5.000 метара, најбољи је био Милош Пендић из Рашке, испред Огњена Обућине из Ужица и Марка Ристића из Ћуприје.

Иза Ане Суботић, код сениорки, на циљ је стигла Амела Терзић из Новог Пазара, а трећа њена суграђанка Азра Еминовић.

Теодора Симовић из Новог Пазара била је најбржа јуниорка, испред суграђанке Селме Мустафић и Милене Стојчев из Новог Београда.

Светосавска трка налази се у календару Атлетског савеза Србије, а пријем за учеснике јуче је приредио ваљевски градоначелник Зоран Јаковљевић

PRESS CLIPPING

Среда 28.01.2009. год

ОБЕЗБЕЂЕНО СТО КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, 29.01.2009; Страна: 9

Акција „Можеш и ти” Фонда „Дивац”

Фонд „Ана и Владе Дивац” - Хуманитарна организација Дивац (ХОД) у оквиру акције „Можеш и ти” у прошлој години скупила је више од 1.400.000 евра са којим је решено стамбено питање сто избегличких породица у Србији. Планови ХОД су да у овој години скупе још милион евра и збрину још сто избегличких породица. Поред ХОД, за избеглице ће из свог буџета 47 кућа обезбедити и УНХЦР.

- У оквиру акције „Можеш и ти” до овог тренутка збринута је 78 породица, односно 317 лица, а заједничким снагама са УНХЦР радимо на збрињавању још 22 породице, односно 90 особа. Из неадекватних приватних смештаја расељено је 51, а из колективних центара 266 лица. Тај број представља више од 40 одсто свих стамбено збринутих интерно расељених и избеглих лица која су боравила у колективним центрима на територији Републике Србије. Са још милион евра ове године обезбедили би кров над главом за још сто породица. Надам се да ћемо тиме иницирати затварање најмање једног колективног центра, што ће бити најбоља потврда успешности акције - рекла је Снежана, супруга Владе Дивца, на јучерашњој конференцији за новинаре.

Шеф представништва УНХЦР за Србију Ленарт Котсалаинен је изнео да ће УНХЦР из сопствених фондова за избеглице откупити додатних 47 кућа у 2009. години, као и да је задовољан досадашњом сарадњом са ХОД. Он је навео и да је ова акција јако битна и зато што је Србија међу пет земаља у свету са дуготрајном избегличком кризом.

СВЕ ЋЕ НЕВОЉНИКЕ ВЛАДЕ ОКУЋИТИ

Дневник, 29.01.2009; Страна: 14

ДИВАЦ НАСТАВЉА ДА СТАМБЕНО ЗБРИЊАВА ИЗБЕГЛИЦЕ

- Хуманитарна организација „Дивац“ планира да ове године обезбеди 100 кућа за породице смештене у колективним избегличким центрима, а за тај пројекат потребно је око милион евра – каже председница организације Снежана Дивац. Лане је ХОД, уз помоћ УНХЦРа и Министарства за рад и социјалну политику, такође прикупио новац за 100 кућа, а у нове домове се уселило 78 избегличких породица. Госпођа Дивац позвала је све појединце и локалне самоуправе у Србији да се укључе у акцију „Можеш и ти“, како би се скупило довољно новца и окућиле све избеглице из колективних центара. Иначе, наш славни кошаркаш је рекао да не намерава да гаси своју фондацију док стамбено не збрине свих 5.800 избеглица којима је помоћ потребна. – ХОД ће иницирати затварање бар једног колективног центра у Србији, а реализоваћемо и пројекат „Рејс“, да би се они чије је стамбено питање већ решено

кампањом „Можеш и ти“, потпуно друштвено и економски интегрисали – најавила је госпођа Дивац. Шеф канцеларије УНХЦР-а у Србији Ленард Коцалајнен рекао је да ће та организација наставити да подржава реализацију овог пројекта.

– **Наша сарадња с ХОД-ом се наставља и ове године, током које ће бити купљене још 22 куће заједничких новцем прикупљеним током 2008. Додатних 47 кућа откупиће УНХЦР из сопствених фондова** – казао је он. Министар рада и социјалне политике Расим Љајић наводи да у Србији има око 98.000 регистрованих избеглица и више од 200.000 интерно расељених с Космета. У централној Србији постоји 56 колективних центара, а на Косову још 17, у којима живи око 6.000 људи с простора бивше СФРЈ. Још нису решени ни сви проблеми некадашњих избеглица које су протеклих година узеле држављанство Србије. Доста њих због сиромаштва су социјално угрожена категорија и потребна им је помоћ државе, каже Љајић.

Антрфиле:

Хрватска отела станове и пензије

Министар Љајић је најавио да ће Србија затражити од Европске комисије да иницира разговоре о реализацији Сарајевске декларације, документа који су БиХ, Хрватска и тадашња СЦГ потписале још 2005. Њиме је предвиђено да се до краја 2006. заврши повратак избеглих у бивше екс-Ју републике, али се у реализацији тог плана није одмакло. По њему, највећи је проблем нерешен имовински статус српских избеглица из Хрватске. – Очекујемо да Европска комисија изврши притисак на Загреб да се ти разговори наставе и нађе компромисно решење – казао је Љајић. Комесар за избеглице у Србији Владимир Цуцић је оценио да је Хрватска „извршила економску отимачину“ 42.000 станова и петстотина година неисплаћених пензија.

ПРЕТЊЕ КОЧЕ ПОВРАТАК

Вечерње Новости, 29.01.2009; Страна: 8

ОШТРЕ КРИТИКЕ "ХЈУМАН РАЈТС ВОЧА" ХРВАТСКОЈ ЗБОГ СРПСКИХ ИЗБЕГЛИЦА

Срби на потерницама, куће необновљене, станови нису враћени

ИЗБЕГЛИИ и протерани Срби нису се ни лане одлучивали на повратак у Хрватску. Иако се у хрватским извештајима наводи да је остварен значајан бољитак у области људских права, у ову суседну републику, у првих шест месеци прошле године, на своје старе прагове вратило се њих само - 610.

Зато су и у последњем извештају "Хјуман рајтс воча", о поштовању људских права у Хрватској током 2008. године, побројани проблеми избеглих и прогнаних Срба из Хрватске. У овом документу оцењено је да је током 2008. године на плану људских права у Хрватској направљен "тек скромни напредак", уз запажање да је основни мотив "напредовања" заправо намера Хрватске да се представи у бољем светлу, мотивисана жељом да се прикључи ЕУ.

Аналитичари у овом извештају оспоравају чак и званичне државне податке о броју повратника из Србије. Осим лажне статистике, у документу се наводе и други многобројни проблеми протераних Срба - од отетих станарских права и

непризнатих пензија и радног стажа, преко необновљене, разорене и отете српске имовине, па све до судских процеса на којима су оптужени искључиво Срби. Посебно поглавље посвећено је безбедности Срба у северној Далмацији, где се становништво суочава с физичким обрачунавањем и претњама због којих је међу повратницима и даље доминантан осећај страха и несигурности.

- Срби повратници су и даље суочени са застрашивањем и насиљем - оцењује и Јован Кркобабић, потпредседник српске владе, чији је кабинет задужен за решавање избегличких питања. - У највећем броју случајева полиција није била у могућности да идентификује починиоце. У првих девет месеци покренуто је нових 20 суђења за ратне злочине, са чак 72 оптужене особе, а већина њих су Срби. Повраћај одузете имовине, рецимо пољопривредног земљишта, посебно се споро одвија. У овом тренутку, и по нашим и по подацима "Хјуман рајтс воча", више од 7.700 предмета узалудно чека другостепено судско решење за обнову разорених кућа. Није реч само о српској имовини разореној у ратом захваћеним подручјима - огроман број објеката чији су власници Срби уништен је у областима где никада није било ратних дејстава. Тако у овом кабинету наводе да је затварање мисије ОЕБС у Загребу крајем 2007. било озбиљна грешка, јер канцеларија која је наследила мисију није у стању ни приближно да покрије читав дијапазон кршења људских права. У овом је извештају дат је и предлог мера за решавање избегличког питања дугог 13 година, које се готово у целости подудара да стратегијом наше владе.

Антрфиле:

СТАНАРСКА ПРАВА

ВИШЕ од 30.000 станова чији су носиоци станарског права били избегли и протерани Срби одузето је и дато неком другом. У замену за ове квадратне метре Хрватска је понудила програм социјалног стамбеног збрињавања, што у Кркобабићевом кабинету оцењују као својеврсни цинизам.

- Овај програм није прихватљив ни за међународне факторе ни за избегле - каже Кркобабић. - Нема чак ни података о томе коме се станови додељују. Избегличка удружења у Србији тврде да се у њих највише усељавају Хрвати који долазе из других република.

ПОКЛОНИЛИ МЛЕКО ДЕЦИ ИЗ ТРМБАСА

Глас Јавности, 29.01.2009; Страна: 15

КРАГУЈЕВАЦ - Деци колективног центра „Трмбас“ јуче су шумадијски узгајивачи говеда поклонили сто литара млека. Идуће среде млеко ће поклонити деци из ромског „картонског насеља“, а затим деци над којом брине Црвени крст Крагујевца.

- Прихватили смо предлог Скупштине града да млеко не просипамо, већ да поклонимо онима којима је оно најпотребније - деци из колективног центра у Трмбасу, где сада живи око три стотине избеглих и расељених породица, изјавио је Градимир Павићевић, председник Удружења произвођача млека „Шумадија“.

Шумадијски произвођачи млека, незадовољни државном политиком и односом власти према њима, одлучили су да млеко не просипају већ поклањају деци. Истичући да млекаре сада млеко откупљују само два пута недељно, Павићевић је рекао да је Удружење „Шумадија“ увезло и купило на кредит сто јуница. - Тада је евро био 76, а

сада кредит плаћамо по 96 динара за евро. Од 1. марта нико неће моћи нида предаје млеко, а да нема лактофризе - каже Павићевић.

МЛЕКАЦИЈЕ НИСУ ХТЕЛЕ ДА ПРОСПУ МЛЕКО, ПОКЛОНИЛЕ ГА ИЗБЕГЛИЦАМА

Пресс, 29.01.2009; Страна: 19

КРАГУЈЕВАЦ - Шумадијски произвођачи млека протестују због ниских цена и нередовног откупа тако што ће најсиромашнијим суграђанима, током месец дана, поклонити 400 литара млека. Јуче је 100 литара стигло стотини малишана из колективног центра у селу Трмбас, где живи 300 избеглица. Градимир Павићевић, председник Удружења одгајивача говеда сименталске расе „Шумадија“, каже да је то хуманитарни протест овог удружења.

- Млеко се откупљује два пута недељно уместо сваки дан, цена литра је пала два пута за два месеца. Удружење је увезло и купило на кредит 100 јуница када је евро био 76, а сада рате плаћамо у еврџу који кошта 96 динара. Треба да купимо лактофризе, расхладне уређаје без којих нико неће моћи да продаје млеко од првог марта. У неиздрживом смо положају! Нисмо хтели да просипамо млеко и протестујемо испред Скупштине града која нам плаћа камате за кредит, даће нам и пола новца за куповину лактофриза, а поклонитиће нам и цистерну од 6.000 евра. Ми протестујемо због државне политике. Снежана Живановић-Катић, помоћник градоначелника за пољопривреду, нам је рекла: „Ако хоћете да протестујете, дајте млеко онима који немају да га купе.“ То смо и урадили - каже Павићевић.

Малишани из колективног центра у Трмбасу јуче су се отимали за флаше са млеком. Наредне среде 100 литара млека ће стићи у колективни центар ПКБ у Бресници. У среду после тога, 100 литара млека ће добити ромско картонско насеље на јужној обилазници. Четврте среде још 100 литара Удружење ће млеко поклонити и народној кухињи.

СЛС: МИЛЕТИЋЕВА ОСТАВКА ЈОШ НИЈЕ ПРИХВАЋЕНА

Данас, 29.01.2009; Страна: 3

Косово Поље - **Министар за повратак и заједнице у Влади Косова Саша Рашић потврдио је јуче да је његов саветник Петар Милетић јуче понудио оставку на ту функцију.** Рашић је за агенцију Бету навео да Милетићева оставка за сада није прихваћена и да ће је наредних дана разматрати и у руководству Самосталне либералне странке чији је Милетић генерални секретар. Председник СЛС Слободан Петровић казао је да понуђена оставка Милетића не утиче на његов статус у странци. **Саветник министра за повратак и заједнице у Влади Косова Петар Милетић поднео је јуче оставку на ту функцију незадовољан резултатима Министарства у протеклих годину дана. „Повратак на Косово у 2008. је био симболичан, а према подацима УНХЦР-а вратило се 200-300 људи.** За тако слаб повратак постоје објективни разлози, као сто су проглашење независности и доношење Устава Косова, али без обзира на то

нисам добио прилику да покажем шта могу и знам и у последња четири месеца био сам незадовољан статусом у том министарству“, рекао је он.

Према званичним подацима међународних званичника у 2008. на Косово и Метохију, вратило се 90 расељених породица, а за пројекте повратка је у последњих годину дана потрошено неколико милиона евра.

КО ПЕВА ЗЛО НЕ МИСЛИ Политика, 29.01.2009; Страна: А16

ИНТЕРВЈУ: ЕМИР КУСТУРИЦА

Националиста сам ако је мера за то да не једем хамбургер већ пљескавицу

„Ја не знам Радована Караџића, а што се тиче стиха ’Ко не воли Дабић Рашу, попушио к... нашу’ да је тај човек из Парагваја, мени би он био једнако занимљив”. Ово је реакција славног редитеља и члана групе „Но смоукинг оркестра” Емира Кустурице на писање хрватског „Јутарњег листа”. Новинари тог листа недавно су „оптужили” групу „Но смоукинг оркестра” да је на концерту у Немачкој глорификовала хашког оптуженика Радована Караџића, али ово није први пут да медији са простора бивше Југославије оптужују Нелета Караџића, Емира Кустурицу и остале чланове бившег „Забрањеног пушења”. Слична ствар десила се и после њиховог концерта у Београдској арени за некадашњи Дан Републике.

Кустурица је јуче у интервјуу за „Политику” истакао да је хрватска сложеница „Тко пјева зло не мисли”, бар у тој земљи, данас изгубила на смислу.

– **Ја не мислим зло, али такође не мислим ни да јавност земље која је протерала 300.000 Срба са своје територије, нити је раскрстила са НДХ, може да прича о фашизму. Шта год да урадим, „Јутарњи лист” и „Индекс хр” то преводне на језик национализма. Тајна је у томе што ја нисам националиста. Као што ни Харолд Пинтер није био националиста. У Вашем листу изашао је његов говор са свечаности поводом примања Нобелове награде. Све што у њему стоји, ја бих потписао. Они подстичу обрнуту причу од њихове „Тко пјева зло не мисли”, а то је у овом случају депласирано. Сетили су се стиха који је отпеван пре три године у Буенос Ајресу и постављен на Ју-тјуб. Група „Но смоукинг оркестра” не гаји никакав однос према наводним ратним злочинцима. **Радован Караџић је ухапшен и требало би да се изнесе доказ о његовој кривици у Хагу. Сребреница неспорно јесте злочин, али шта је Олуја? Прича о Радовану Караџићу је зато депласирана, али и зато што ми не припадамо нити опцији оптужбе, нити одбране тог човека.****

– Ми смо започели своју причу 1981. године када је Неле Караџић рекао „Црк’о маршал” и до краја свог живота бићемо они који побуђују. Национализам је одлика коју стављају сваком ко не једе хамбургер јер има проблема са стомачном киселином. Ако не пијеш кока-колу и не једеш хамбургер ти си националиста, а то изгледа утврђују невладине организације. Свет је моја ливада и на тој ливади ми успостављамо своју поезију – објашњава Кустурица.

Зашто се јавност, не само хрватска, „хвата” баш за тај стих?

Када се пева неки стих о Радовану Караџићу или Каламити Џејн, неко умонтира њихове слике на Ју-тјуб, уз слику Нелета са шајкачом и ствара се лажна слика. Не негирам ништа од онога што у животу радим, али прича је нетачна јер је њена теза да сам националиста. Националиста сам ако је мера за то да не једем хамбургер већ пљескавицу. Комуницирам са читавим светом већ 30 година својом уметношћу.

Шта је циљ тог стиха и које дејство треба да има на публику?

Ми свирамо углавном на Западу, они не разумеју српски, па ни ту реченицу. Чему онда, ако не разумеју?

Фасциниран сам човеком кога је тражио цео свет, а он се скривао под промењеним идентитетом толике године и тако се успешно поистоветио са својом улогом. То може да буде фантастичан филм. Ако су постојали ратни злочини, та реченица га не амнестира. То је уметничка фасцинација. „Лајбах” кокетира са нацистичким знацима и свима је то фантастично, али када је неко фасциниран двоструким животом једне личности, онда је то за хрватску јавност фашизам.

Коме је то у Србији упућено и како то овдашња публика треба да схвати?

Они који мисле да је само Сребреница злочин, а Братунац не, вероватно негодују, али мислим да већина, ипак, остаје фасцинирана чињеницом да се Дабић преселио у фикцију. То је најуспешнији холивудски трилер. Нама нико не може да каже шта ћемо да певамо, нити киме ћемо да будемо фасцинирани.

Али, зашто и овде постоји контроверза око „Но смоукинг оркестра”, (гађали су вас флашама на концерту на Ушћу, расправљало се чије је име „Забрањено пушење”, цитирали стихови „Ко не волео Радована, не видео Ђурђевдана” или „Ко не воли чика Рашу...”)?

Зато што је Београд постао поприште деловања обавештајних служби које онемогућују нормалан рад свих чија су база корени. „Но смоукинг оркестар” није погодан за оне који желе да само слушамо „Стонсе”, против којих ја немам ништа. Али, идеја да немамо шта да понудимо свету је лажна, ми се трудимо да заштитимо свој културни идентитет. Дакле, ко пева, зло не мисли!

PRESS CLIPPING

Петак 30.01.2009. год

ПАКЕТИ ГРАЂЕВИНСКОГ МАТЕРИЈАЛА ЗА НАЈУГРОЖЕНИЈЕ

Данас - Браничево, 30.01.2009; Страна: 3

Помоћ Комесаријата за избеглице

Захтеви за доделу помоћи примају се до 6. фебруара у повереништву за избеглице, у Градској скупштини Пожаревца

Комесаријат за избеглице Републике Србије упутио је новчану помоћ граду Пожаревцу, намењену побољшању услова становања за најугроженија избегла и интерно расељена лица. Реч је о ограниченом броју пакета грађевинског материјала за наведена лица, која имају пребивалиште на територији Пожаревца. Због тога је из градске управе упућен позив заинтересованим породицама да поднесу захтев за доделу ове помоћи, преко образаца који се од прошлог понедељка могу добити у градском повереништву за избеглице, у згради Градске скупштине Пожаревац. Захтеви са свом потребном документацијом биће примани до 6. фебруара ове године.

Из пожаревачког повереништва за избеглице упозоравају да ће се разматрати само комплетно попуњени захтеви, уз које је приложена сва тражена документација. Након истека рока за пријем, коначну одлуку о додели помоћи донеће Комисија и Савет за управљање миграцијама и трајна решења града Пожаревца, на основу поднетих захтева и степена угрожености, што ће бити установљено на лицу места, односно посетом породицама које буду ушле у ужи избор. **Ова помоћ једна је у низу које Комесаријат за избеглице, у сарадњи са међународним агенцијама и организацијама, владама појединих земаља и локалним самоуправама, пружа избеглим и расељеним лицима са територије бивших република СФРЈ, почев од 2002. године.**

Осим доделе грађевинског материјала за завршетак започетог објекта, међу програмима помоћи су: донаторски програми по пројектима комплетне и делимичне изградње и самоградње, куповина и донација сеоских домаћинстава, додела монтажних кућа, изградња обејаката за социјално становање у заштићеним условима, адаптација и пренамена објеката колективних центара у установе за смештај старих лица, адаптација и проширење капацитетаустанова социјалне заштите. **У пројектима изградње стамбених јединица за потребе смештаја избеглих и интерно расељених лица и социјално угрожених породица локалног становништва, до 31. октобра 2008. године изграђене су 3.274 стамбене јединице у Србији.**

ДОКУМЕНТ О РЕШАВАЊУ ПРОБЛЕМА ПРОГНАНИХ

Грађански лист Страна : 14 Датум : 28.1.2009

БЕОГРАД – Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић и представници двеју асоцијација које окупљају више од 70 различитих удружења Срба прогнаних и

избеглих из Хрватске потписали су јуче документ о решавању "нагомиланих избегличких проблема".

Представници удружења су у потпуности подржали владину платформу од девет тачака, чији је циљ да власти у Загребу приволе да објективније сагледају проблеме својих избеглих и протераних грађана и да се убрза њихово решавање, речено је у Кркобабићевом кабинету.

Поред тога, Хрватска мора да им надокнади око 150.000 неисплаћених пензија, призна радни стаж стечен у бившој Републици Српској Крајини, право на упис акција и деоница у процесу приватизације предузећа и реши у другостепеном поступку око 8.000 жалби на одбијене захтеве за помоћ у обнови кућа и пратећих објеката.

Међу нерешеним проблемима су и масовне оптужнице за ратне злочине, које се користе као метод за онемогућавање повратка Срба.

СРПСКА ПОРОДИЦА ИЗ ХРВАТСКЕ ЗБОГ ЗЛОСТАВЉАЊА ТРАЖИ АЗИЛ У ИРСКОЈ 24 сата, 30.01.2009; Страна: 6

Хрватска држављанка српске националности у Ирској је за свог малолетног сина тражила статус избеглице, што јој је Врховни суд те земље након упућене жалбе и одобрио. Она и њен супруг на суду су казали како су из Хрватске морали да оду 2005. због малтретирања и претњи на основу националне припадности, преноси хрватски портал Индекс.хр.

Дететова мајка, Ј.С., поднела је захтев за избеглички статус свог детета, док она и њен супруг чекају решење властитог статуса у тој земљи. Врховном суду је у жалби казала да би повратком у Хрватску њено дете било „незаштићено, прогоњено и дискриминирано”, пише „Јутарњи лист”. Пресуда Врховног суда у Ирској базира је на изјави Ј.С., која је изразила стрепњу да њено дете неће моћи да учи матерњи језик у Хрватској, као и да ће бити изоловано. У Хрватској је право на образовање и васпитање мањина на материњем језику зајамчено законом. Део образложења суда у прихватању жалбе наводи да је Ј.С. „сигурна да ће је, ако настави да живи у Хрватској, физички и вербално злостављати те да заштиту од државе неће добити”. Њој и њеном супругу је на нижим судским инстанцама било одбијено сведочење, јер је Хрватска према различитим међународним документима дефинисана као сигурна земља.

С Врховним судом је другачије, јер је у Ирској допуштено лично сведочење, па је Ј.С. могла да изнесе све оптужбе на рачун Хрватске, као што ће то моћи да учини и у тражењу азила за трогодишње дете, које у Хрватској никад није било.

ПРО: ИНТЕГРАЦИЈА МИГРАНАТА И РОМА Данас - Санџак, 30.01.2009; Страна: 6

Нови Пазар - На семинару, одржаном недавно у Новом Пазару представљен је Пројекат о миграцијама, који има за циљ да побољша интеграцију миграната и Рома у друштвене и економске токове живота.

Реализацију пројекта, у оквиру Програма развоја општина у југозападној Србији, ПРО, подржала је Влада Швајцарске са више од 600.000 евра до краја 2009. године. Осим што ће пружати подршку мигрантима, ПРО ће у реализацији активности сарађивати са надлежним установама - општинама, школама, центрима за социјални рад и локалним канцеларијама Националне службе за запошљавање. „Пројекат о миграцијама ће бити фокусиран на четири области: побољшање приступа јавним услугама, интеграција миграната и Рома у образовни систем, побољшање приступа запослењу и управљање миграцијама. Реализацијом овог пројекта желимо да побољшамо положај миграната, односно повратника, расељених лица и Рома“, најавио је Нермин Хасановић, координатор за социјалне пројекте ПРО програма.

ТИХО УВЛАЧЕЊЕ АХТИСАРИЈА

Глас Јавности, 30.01.2009; Страна: 2

ЕВРОПСКИ ПАРЛАМЕНТ 4. ФЕБРУАРА ПРЕДЛАЖЕ РЕШЕЊЕ КОСОВСКОГ ПИТАЊА

Еулекс није статусно неутралан и требало би да заврши посао због којег је и ангажован, каже холандски посланик Лагенђик. У самом тексту резолуције пише да ће свако будуће присуство ЕУ на Космету бити у складу са Резолуцијом 1244, истиче Оливер Ивановић

БЕОГРАД - Амандмани грчких и румунских посланика у Европском парламенту на текст резолуције о Косову којима се тражи да мисија Еулекс у јужној српској покрајини буде статусно неутрална и да не спроводи Ахтисаријев план нису прихваћени. О резолуцији ће се гласати у Стразбуру 4. фебруара, након чега ће председник ЕП Ханс-Герт Петеринг тај документ проследити Савету ЕУ, Европској комисији, владама Србије и Косова, Унмику и СБ УН на даље разматрање.

Лобирање

Предлагач резолуције је холандски посланик и албански лобиста Јост Лагенђик, а с обзиром на то да су једнострану независност Косова већ признале 22 европске земље, јасно је да ће Стразбур бити наклоњен албанској страни, што је недавно потврдио и сам Лагенђик.

- Еулекс није статусно неутралан и требало би да заврши посао због којег је и првобитно ангажован, а то је да помогне косовским властима у јачању судске и полицијске власти и царинских служби - рекао је он. У самом тексту резолуције наглашено је да ЕУ, у складу са међународним правом, игра водећу улогу у обезбеђивању стабилности Косова и да је спремна да економски и политички помогне његов развој „кроз јасну европску перспективу“.

Од самих приштинских власти очекује се да „настави своју посвећеност промовисању духа мира и толеранције“, док се Београд хвали, јер је пристао на Еулекс „у складу са тежњама Србије да приступи ЕУ“.

Само по одлуци СБ

Београд, међутим, очекује да у тој резолуцији буде изричито наведено да се Еулекс распоређује на основу одлуке СБ УН и да се додатно мора разговарати о примени плана од шест тачака, које, према речима државног секретара у Министарству за КиМ Оливера Ивановића, нису усклађене са текстом резолуције.

- Охрабрује то што поменути текст ипак предвиђа да ће свако будуће присуство ЕУ на Космету бити у складу са Резолуцијом 1244 и одлукама Савета Безбедности УН - рекао је за Глас Ивановић.

Од мисије Еулекса, за коју је предвиђено да ће имати око 2.000 људи, власти у Београду очекивале су да уведе владавину права, да заштити српску имовину, обезбеди слободу кретања и заштиту косовским Србима, који су после повлачења Унмика препуштени сами себи. Очекује и да се омогући масовнији повратак око 200.000 расељених Срба и неалбанаца, спречи етнички мотивисан криминал и да се расветле све случајеве убистава и киднаповања косовских Срба, почевши од 1999. године.

Ниједан од тих циљева још није испуњен.

Антрфиле:

Косовски вакуум

Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић јуче је упутио писмо шефу Унмика Ламберту Занијерију у коме је истакао да је неопходно што хитније почети преговора око спровођења „шест тачака“. Он је указао на конкретне проблеме, тако и на сталну опасност од инцидената до којих може доћи услед недефинисаности улога мисија УН и ЕУ и правног и институционалног вакуума који је због тога настао.

ИРСКИ СУД ХРВАТСКУ ПРОГЛАСИО „НЕСИГУРНОМ ЗЕМЉОМ“

Политика, 30.01.2009; Страна: А4

Загреб, 29. јануара – „Срамота – на све су спремни да се не врате у Хрватску“, „скандалозна пресуда Врховног суда Ирске“, грме данас медији у Хрватској, а све због одлуке ирског врховног суда да прихвати одлуку српске избегличке породице из Хрватске која је тражила статус избеглице и за свог у Ирској рођеног сина „јер би с повратком у Хрватску дете било дискриминисано, прогоњено и незаштићено“.

Како преноси данашњи „Јутарњи лист“, у пресуди Врховног суда Ирске о томе се наводи: „Према властитом искуству као етничке мањине и према искуству својега мужа Ј. С. сматра основаним страх да ће и њихов син бити прогоњен ако буде присиљен живети у Хрватској“, па је одобрио њену жалбу на првостепено одбијање тог захтева. Ј. С. је, како се такође наводи, пред тим судом изјавила да су у Хрватској и она и супруг „због српске националности били дискриминисани, прогоњени и без заштите“. На основу тог сведочења – закључује загребачки лист – Врховни суд Ирске сматра Хрватску несигурном земљом у којој су етничке мањине дискриминисане и прогоњене, па онда следе тврдње како то није истина, јер међународне организације у том погледу Хрватску оцењују управо супротно. Оно што је у свему овоме вероватно додатно погодило хрватско уверење како у свему, па тако и у погледу остваривања људских права, у потпуности испуњавају норме за примање у ЕУ, јесте указивање

ирских медија који у писању о овом догађају сматрају да се „докази о сигурним земљама морају размотрити”.

Брачни пар српских избеглица из Хрватске, чију причу преносе ирски медији, предочио је врховном суду те земље да су из Хрватске отишли у јуну 2005. године „због претњи на основу националности и јер нису имали полицијску заштиту”. Како им је захтев да се и њиховом детету рођеном у међувремену у Ирској додели статус избеглице првостепеном пресудом одбијен у жалби коју је одобрио Врховни суд, међу главним аргументима Ј. С. је навела дискриминацију унутар образовног система према српској деци. Она је Врховном суду објаснила да дете неће моћи да учи свој српски језик и да ће због своје нације бити изоловано.

„Сигурна је како ће је, ако буде живела у Хрватској, вербално и физички злостављати. Заштиту од државе неће добити. Кад су се жалили на прогоне, њихове пријаве нису се истраживале”, наводи се такође у образложењу одлуке Врховног суда Ирске о одобравању жалбе Ј. С.

На то се у „Јутарњем листу” одмах одговара да је „таква изјава неутемељена, јер је у Хрватској законом загарантовано право на васпитање и образовање мањина на матерњем језику и писму, а током образовања омогућено је и проучавање своје баштине, језика, културе, историје, земљописа”. У принципу је – додајмо – то тачно, али је право питање и тема колико се то законско право заиста остварује и спроводи у пракси. Уосталом, као и низ других права загарантованих припадницима мањина, попут оног о запошљавању у државном и јавном сектору према учешћу у становништву на одређеном подручју, а свима је познато да управо Срба на таквим радним местима једва и да има.

Какав, нажалост, у пракси још увек може да буде свакодневни живот Срба у Хрватској стицајем околности баш ових дана илуструје најновији случај из Даља, у којем је општинска власт у рукама СДСС-а, јер су Срби у тој општини и даље најбројнији. То им, међутим, много не помаже, јер нису успели да спроведу такође своје законско право да део главне улице назову по научнику светског гласа Милутину Миланковићу, који је управо у њој и рођен, већ је остало име локалног хрватског борца погинулог у протеклом рату.

Хрватски ратни ветерани из тог места жестоко су протестовали зато што су у Даљу постављене плоче с називима улица на два писма – латиници и испод ње ћирилице. Посебно им тешко пада што су ћирилицом написана и имена 22 погинула хрватска борца по којима су назване даљске улице, што проглашавају „тешком увредом”.

НОВА СТРАТЕГИЈА ЗА ПОВРАТАК НА КОСОВО И МЕТОХИЈУ

Политика, 30.01.2009; Страна: А1

Министарство за Косово и Метохију припрема стратегију одрживог опстанка и повратка на Косово и Метохију која ће влади бити предложена вероватно током фебруара ове године. Како сазнаје „Политика”, предвиђено је да издвајања за Космет остану на садашњем нивоу од око пола милијарде евра годишње. Начин трошења буџетских средстава треба да буде битно промењен.

По предлогу, новац за ове намене могао би бити употребљен много рационалније – за конкретне развојне пројекте, а не линеарно, за опште потребе. Влади се препоручује да од општина затраже да направе бизнис-планове у којима би се навело шта је могуће учинити у оквиру одрживог повратка и опстанка расељених. **Предвиђени су пројекти за север покрајине, за централне делове Космета, Шар-планину и Косовско**

Поморавље. Општине у централним деловима Србије са великим бројем расељених моћи ће да учествују у решавању њихових проблема тако што ће им нудити помоћ за повратак. Стратегија на којој се ради усмерена је ка економском јачању свих заједница на Космету, а рађена је уз поштовање међународних норми. „Наши планови нису усмерени ни против кога. Око 250.000 људи је прогнано са Косова, а око 40.000 станова је порушено или узурпирано. Тим људима треба помоћи да се врате и безбедно живе од свог рада”, каже један извор у влади.

PRESS CLIPPING

Субота 31.01.2009. год

ПРИКУПЉЕНО ОКО ПОЛА МИЛИОНА ДИНАРА

Данас, 31.01.2009; Страна: 14

Акција за помоћ најсиромашнијим Ужичанима

Ужице - Од почетка велике хуманитарне акције у Ужицу под називом Буђење добротe и љубави за помоћ социјално најугроженијим грађанима, прикупљено је 492.000 динара. Поред тога, прикупљено је неколико тона дуготрајних намирница и одређена количина гардеробе.

Акцију, замишљену да траје током целе године, пре двадесетак дана иницирали су град, Коло српских сестара, ужичко свештенство СПЦ, Центар за социјални рад и Црвени крст, с циљем да се обезбеди помоћ првенствено за вишечлане породице, децу без једног или оба родитеља, породице са инвалидним лицима, као и оне које немају новца за лечење или школовање својих чланова.

Акција је започела доделом стана на коришћење седмочланој породици Вишњевац, која је избегла из Сарајева, након рата у Босни и Херцеговини. Акцијом координира градски Савет за борбу против сиромаштва, који је уручио по 30.000 динара вишечланим породицама Александра Маринковића, Милана Вујичића, Раде Ћитића и породици са децом са инвалидитетом Милке Митрашиновић. По 20.000 динара додељено је Мирославу Илићу и Јелени Коларевић за наставак школовања.

До краја фебруара помоћ ће бити подељена и осталим породицама у граду, и то на основу критеријума које је усвојио овај савет. Отворен је и жиро рачун на који заинтересовани грађани, привредници, предузећа и друге организације и установе могу да уплате новац, а број је 840-2217740-41.

Приликом недавне посете Ужицу, када је пустио у рад хидраулични лифт у згради Удружења особа са церебралном и дечијом парализом и Удружења дистрофичара, министар рада и социјалне политике Расим Љајић обећао је да ће и то министарство финансијски подржати велику хуманитарну акцију Ужичана

ПОПУСТ РАСЕЉЕНИМ ПОРОДИЦАМА

Политика, 31.01.2009; Страна: А23

Право на попуст приликом плаћања комуналних услуга остварило је десетак расељених породица са Косова и Метохије које немају пребивалиште у Београду. Пензионери и социјално угрожени грађани из јужне српске покрајине у зависности од месечних примања и броја чланова домаћинства имаће до јуна 2009. године умањене рачуне за комуналије 10 до 50 одсто. Висина попуста на плаћање рачуна „Инфостана“ зависи од броја чланова домаћинства и њихових примања.

НИ ВЕНЧАЊА СЕ ВИШЕ НЕ ИСПЛАТЕ

Дневник, 31.01.2009; Страна: 14

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ СКУПЉЕ ОД 10 ДО 300 ПОСТО

Од јуче су републичке административне таксе скупље од десет до 20 посто, а има и оних које су скочиле за више од 300 посто. Осим повећања постојећих, уведене су и многе које до сад нису постојале. Тако сад сва уверења из матичних књига коштају 300 динара, односно скупља су за 40 динара. Исти је износ и за захтев за склапање брака. Уверење из матичних књига о слободном брачном стању сада кошта 550 динара. Дакле, да би се заказало венчање за које будући супружници треба да донесу изводе из матичних књига, држављанства и још плате таксу од 260 динара, од јуче треба обезбедити 1.760 динара.

Решење о пријему у држављанство Србије избеглице треба да плате 480 динара, а остали који хоће наше држављанство 11.910. Захтев за упис у евиденцију држављана кошта 1.320, а за решење о престанку чак 21.170 динара. Овера сваког потписа плаћаће се 260 динара, превода до 100 речи исто толико, а преко тога 350 динара. За решење за упис политичке странке у Регистар плаћа се 10.470 динара, а за брисање 8.730 динара. Захтев за набавку ватреног оружја с олучком цеви кошта 3.670, посебног као и комбинованог оружја – 1.750, а оружани лист од 1.750 до 3.670. Велики број конзуларних такси је појефтинио па ће се овера потписа за престанак држављанства плаћати 142 евра (пре је било чак 242), а путни лист ће, уместо 28, коштати 20 евра. Укинута је такса за издавање пасоша од 270 динара, али образац за издавање биометријског пасоша сад кошта 2.000. Најгоре у пакету поскупљења такси прошли су заштитници интелектуалне својине, јер одсад мудри умови Србије, да би патентирали свој производ, уместо досадашњих 1.500 треба да плате 7.000 динара за трећу годину одржавања, док је за четврту намет са 1.600 динара скочио на 8.500.

„ИЗБЈЕГЛИЧКИ КОШМАР“

Глас Јавности, 31.01.2009; Страна: 17

Објављене две књиге Милета Станковића

Удружења Срба из Хрватске објавило је две књиге Милета Станковића, друго издање „Лике које више нема“ и дело „Избјеглички кошмар“. Овај познати филмски телевизијски и позоришни глумац обележио је Лику као своју и нашу постојбину. Посебним личким говором обележио је Српску Лику које више нема. На крају књиге „Лика које више нема“ Станковић је у посебном делу дао речник 205 мање познатих личких израза и изрека. Тако на пример реч „јакарити“ значи носити тежак терет, теглити, а за израз „руга“ Станковић каже да у личком говору значи брука, срамота.

Ова издања поред текста на народном личком језику красе и песме и занимљив графички дизајн.

Миле Станковић рођен је 1950. године у селу Трнавац, а Факултет драмских уметности, одсек глума, завршио је у Београду.

СПОРТСКА ОПРЕМА ЗА ДЕЦУ

Данас, 31.01.2009; Страна: 14

Донација УНХЦР ужичком Црвеном крсту

Ужице - У оквиру акције Девет милиона, ужички Црвени крст добио је од УНХЦР из Београда спортску опрему и реквизите у вредности око 42.000 евра. Прекјуче је подељен део те опреме, намењене ученицима сеоских основних школа у Крвавцима, Злакуси, Љубањама, Качеру, Кремнима и Мокрој Гори, као и пионирима и јуниорима фудбалских клубова Слобода из Ужица, Тара и Слога из Бајине Баште. Акција Девет милиона започела је 2006. године, у сарадњи УНХЦР са компанијама Нике и Мицрософт, с циљем да се до 2010. године обезбеде спортска опрема и услови за боље образовање девет милиона деце, колико их је пре три године живело у избеглиштву у целом свету. Представница београдског УНХЦР Мирјана Милинковић је истакла да је донација у Србију стигла у децембру прошле године и да је дистрибуција почела половином јануара.

- Поред ученика основних школа и аматерских спортских клубова, опрему ће добити установе у којима су збринута деца и центри за рекреативну наставу деце у целој Србији, рекла је она и подсетила да се акција спроводи у целом свету. Председник Црвеног крста Зоран Ћировић захвалио се на донацији и позвао друге да следе овај пример како би се побољшали услови у којима живе и школују се деца.

„НАЈК" ДОНАЦИЈА МАЛИШАНИМА

Правда, 31.01.2009; Страна: 9

Више од пет и по хиљада малишана у Србији добиће на поклон спортску опрему марке „Најк", у оквиру светске акције под називом „Девет милиона", саопштио је Високи комесаријат Уједињених нација за избеглице (УНХЦР). У току је достава спортске опреме ђацима удаљених школа, члановима аматерских клубова, штићеницима специјалних установа са великим бројем деце избеглих и расељених, као и ромских породица у Србији. Ово је друга донација компаније „Најк", која је 2007. године поделила спортску опрему у више од 100 општина широм Србије.